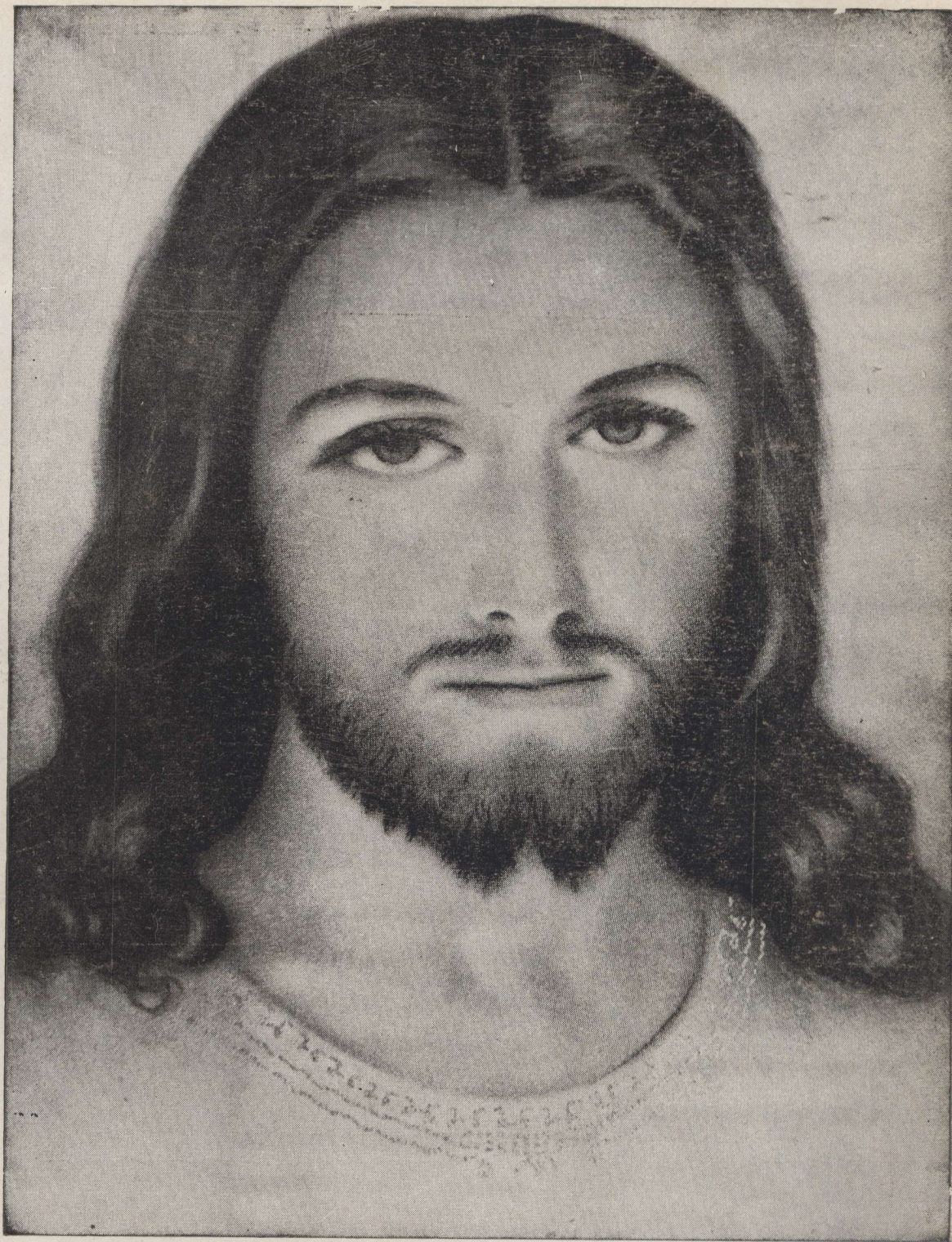

annual
1986

CHRIST COLLEGE

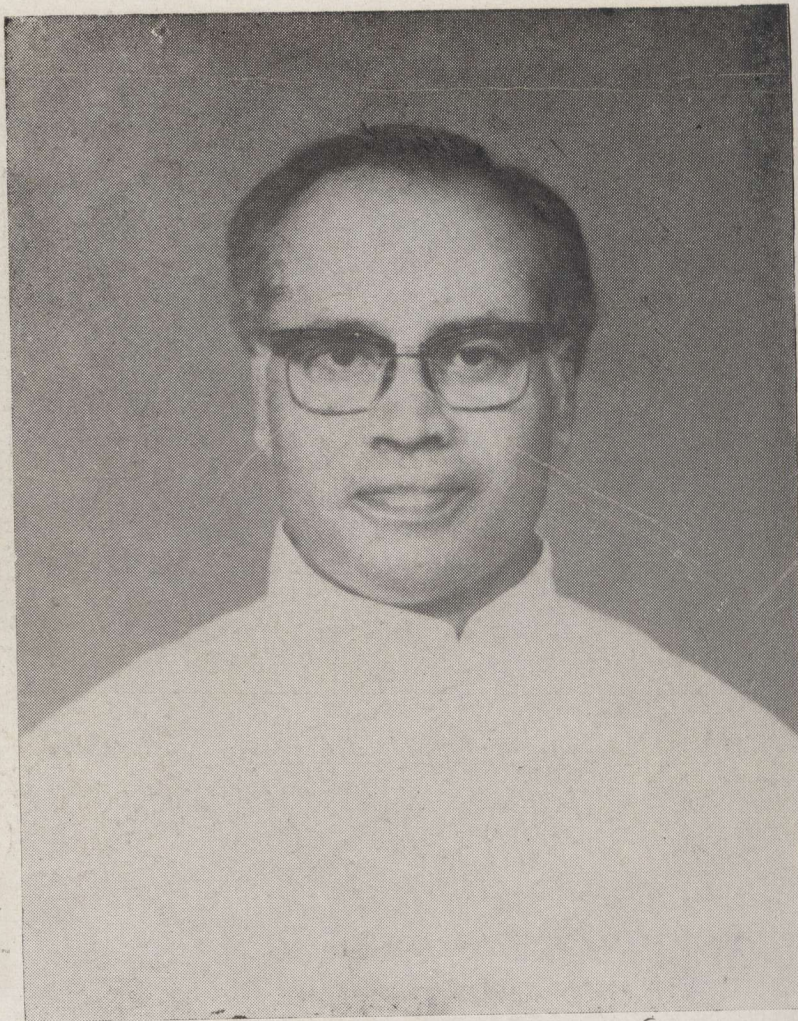

"Behold I stand at the door and knock; If any man hear my voice, and open the door, I will come to him and will sup with him, and he with me"

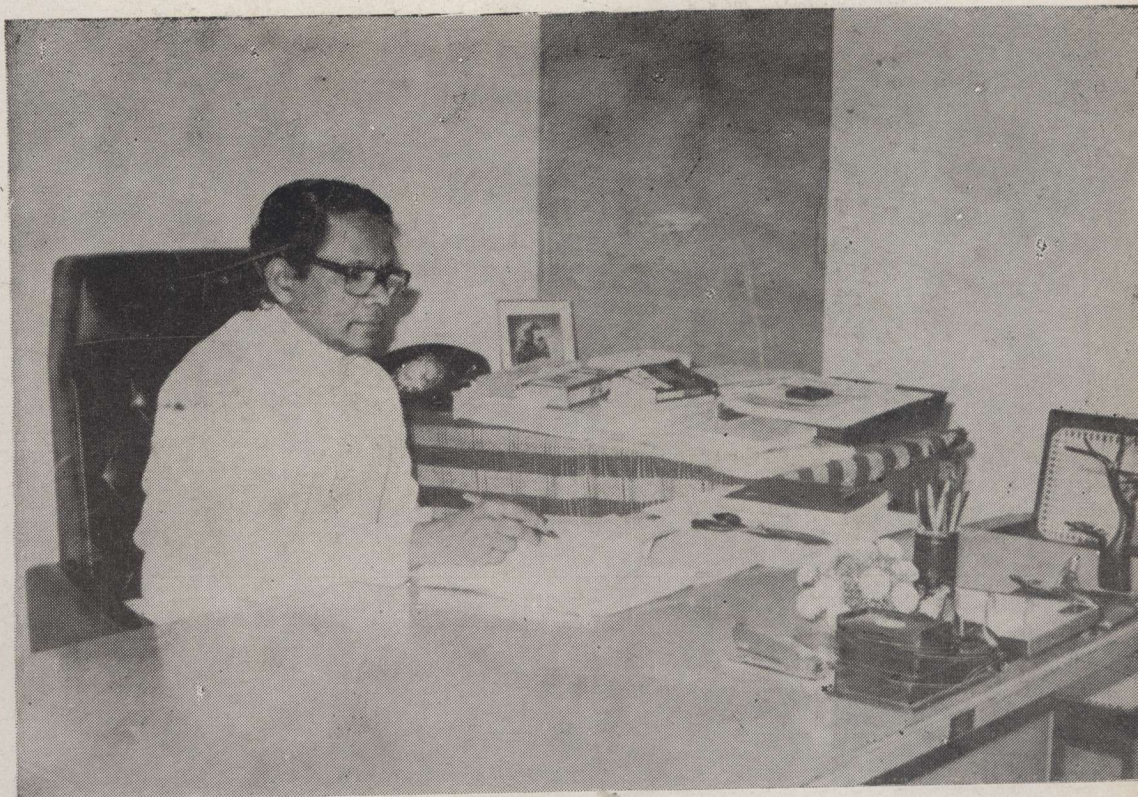
REVELATION 3:20

OUR RECTOR

Rev. Fr. Thomas Mampra

OUR PRINCIPAL

Rev. Fr. Augustine Joseph C. M. I., M.A.

THE MAGAZINE COMMITTEE

SITTING LEFT TO RIGHT : Rev. Fr. C. Antony, Sri. C. Srinivasaraju (co-ordinator),
Rev. Fr. Augustine Joseph (Principal and Editor-in-Chief)

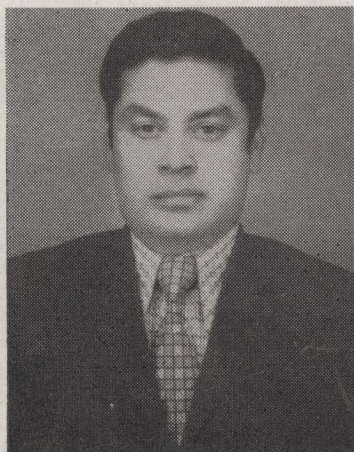
Sri. Randolph Jacob, Sri. Abraham Jose,

STANDING LEFT TO RIGHT: Sri. G. Srinivas, Sri. Sunil^{is} Mathur,

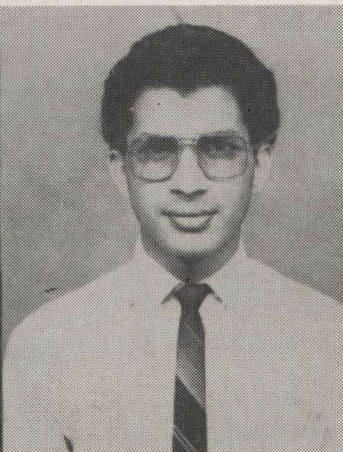
Sri. A. Bhaskara Sharma, Sri. P. Krishnaswamy, Sri. Rajesh

NOT IN THE PICTURE: Rev. Fr. Sebastian (Bursar), Sri. Bharatesh, Sri. H. R. Muralidhar.

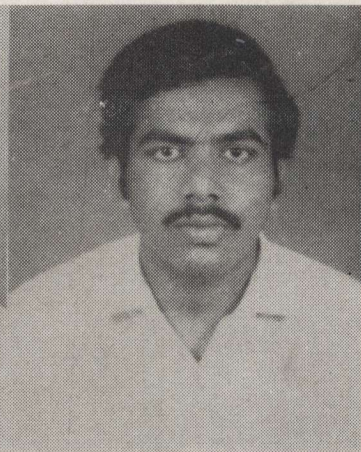
COLLEGE STUDENTS UNION

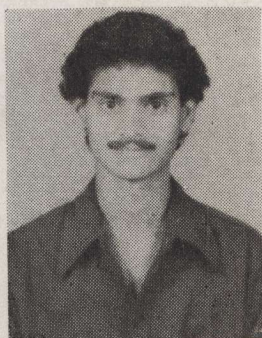
N. Sundarajan
Students welfare officer

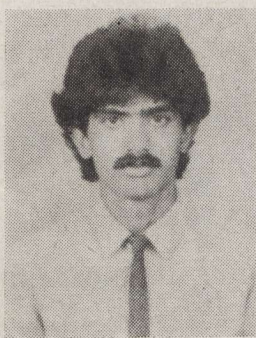
B. U. Poonacha
Chairman

R. Balasubramanian
Vice-Chairman

M. C. Machaiah
Secretary

Masood Ahmed
Treasurer

Vijay G. D'Mello
Joint Secretary

NOT IN THE PICTURE : M. Ganesh Kamaiah (Joint Vice-Chairman)

COLLEGE INAUGURATION

Rev. Fr. Dr. John Chethimattam

" Give light and the people will find their own way "

STUDENTS UNION

Election and Inauguration

Miles to go.....

Asserting their rights

What more proof do we need ?

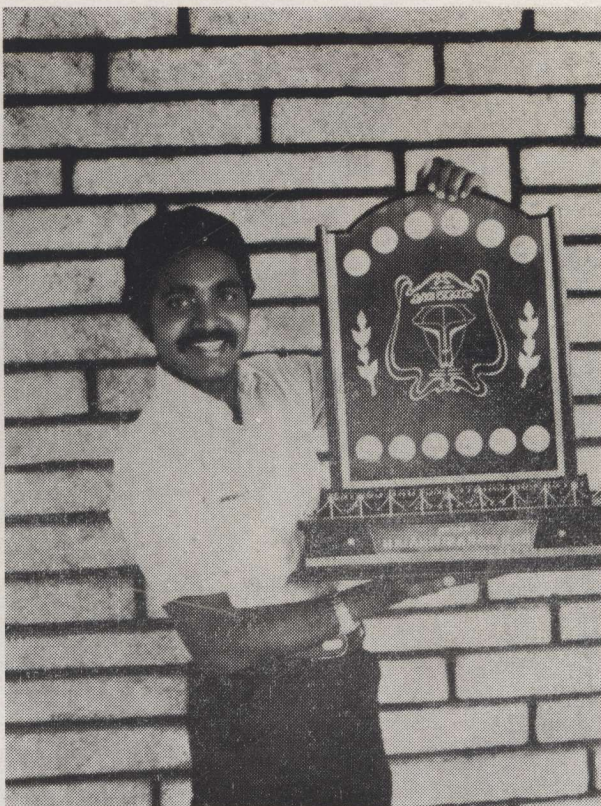

Lead Kindly light

On the threshold of power

May God bless you all

T. P. Philip

III B. A.

A Cheerful winner all the way !

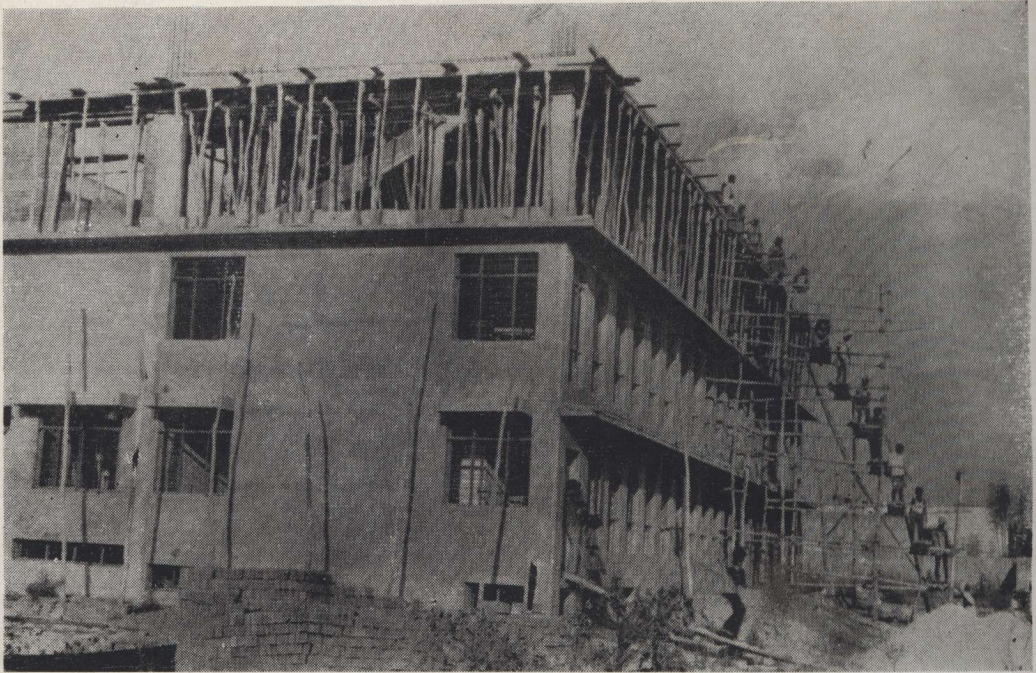
A I C U F

How do we change this unjust System ?

Marching towards a Catholic society

COLLEGE LIBRARY BUILDING

I am still getting dressed-up

Pillars of wisdom

The Editors' Say.....

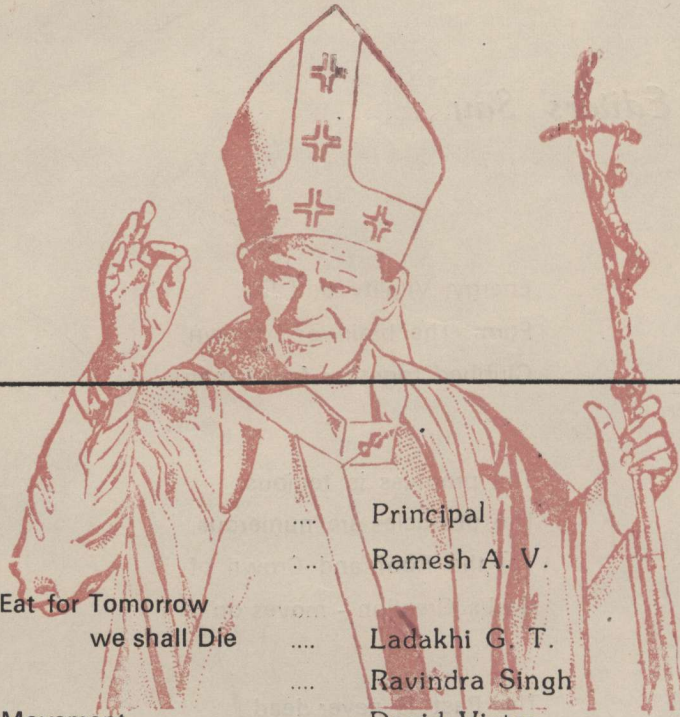
Energy, Vitality and life,
Form, The brain and brawn,
Clubbed together forms man.

The progress is tedious,
The obstacles are numerous,
Yet the Roof and Crown of
God's Creation - moves on.

The Past is never dead,
It lives with us.
Then filtered and cleanced,
It (the past) provides us a foot-hold in the future.

Look Before and After,
Let the ancient and the modern blend,
For 'You are' the 'Men' of Tomorrow.

CONTENTS

English Section			Page
Annual Report	Principal	1
Faith	Ramesh A. V.	6
Let's Drink and Eat for Tomorrow we shall Die	Ladakhi G. T.	7
Recycling Sun	Ravindra Singh	9
Liberation Love Movement	David Victor	11
The Disabled	Narayanaswamy V.	12
The Population Explosion	Joseph T. David	15
Women and You	Mohamed Faisal	17
N. C. C. Report 1985 - 86		18
The Silkworm Called the Soul	Dr. Masthi Venkatesha Iyengar	19

x

x

x

x

Kannada Section

Hindi Section

Tamil Section

Malayalam Section

Telugu Section

ENGLISH SECTION

Editor: Sri Randolph Jacob

PRINCIPAL'S ANNUAL REPORT

It is with immense joy and happiness that I am presenting to you the 17th Annual Report of the college. While taking stock of the various activities of the college for the year 1985-86, I think, we are fairly justified in entertaining a modest sense of satisfaction and pride in our achievements. The year under review is embellished and

adorned by our committed zeal for excellence and service, and my heart sings in grateful thankfulness to our Saviour whose inspiration sustained this institution.

The college reopened after the University examinations and the summer vacation on 1st July 1985. Invoking the Divine Grace, Rev. Dr. John Chethimattam, the provincial superior of Trivandrum Province of the CMI congregation, blessed the new academic year, by his excellent and goalsetting inaugural address and wished God's abundant blessings for the new academic year.

Strength

We have 1312 students on the rolls of the college of which 746 belong to various degree classes and the rest to the P U classes. Our college has been very much recognized and appreciated by students and parents from all parts of the country and even from abroad. This has really created a cosmopolitan atmosphere in the college, and is an ample testimony to the reputation which the college has, and to the dedicated services of the teachers of our institution. It is a welcome fact that enquiries regarding the admission from all over the country and even from abroad are already pouring into the college office.

As a recognition of the long and dedicated services of our staff, many more of the members of the staff were promoted to the cadre of Readers, under the Direct Recruitment quota. Among them were

Mr. Sreenivasaraju of the Department of Kannada, Mr. Nanjundaiah of the Department of History and Fr. Antony Thomas of the Department of Hindi. Our hearty thanks to the generosity of the management and kindness of the Director of the Collegiate Education. Apart from these promotions Messrs R. Dwarakanath, Eden Joseph, Baby Mathew, N. Sundararajan, V. Kothandaram, S. Premananda, and Dr. T. N. Srinivasan were promoted under the time-bound scheme of promotions. I feel to say that their promotions are nothing but the public acknowledgement of their dedicated services in this institution for the past many years.

Staff

Unlike the previous years, there were only very few changes in the teaching and non-teaching community of the college. Mr. Elias Joseph joined the Department of Chemistry to fill up the vacancy created by the departure of Mr. George Abraham, to take some assignments in the Pollution Prevention Department. Mr. Oommen Mathew of English Department who was away on leave has rejoined us this year. Mr. Seyed Azeez, an old student of this institution has joined us as lecturer in Physics. Fr. Jose Melchior who had been serving this institution as Bursar left the college to take up some new assignment at Dharmaram College. We are extremely thankful to the dedicated services of Fr. Jose Melchior and Mr. George Abraham. We wish them good luck in their new assignments and we welcome Mr. Elias Joseph and Fr. Sebastian.

Library

We have been always contemplating

the cherished idea of erecting a separate Library block for the college. But now due to the good good fortune of all of us, a spacious and magnificent library building is under construction, and it is almost complete. We hope that it could be inaugurated at the beginning of the next academic year. I take this opportunity to thank all our superiors for the permission they have granted us to take up such a big venture for the welfare of our student community. I thank most sincerely our friends and benefactors who volunteered to contribute their mite to make this venture a success.

The construction of the library and the other financial commitments did not prevent us from adding new volumes to the existing library. We have added 1125 volumes and a large number of equipments to the various departments of science. Thanks are due to the U G C for its generous grants under the schemes of COHSSIP and COSSIP and the supply of books and journals and equipments. The COSSIP programme was formally inaugurated by Prof. Fr. Mani Giles.

Results

If the results obtained in the examination are taken as the real criterion of measuring up our academic excellence, as usual, our college recorded impressive and encouraging results. In the University examination of April May 1985 our college maintained a fairly proud record of academic excellence. In the PU examination we secured 65% overall pass with a good number of first classes, and in the final degree examination we secured an overall

pass of 63% with a good number of first classes.

Students Union

Since the authorities of the college are committed to the nurturing of the democratic values and principles among the students, it was decided to hold the elections to the Students Union. The elections were held on 26th July 1985. The elections recorded 30 emerging student leaders contesting the elections. Mr. B. Poonacha of III year B Com was elected as the Chairman and Mr. Balasubramaniam of III BA as Vice Chairman. The activities of the union were inaugurated on 13th August by Mr. Raghupathy, the honourable minister for Education.

Under the auspices of the Union, many curricular and cocurricular activities were organized, to provide opportunities to the students to exhibit their talents. First of all, to identify the talents among the students, a 'Talent Week' was organized from 26th August to 31st August and the prizes to the winners were distributed on 6th September. To give to the students further opportunities, a one day cultural festival 'Resonance' was organized on 2nd October. This year also our Western Music group brought laurels and fame to the institution in an unprecedented way.

The culmination of the activities of the Union saw in the astonishing abilities of the students in organizing the much famed 'Spring Festival' of the college, which was celebrated on the 7th, 8th and 9th February. This cultural event attracted a large crowd and a record number of colleges participated in it. We are extremely thank-

ful to the untiring and selfless efforts of all the members of the staff and a special mention is to be made about the tireless efforts of the Union and its volunteers under the intelligent, able and masterful guidance of Mr. N. Sundararajan, the Student Welfare Officer.

NCC

As in the previous years the enrollment to the NCC was quite encouraging. Sgt. R. Mohan attended the para jumping course in Agra and the Republic Day parade in Delhi. Many more cadets attended various courses and camps. Our NCC Officer Captain James K. Alumkara commanded the NCC Day parade at Brigade parade grounds. He has been awarded with a commendation card by the Chief Minister of Karnataka. In the 'B' and 'C' certificate examination held in 1985 almost all our cadets were successful.

NSS

The NSS unit of Christ College started functioning with renewed spirit and enthusiasm with Mr. Vishakantaswamy, as the Programme Officer. The volunteers found real pleasure in the service oriented programmes like cleaning the slums and bringing help to the needy. The NSS volunteers came in large numbers to donate blood in the Blood Donation Camp organized in our campus by the St. John's Medical College Hospital. The NSS Annual Camp was held at Kannemangala, Hoskote Taluk. The camp undertook various construction projects like laying and repairing roads and making a bund for a tank. The ten day camp was concluded with a valedictory

function presided over by Mr. Bachegowda, the local MLA.

Religion and Moral Science

Attempts were made to organize lectures, film and slide shows on various contemporary problems so that our students would imbibe sound ethical principles and understand the problems of the needy and the less fortunate. Mr. Eden Joseph, the Head of the Department of Zoology, was appointed as the Animator of the moral and religion instructions. To give further incentives to the students to take up the study of moral science and Religion; prizes and awards were constituted. To the surprise of many large number of students took the examination in moral and religion.

AICUF unit of this college began its activities under the guidance of Fr. Antony. Fr. Antony was appointed as the Chaplain of the AICUF. M/S Joshy C J and Harold Andrew Patric were elected as President and Secretary respectively. Mr. Harold Patrick, the Secretary of AICUF unit of Christ College was elected as President of the Karnataka region AICUF and Mr. Joshy as the Secretary. The AICUF was formally inaugurated on 17th August 1985.

Sports and Games

The Annual Athletic Meet held on 3rd and 4th October was inaugurated by Rev. Dr. Thomas Mampra, Rector, Dharmaram College, and the prizes were distributed by Mr. Muniswamy, D C P, Law and Order. Mr. Raja Vishnu Mohan of III B Com was

adjudged as the Senior Champion and Mr. Tony Francis of III BA as the Junior Champion. In the Bangalore University athletic meet Mr. Sreedhar of I B Sc secured the second position in 400 metres hurdles.

Annual Basket and Volleyball tournaments were held in the second week of December. The winners and the Runners up in the Basketball tournament were M/S Ramaiah Medical College and Dharmaram College respectively. In Volleyball tournament V V Puram Arts & Commerce College secured the first place and APS College got the second place. Mr. Satyanarayana of our college represented the Bangalore University and Vivek Varma represented the State team in the Nationals at Calicut. Mr. Machaiah and Mr. Nanjappa were selected to represent the Bangalore University Hockey team which won the All India Inter University championship. It is to be recorded here that Mr. Vishakantaswamy, our Physical Education Director was on the organizing committee of Notional Games held in Delhi. He is elected as the Joint Secretary of the Karnataka Olympic Association.

Kannada Sangha

The Kannada Sangha of Christ College organized an inter collegiate Essay and Poetry competition to commemorate the renowned Kannada novelist Mr. A N Rao and the poet D R Bendre respectively. The prize winning essays and poems were published in book form and were released by Prof. R S Mugali on 31st January 1986. In all six books were published during the academic year. The books released were

Agni Sakshi by Sriranga, released by Dr. G S Amur under the presidentship of Prof. K V Rajagopala
Bendre Kavya by Dr. R S Mugali
Bendre Kavyadalli Anubhavada Nitchanike by Dr. Vijaya Dabbe
Pratidinada Surya and Bhahumanita Lekhanagalu by students.

As a culmination of all Dr. K V Tirumalesh gave a special lecture on Bendre Kavyadalli Shaili on 2nd February 1986. The Kannada Sangha of Christ College could be proud of its achievements under the able and distinguished guidance of Mr. Sreenivasaraju, Mr. H R R Rao, Mr. H D S K Shastri & B S Nanjundaiah.

Last, but not the least, while reviewing the activities of the past year, I find the modest success we have achieved in various fields is largely due to the wholehearted, sincere and honest co-operation of the teachers and the students. The efficient community of committed and dedicated band of teaching and non-teaching staff by their selfless devotion to duty has proved to be a real asset to this institution.

I acknowledge and record here my deep-felt sense of gratitude to our devoted teaching and nonteaching staff and to our generous and enthusiastic students and friends and benefactors of this institution, for what we have achieved this year. The calm and peaceful atmosphere which prevailed over the campus was very much noted and appreciated even by the casual visitors.

Finally, I am sure that this report would be incomplete, if I fail to offer a special tribute to Rev. Dr. Vijaya'Anand, the Superior General of our religious community and to Rev. Dr. Thomas Mampra, the President of the Christ College Society for their keen and abiding interest in the all-round progress of the institution especially their willingness to allow us to start a new course in Electronics in PUC. Before I wind up, I raise my exuberant heart to Lord Jesus Christ the Patron of this college. May the heavenly Shepherd guide us and illumine our ways in the days to come

Fr. K. Augustine Joseph CMI
Principal

RAMESH A V

III Year B. Com.

They said,

Have faith in a friend,

But do not rely on him; if he is talkative.

Have faith in a friend,

But to the barest minimum.

Try to reach eternity, but with faith;

if you loose it—will be thrown on a

heap of heated sand with a torn blanket.

When cried for help

They said,

Have faith in God, at the same time have faith

in yourself.

The world around loved and hated me,

But I was calm & was not a coward,

I prayed to God for help

But he didn't even nod.

I lost faith in him.

'Faith' 'Faith' 'Faith'..... in everyone.....,

and at last I was thrown alone and away

from everyone.

Such philosophy as 'let us drink and eat for tomorrow we shall die', is not only cliché ridden but also impractical in these modern times. It can be approximately ascribed to a primitive mentality and I am emboldened to attack it in the most vitriolic terms. To cherish such clichés is doom in prospect.

Even those ardent followers of Omar Khayyam who deify him and echo his Rubayat of ".... why fret about the dead yesterday and the unborn tomorrow when today be sweet," at the slightest opportunity will not submit to it because the fact is too well known. Such thoughts, which exists only in the abstract, may sound charming and we might even actually quote the blasted lines when intoxicated by romance.

Drinking and eating and fearing tomorrow discourages us from taking initiatives. It extinguishes the zeal in us to do something worthwhile. Potential creativity is undermined, from within the strength is sapped; of all nobler qualities we are robbed and left berefted to find for ourselves.

The results may even acquire greater dimensions, like the retarded growth of a country which can be broadly traced to the unenterprising and complacent nature of its people born of such philosophy.

The primary occupation being eating and drinking as in accordance with the saying, will only inflate the body to obscenity

**" LET'S DRINK AND EAT
FOR TOMORROW
WE SHALL DIE "**

The cerebral ambicility :-

G. T. LADAKHI

II P. U. C. H.E.C.A.

which is already a misfortune and not sufficed will drag us into a whole lot of other health complications. This is the mistake so frequently committed by a few unenlightened souls. Apparently, 'eat to live but do not live to eat' confuses them thoroughly.

Curious, I find to detect the never ending foibles. Mind is virtually given a non-entity status. Is abundant supply of food and wine, enough to guarantee us happiness? Then, why don't the pot-bellied rich have ear to ear smiles-a manifestation of contentment? The tranquility of mind

is perhaps what everybody is in search for, and its source is definitely not belly filling compounds. The more one dwells upon such queer notions the more one is amused by its stupidity. Whoever this anonymous creep of the past was to utter thus was surely in all probability not sound in the mind. He must have had a terrible concussion at an early age thereby acquiring such deficiencies in reasoning.

Hope, the very source from which life emanates is mercilessly limited to the confines of today in the saying. Denying hope is but being criminal. It is further compounded with fear making it worse. What if tomorrow comes? We will be the most insecure people and live a life too sorrowful and precarious. Living for only today is all jubilation but hellish with the coming of dawn.

We do agree that sometimes festive celebrations require us to be oblivious to everything around and have a splendid time. But it has its own place. Any normal person with adequate grey matter in his brain will be able to realize his limits daring to venture any further.

Many people who have tried their luck to live up to this philosophy are either living in abject poverty full of regrets or not living at all driven by stark remorse.

In the ancestral days this philosophy might have had some substance because they went barefoot, ate what they could, were next to nothing and creativity was unknown. In the 20th century to think likewise is moronic. What is demanded of us is the need to be vigorous, and enterprising. There should be sufficient effort to give vent to our creativity rather than eat, drink and perish.

Perhaps, this little saying, 'man does not survive by bread alone', goes well to illustrate it explicitly. Food is of course necessary for the biological needs of our body. But that is not enough to content us because we are human beings and have the faculty to accomplish many feats and innovations that has distinguished us singularly, towering over all other creatures as the masters of this world. Had our forefathers (excluding exceptions) ascribed to a philosophy foul as this one, we probably would have been swinging from tree to tree "a la Tarzan" style. Human beings are endowed with the gift of reasoning and it must be utilized to salvage us from the folly and falsehood of such thoughts that arise from capricious and unsound minds.

In conclusion we would say, live well today, labour for tomorrow, believe in its promises and fear no death.

“RECYCLING SUN”

RAVINDRA SINGH

I Year B. Sc., PCM

This is a short story to illustrate that the sins committed by us can not be washed away by dubious means such as prayers or by taking a dip in a holy river.

(This scene takes place in heaven, after the death of a sinner, who considers himself to be cleansed of the sins after taking a dip in the (Holy) Ganga:—

GOD: So, you have sinned.

MAN: But, my Lord, I washed away my sins in the Ganga!

GOD: What? Washed away your sins in the Ganga?

MAN: Yes my Lord.

GOD: So, Ganga has pardoned you for the sins you committed?

MAN: Yes my Lord.

GOD: I better look into this matter.

(so God meets Ganga)

GOD: Ganga, it has come to my notice that you are accepting the sins committed by people, is it true?

GANGA: Yes my Lord, but.....

GOD: But what?

GANGA: My Lord I don't keep the sins with me I pass it on to the ocean.

GOD: (aside) It seems to be interesting. Let me meet the Ocean.

(so God meets the Ocean)

OCEAN: What brings you here my Lord?

GOD: I hear that Ganga passes the sins of man, whom she has cleansed, into the ocean, why? Why do you have to pay for the sins of man?

OCEAN: (Laughs) My Lord, Looks could be deceptive, I'm no idiot my Lord, I don't keep the sins with me.

GOD: Then, what happens to the sins?

OCEAN: (With a grin on his face) I pass on the sins to the clouds along with the water vapour.

GOD: (This seems to be absorbing ! I should meet the Cloud.)
(GOD goes in search of a cloud)

GOD: Is it true that you collect the sins of man for no fault of yours, even as you are helping him ?

CLOUD: What sins my Lord ?

GOD: The ocean has just told me that it passes on the sins which it has collected, to you, what makes you to accept these sins ?

CLOUD: (with a glint in its eyes) I'm sorry, if I created the wrong impression, I do not accumulate the sins.

GOD: Then what do you do, with them ?

CLOUD: My Lord its so simple, I just pour it back on them !

GOD: Oh ! What a cycle !!

(So, my dear friends there is no way of cleansing your body, soul and mind of sins until you abstain from committing sins).

*Then said another — ' Surely not in vain
My substance from the common Earth was ta'en,
That He who subtly wrought me into shape
Should stamp me back to common Earth again '*

— OMAR KHAYYAM

*' Like a flock of homesick cranes flying night and day
back to their mountain nests let all my life take its voyage
to its eternal home in one salutation to thee '*

— RABINDRANATH TAGORE

LIBERATION LOVE MOVEMENT

DAVID VICTOR

(Speaker)

III B. A.

Report for 1985 - 86:

The love movement this year concentrated its activities on "Asha Niketan" — a home for the mentally retarded on Bannerghata Road. We organised a Candle, Greeting Cards exhibition cum sale in the College on the 16th August, 1985. We

were able to collect over Rs. 500/- on this occasion towards Asha Niketan. Our Secretary Mr. Mohan Robert organised a similar sale at the Ascension Parish with the help of its youth and here too the sales went over Rs. 500/-. During our visits to Asha Niketan we indulged in several activities like distributing clothes and de-weeding the campus. At times we just had fellowship with the inmates.

Our other activities included the collection of old clothes. I thank all those who were with us this year.

It is just apt for me to say that we fulfilled only a small part of what we desired to do. This movement has vast potential. The Liberation Love Movement, primarily rests on the selfless involvement of students. Slackness of participation on their part means a Slack Love Movement. This movement strives to make this world a better place to live in. A practical demonstration of pure love — this is what the Love Movement is concerned about.

Remember friends,

Love that is kept inside,
will surely fade away;

The only things that never fade,
are those we give away'.

THE DISABLED

V. NARAYANASWAMY

// PSEco.,

The World begins, the work begins and continues,
for men born, should exist, live and with it perish
But, is all normal? Nothing wrong?
Thus everything emitting propriety? No cried I.
Not all ! for in the plane of Normalcy, there is
an abrupt chasm of indifference indifference !

Indifference : as all persons born, are not equal,
They differ in wealth, health, ken and fame,
A world where the superior looks down upon the inferior,
But the disabled are the ones affected by all,
The people's view, Lothesome, sceptical and callous,
They elicit their avarice for beauty of the body, not the soul ;

The disabled do have a heart, feelings are abound in them,
The Almighty, cruelly stole their physical aspects, may be :
Is that their fault? Does it deserve a capital punishment?
No ! cried my heart ; But, I immediately became introspect,
to find, that I was a hypocrite, for I had Loathed them twice,
I had ostracized them from my mind and my utopian society.

As my heart twitched, as my conscience pricked, I resolved,
Not to hurt their delicate body, and their more delicate feelings,
for feelings, when hurt, take more time to heal,
it is often quoted, no other salve than time cures the inconspicuous wound,
'They are Human Beings' I thought, but their limbs are helpless.
But we, own a healthy body, but an unhealthy mind, thus a disabled mind.

Once, on the road, I encountered a (lame person) man,
this comrade had not the same defect, but was blind instead,
From far away, I could see & comprehend, the people's indifference,
I was a member, recollected I, trying to stop my instincts,
as it revolted to alter their callousness with a new found whim & vigour;
I felt, as if my mind was clearer, making way for blithesome thoughts.

I anon, had to come out of my world, into the real, existing one,
for I found a chance to converse with them, as they were in solitude,
I had not known then, that my previous thoughts would find expression,
I neared, afraid and trifle ashamed, they looked back and smiled,
Their smile showed their opinion of the world, in most lucid form,
their attire looked frugal, their eyes keenly in quest for the better world.

"Think, me not as an adversary", I said, as they with fear stared,
"It is pity for you and your brethren, that brought me here,
you seem unhappy, but your minds are clear as the cloudless firmament,
Do you, in garb of sorrow, hide the jewel of happiness? Pray, tell me!"
"You have a parochial notion, "began he" and so are your people's. "
Are we such sinners, that ostracism is our imposed atonement.

"Pray, answer! Are we to beg our happiness from you for no fault of ours?
The world looks dark, its people groping & Helpness, I do feel,
I feel, that we all are grovelling in a quagmire of unreality,
Which one day will show itself in a magnified and grotesque shape",
A day without the limbs, thought I, and I shook myself appalled,
They have accomplished something, that an ordinary man has not.

"It looks futile" the lame spoke "to expect the limb amputated to grow,
It is like searching for the evening, during the early times of morn,
and it holds no guerdon, for accursed are we, to live and die like this
But listen, my comrade, pray do not for love of god, pity us,
We need your help, not pity, your guidance, not sympathy, devoid of meaning!"
These words pierced my bosom, as if some truth had struck my mind.

He continued, "My experience predicts that in the world of materialism, will dawn,
the ultimate truth, the ultimate goal of mankind, the love of art and soul,
To be a connoisseur, not a dilettante, worship of soul and not the body,

Misfortune struck me, and though I am learned, nature finds me illiterate,
because of the world's antipathy for physical disability ;

but the world's inner light is seen,
But the brightness comes not to us, as we are a lost ray of the large light ! "

" Thus people overlook, or else feign to overlook, their lame and unfortunate
brethren,

They see a cur, an ass and a pig, but fail to see a human being with a heart,
we depart, saying that, do not villify or calumniate our defects,
nor pity us by pointing out to the defect, it pains us,
He walked, along with a blind friend showing the way,
Their unity & simplicity, I knew were their only protectors.

I felt weakened, my conscience grew stronger to show the fragments of good,
and the bountiful evil, which, present in us, was the real cause,
" The world's opulence in greed & materialism is well known but I see,
a spark, a glitter and a ray of hope, growing in the pitch dark,
will one day engulf this dark world and enlighten it,
and then my hope that the world will widen it arms to accept them, will turn true.

Come out of thy meditations and leave aside thy flowers
and incense ! What harm is there if thy clothes
become tattered and stained ? Meet him and

stand by him in toil and in sweat of thy brow.

— *Rabindranath Tagore*

Population explosion is a universal problem. Now let us try to understand what is population explosion. It is nothing else but a society growing at a faster rate and not in accordance or proportion with the resources available for its sustenance or development.

To say that population explosion resembles an overcrowded house which lacks the bare necessities for its inmates, in terms of privacy, comfort or even its existence would be putting it mildly and what would prove it any better than the news I quote from Deccan Herald's "News in Brief" (Page 7, dated 16th Jan '86). "Seven crore births have been prevented since the family planning programme was launched 30 years ago, at a cost of Rs. 2,400 crores according to Union Deputy Minister for Health and Family Welfare, S. Krishna Kumar". Mr. Kumar was talking to newsmen here on Monday. Mathematically a stupendous quotient even after making due the generous allowances for the rampant corruption we have gone used to believe from our Public serving officials.

What causes population explosion..... several factors. In my opinion the steep disparity that exists between the rich, not so rich and the poor in the order of reverse priority is the cause. Without the census telling us we know that it is the man from the lower strata that has more children, to his credit. We don't have to look very far for the reason - he can't help it, for after a days hard labour, he comes home and

THE POPULATION EXPLOSION

JOSEPH T DAVID

I HECA

finds that he has no other mode of entertainment other than his spouse. Can you blame him?

The not so rich, in my opinion are the ones who strongly believe that any new addition to the family is solely god Almighty's responsibility in terms of upbringing, education etc.,

And the rich, if perchance, are blessed by female children only, keep on adding to their existing number of offsprings in the vain hope of getting a male child who would carry their name further. They don't mind even experimenting (via) Polygamy until they attain their most cherished desire - a male child.

It would be tough to enumerate the causes and reasons of population explosion, for there are so many of them prompted or guided by our Indian culture, like Child Marriages, for instance, where a couple is parents to half a dozen children by the time they reach middle age.

A population explosion creates a lot of complications, hardships and has wide ranging ramifications than we understand, for it retards economic development. Shortage of food and commodities, lack of education, soaring prices, unemployment/underemployment and lack of civic amenities suffer because they are just not in accordance or in proportion with the natural resources that could be mobilised.

The factors mentioned above give us a thought to the urgent need to curb over population in India. Economists are of the idea that India's economic development is possible only when the growth rate of the population is brought down. We should try to establish greater resources for the real development rather than fritter away the nation's food and output to feed the additional population. Our problems can be solved when we achieve the aim of increasing our production capacity of commodities on one hand (and decreasing production capacity of children on the other hand) and lowering the growth of population.

*The Ball no Question Makes of Ayes and Noes,
But Right or Left as strikes the player goes,
And He that toss'd Thee down into the Field,
He Knows about it all — He Knows — He Knows !*

— Omar Khayyam.

*' Now what is history? It is the centuries of systematic explorations
of the riddle of death, with a view to overcoming death !*

— Boris Pasternak.

WOMEN AND YOU

MOHAMED FAISAL I HECA.

1. If you are well dressed, she says you are a 'Playboy' If you are not, she thinks you are rugged.
 2. Woman is an addition of care, subtraction of pocket money, a multiplication of expenses and division of friends.
 3. If you kiss her, she thinks you are not a "GENTLEMAN"
If you don't, you are not a man.
 4. If you attempt to romance, she says you don't respect,
If you don't, she thinks you don't like her.
 5. A woman does not wish her love affair talked about,
yet she wants everybody to know that someone loves her.
 6. Kissing a woman who does not want you to kiss her,
is about the same feeling - as leaving your best cheque dishonoured.
 7. A woman is a riddle, but its best, not to try to guess the answer.
 8. Man argues woman may not be trusted too far.
Woman thinks man cannot be trusted too near.
 9. An average woman would rather have beauty than brains,
because she knows that the average man cannot see much.
 10. Before marriage - Man talks and woman listens. During honeymoon -
woman talks and man listens and later they both talk and neighbours listen.
-

I have immense pleasure to present the 18th Annual report of the Christ College NCC Unit.

The enrolment of this year was far exceeding the previous years.

We commenced our regular parades from August 1985. During the academic year 1985-86 our Cadets participated in various institutional and out door activities. 15 cadets took part in the "WALKING RACE" organised by the "Karnataka Welfare Association" for the Blind and collected fund. Sgt. Mohan R attended the "Para Training Course" in Agra and participated in the Republic Day Parade in New Delhi on 26th January 1986. Cpl. Bidappa G and Cpl. G. V. Sreekanth took part in the Trekking expedition in Goa and Cpl. K Surendran and Csm. Nandaiah in U.P. and Deharadun respectively. Csm. P L Jayaram participated in the Mountaineering expedition in Darjeeling. 15 cadets completed their basic Horse Riding Course and five of them were selected for the Advanced Course in Riding and they are in progress of completion. Sgt. Ravinder Singh and Cpl. Mahesh Kumar took part in the Cycle expedition from Bangalore to Hyderabad and back pedalling 2519 K.ms.

45 selected cadets of our college attended the Annual Training Camp at Kanakapura during November 1985. Cadets were given intensive training in Drill, Bayonet, Firing, Out door exercise, Map Reading etc.

N. C. C.

REPORT

1985-86

Cuo. Naveen Wahi secured a seat for Engineering through the NCC Reserve Quota.

Capt. James K Alunkara has been selected again for the fifth consecutive year as the Parade Commander for the NCC Day, Celebrations held at Brigade Parade Ground. He has been awarded the Chief Minister Commendation Card, for the second time.

Many of our NCC cadets donated blood in the college during September and in the Annual Training Camp at Kanakapura in November. As a result, our Battalion Unit secured the Governor's Golden Certificate.

During 1984-85, our unit secured 98% pass in 'B' certificate examination and 100% in the 'C' certificate examination.

NCC:-

On the basis of the overall evaluation of this year, Sgt. R Mohan, Cuo. R Balaji and Cpt. Bidappa G were adjudged the Best Cadet, Best Shot and Best turn out respectively; and they were awarded certificates and medals on the College Day.

I extend my sincere thanks to our Principal, Maj. V K Malhotra, Maj. Pande,

Sule, Major, Jcos, Ncos and the College Staff for their co-operation and encouragement. The success of our NCC Unit and the above achievements are exclusively due to the inspiration, motivation and guidance of Maj. Malhotra, Maj. Pande and P1 staff of our O.C. Unit. Once again I thank you all.

JAI HIND

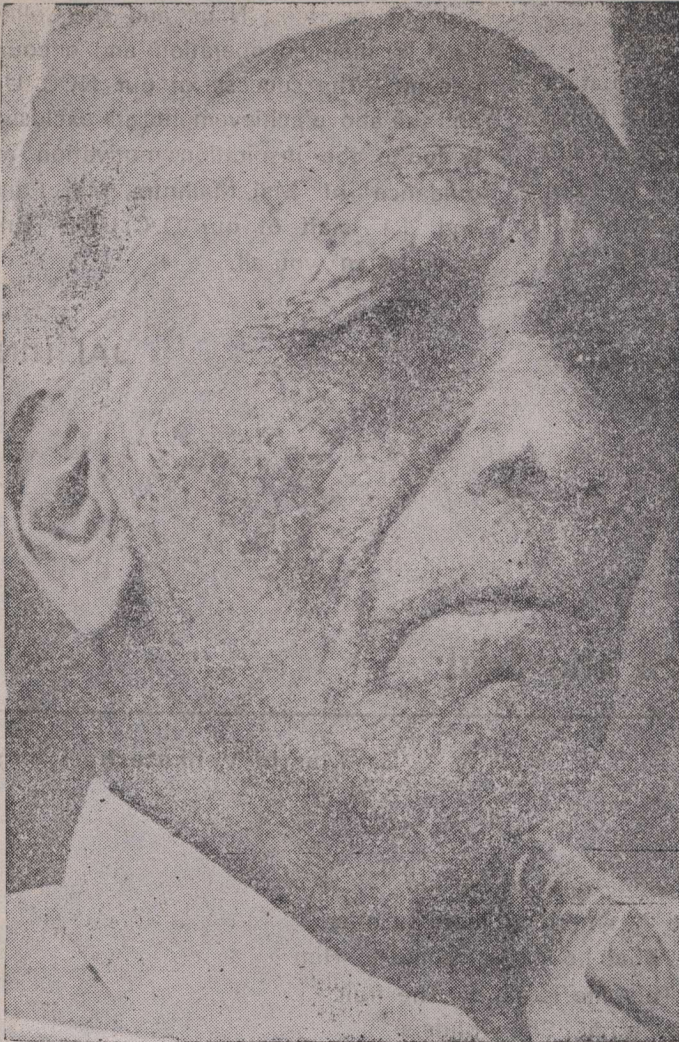

The Silkworm Called the Soul

Dr. Masthi Venkatesha Iyengar

The old woman is tired of her life
And feels she has nothing more to offer;
She wonders what hour must come to Him
To call her. This life is stale. The fruit
of breath is overripe. She wonders
Why the parrot of death doesn't come
To peck and eat, and she waits, importunately
Questioning, why her life should not separate

From the stalk, why is she so eager to die ?
How can we know ? The young Silkworm
When she was spinning her cocoon with her spit
How would she know that in the darkness
of a few days she would grow the wings of olet age?
The Silkworm says, "Enough of Sleep"! At the moment
of freedom she doesn't relish the dream like wet of life.

**Dr. MASTI
VENKATESHA
IYENGAR**

MASTI VENKATESHA IYENGAR died full of years, achievement and honours. When shall we look upon his like again? He was, as the Jnanpith committee described him when honouring him with India's highest literary award, one of the great renaissance figures who dominated the world of Kannada letters during a literary career spanning more than seven decades. He was a master of the short story, of which he wrote more than 80, and this remained his favourite literary form. But his versatility found expression in several volumes of poetry, 15 plays and two novels — CHENNABASAVA NAYAKA and CHIKAVEERA RAJENDRA, the second of which won the coveted Jnanpith award in 1984.

A literary giant has passed away but there is no need to weep for Masti for in the Republic of Letters there are no tears.

KANNADA SECTION

Editor : Sri H. N. Muralidhar

ದಶಮಗ್ರಹ

ಪ್ರೊ || ಎಚ್. ಆರ್. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ರಾವ್

ಭೌತ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಭಾಗ

ಗಣಿತಜ್ಞೋ ಗೋಳಜ್ಞೋ, ಗೋಳಜ್ಞೋ ಗ್ರಹಗತಿಂ
ವಿಜಾನತಿ |

ಯೋ ಗಣಿತಗೋಳಬಾಹ್ಯೋ ಜಾನಾತಿ ಗ್ರಹಗತಿಂ ಸ
ಕಥಮ್ ||

-ಬ್ರಹ್ಮಗುಪ್ತ

(ಗಣಿತವನ್ನು ಬಲ್ಲವನೇ ಗೋಳದ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ; ಗೋಳದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರಿತವನೇ ಗ್ರಹಗಳ ಚಲನವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಯಾವನಿಗೆ ಗಣಿತದಜ್ಞಾನ ಗೋಳದ ಪರಿಚಯ ಎರಡೂ ಇಲ್ಲವೋ, ಅವನು ಹೇಗೆತಾನೆ ಗ್ರಹಗಳ ಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯಬಲ್ಲ ?)

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಳಿಯನನ್ನು ಹತ್ತನೇಗ್ರಹ ಎಂದು ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ ಕರೆಯುವುದು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಸ್ವಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ, ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಂದ ಬದುಕಿಗೆ ಚೈತನ್ಯಪಡೆದು ಬೀಗುವ ಜಾಮಾತರಿಗೆ ಈ ವ್ಯಂಗ್ಯಾಂಶ ಸಮಂಜಸವೂ ಹೌದು. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಬುಧ, ಶುಕ್ರ ಮುಂತಾದ ಆಕಾಶಕಾಯಗಳಿಗೆ ಗ್ರಹಗಳೆಂದು ಸಂಬೋ

ಧಿಸುವುದೂ ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿಯೇ. ಸೂರ್ಯನಿಂದ ತೇಜಸ್ಸು ಪಡೆದು ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿಫಲಿಸಿ ಹೊಳೆಯುವ ಒಂಬತ್ತು ಆಕಾಶಕಾಯಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಗಳೆಂದು ಕರೆಯುವುದನ್ನು, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ನಮ್ಮ ಪುರೋಹಿತವರ್ಗ ಪೂಜಿಸುವ ನವಗ್ರಹಗಳು : ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ಮಂಗಳ, ಬುಧ, ಗುರು, ಶುಕ್ರ, ಶನಿ, ರಾಹು ಮತ್ತು ಕೇತು. ಈ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಗೆ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ. ಸೂರ್ಯ ಒಂದು ತೇಜೋಮಯಗೋಳ. ಬೆಂಕಿಯ ಚೆಂಡು ಎಂದು ಸೂರ್ಯಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದರೂ, ಅದಕ್ಕೆ 'ಗ್ರಹಾಧಿಪ' ಪಟ್ಟಕಟ್ಟಿ, ನವಗ್ರಹಗಳ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಒಟ್ಟಿಗೇ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುವ ವಾಡಿಕೆ ಈಗಲೂ ಇದೆ. ರಾಹು ಕೇತುಗಳಂತೆ ವಾಸ್ತವವಾದ ಅಸ್ತಿತ್ವವೇ ಇಲ್ಲ. ಚಂದ್ರ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸುತ್ತುವ ಪಥವು (ಚಂದ್ರಕಕ್ಷೆ) ಸೂರ್ಯ ನಕ್ಷತ್ರಪುಟ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಗೋಚರಿಸುವ ಪಥವನ್ನು (ಕ್ರಾಂತಿಪಥ) ಎರಡು ಬಿಂದುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಧಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಬಿಂದುಗಳೇ ರಾಹು-ಕೇತುಗಳು. ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಚರ್ಚಿಸುವುದು ಈ ಲೇಖನದ ಉದ್ದೇಶವಲ್ಲ. ಆಧುನಿಕ ಖಗೋಳವಿಜ್ಞಾನ ಗುರುತಿಸಿರುವ ನವಗ್ರಹಗಳ ಜೊತೆಗೆ ದಶಮಗ್ರಹವೇನಾದರೂ ಇದೆಯೇ? ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಅದು ಇನ್ನು ಏಕೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲ? ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಸೂರ್ಯ ಕೇಂದ್ರವಾಗುಳ್ಳ ಸೌರಮಂಡಲದಲ್ಲಿನ ನವಗ್ರಹಗಳು : ಬುಧ, ಶುಕ್ರ, ಭೂಮಿ, ಮಂಗಳ, ಗುರು, ಶನಿ, ಯುರೇನಸ್, ನೆಪ್ಚೂನ್ ಮತ್ತು ಪ್ಲುಟೋ. ಭಾಗ್ಯಹದ ಮೇಲೆ ವಾಸಿಸುವ ನಾವು ಬರಿಗಣ್ಣಿನಿಂದ, ಮೊದಲ ಐದು ಗ್ರಹಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯ. ಕೊನೆಯ ಮೂರು ಗ್ರಹಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಹೆಚ್ಚು ಶಕ್ತಿಯ ದೂರದರ್ಶಕಗಳು ಬೇಕು. ಯುರೇನಸ್ ಗ್ರಹವನ್ನು 1781 ರಲ್ಲಿಯೂ, ನೆಪ್ಚೂನ್ ಅನ್ನು 1846 ರಲ್ಲಿಯೂ, ಪ್ಲುಟೋವನ್ನು 1930 ರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಾಯಿತು. ಪಟ್ಟಿ ಇಲ್ಲಿಗೇ ನಿಲ್ಲದೆ ಹತ್ತನೆಯ

ಗ್ರಹದ ಇರುವಿಕೆಯ ಸಾಧ್ಯತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದು ಅದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವಲ್ಲಿನ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಫಲಪ್ರದವಾಗುವ ಸೂಚನೆಗಳು ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ,

ಕೊನೆಯ ಮೂರುಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದ ರೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರಣೆ ಇಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯ. ವಿಲಿಯಂ ಹರ್ಷಲ್ ಎಂಬುವನು, ತಾನೇ ನಿರ್ಮಿಸಿದ 6.2 ಇಂಚು ವ್ಯಾಸದ ದೂರದರ್ಶಕದಲ್ಲಿ ನಕ್ಷತ್ರವೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, 1781 ರ ಮಾರ್ಚ್ 13ನೇ ದಿನದ ರಾತ್ರಿ, ಈಗ ಯುರೇನಸ್ ಎಂದು ಕರೆಯುವ ಗ್ರಹದ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ. 48,000 ಕಿ.ಮೀ. ವ್ಯಾಸದ ಈ ದೈತ್ಯಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಸುತ್ತಿಬರಲು 84 ವರ್ಷಗಳು ಬೇಕು. ಈ ಗ್ರಹದ ಚಲನೆಯ ಗತಿಯನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿದಾಗ ಅದರ ಚಲನೆಯ ಪಥದಲ್ಲಿ ಕೆಲವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಕಂಡು ಬಂದವು. ಬುಧಗ್ರಹದಿಂದ ಶನಿಗ್ರಹದವರೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಗ್ರಹಗಳ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ, ಗಣಿತದ ಸಹಾಯದಿಂದ, ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಯುರೇನಸ್ ಗ್ರಹದ ಗತಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುವಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕತಪ್ಪುತ್ತಿತ್ತು. ಇನ್ನಾವುದೋ ಆಕಾಶಕಾಯ, ತನ್ನ ಗುರುತ್ವಾಕರ್ಷಣ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ, ಯುರೇನಸ್ ಗ್ರಹದ ಪಥವ್ಯತ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದೆಂಬ ಊಹೆ, 1864 ರಲ್ಲಿ ನೆಪ್ಚೂನ್ ಗ್ರಹವನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಲು ನೆರವಾಯಿತು. ಇಷ್ಟಾದರೂ, ಹೊಸದಾಗಿ ಕಂಡುಹಿಡಿದ ಎರಡು ಗ್ರಹಗಳ ಚಲನೆಯ ಪಥದಲ್ಲಿ; ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದಾದರೂ ಖಚಿತವಾದ, ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಕಂಡುಬಂದು, ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಗ್ರಹವೇನಾದರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದೆ ಎಂಬ ಅನುಮಾನ, ಅಮೇರಿಕದ ಲೊವೆಲ್ ಎಂಬ ಖಗೋಳ ವಿಜ್ಞಾನಿಯನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಸೂರ್ಯನಿಂದ, ಸುಮಾರು 587 ಕೋಟಿ ಕಿ.ಮೀ. ದೂರದಲ್ಲಿ, ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ, ಮತ್ತೊಂದು ಗ್ರಹವಿರಬೇಕೆಂದು ಲೊವೆಲ್ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದಿಂದ ಕಂಡುಕೊಂಡನು. ಆದರೂ ಅವನಿಗೆ ದೂರದರ್ಶಕದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅ ಗ್ರಹವನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕ್ಲೈಡ್ ಟಾಮ್‌ಬಾಗ್ ಎಂಬ ಖಗೋಳವಿಜ್ಞಾನಿ, ಲೊವೆಲ್ ಊಹಿಸಿದ್ದ ದೂರದಲ್ಲಿ ಸೌರಮಂಡಲದ ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಗ್ರಹವನ್ನು 1930 ನೆ

ವರ್ಷದ ಜನವರಿ 21 ರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಹಿಡಿದನು. ಇದೇ ಪ್ಲುಟೋ ಗ್ರಹ. ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಸುತ್ತಿಬರಲು 248 ವರ್ಷ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಈ ಗ್ರಹ ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನಿಗಿಂತಲೂ ಚಿಕ್ಕದು. ಇದರ ಕಕ್ಷೆಯೂ ವಿಚಿತ್ರ. ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದರ ಪಥ ನೆಪ್ಚೂನ್ ಗ್ರಹದ ಕಕ್ಷೆಯ ಒಳಗಡೆ ಇದ್ದು, 1979 ರಿಂದ 1999 ರವರೆಗೆ ಇದು ಅಷ್ಟವು ಗ್ರಹದ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಿರುತ್ತದೆ.

ಸುಮಾರು 2880 ಕಿ.ಮೀ. ವ್ಯಾಸದ ಈ ಪುಟ್ಟ ಗ್ರಹ; ಯುರೇನಸ್, ನೆಪ್ಚೂನ್ ಗಳಂತಹ ಭಾರಿಗ್ರಹಗಳ ಪಥಚಲನೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವಂತಹ ಆಕರ್ಷಣ ಶಕ್ತಿ ನೀಡಬಲ್ಲದೆ? ಅಥವಾ, ಲೊವೆಲ್ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದ ಗ್ರಹ ಇದಾಗಿರದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಗ್ರಹವೇನಾದರೂ ಇರಬಹುದೆ? ಮೊದಲನೆಯ ಅನುಮಾನಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪುಷ್ಟಿ ದೊರೆಯದೆ, ದಶಮಗ್ರಹವೆಂದು ಇರಲೇಬೇಕೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಧೃಢವಾಯಿತು. ಅಂತಹದೊಂದು ಗ್ರಹವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು ಹೇಗೆ? ಎಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡ ದೂರದರ್ಶಕವಿದ್ದರೂ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟದಿಕ್ಕು ತಿಳಿಯದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಹುಡುಕಾಟ ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

76 ವರ್ಷಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಸುತ್ತುವ 'ಹ್ಯಾಲಿ' ಧೂಮಕೇತು ತನ್ನ ಕಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ದೂರವಿದ್ದಾಗ, ನೆಪ್ಚೂನ್ ಗ್ರಹದಿಂದಾಚೆಗಿರುತ್ತದೆ. 'ಹ್ಯಾಲಿ' ಪಥದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನಾದರೂ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದಾದ ಗ್ರಹದ ಶೋಧನೆ ಸುಲಭವಾಗಬಹುದೆಂಬ ಅನುಮಾನದಿಂದ ಅಮೇರಿಕಾದ ಬ್ರಾಡ್ಲಿ ಎಂಬ ಖಗೋಳವಿಜ್ಞಾನಿ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಮಾಡಿದ. ಇದು ಯಾವ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ.

ಪಯನೀರ್ 10 ಎಂಬ ಉಪಗ್ರಹವನ್ನು ಆಕಾಶಕಾಯಗಳ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಾಗಿ 1972 ರಲ್ಲಿ ಉಡಾಯಿಸಲಾಯಿತು. 1973 ರಲ್ಲಿ ಗುರುಗ್ರಹವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ, ಉಪಯುಕ್ತ ಛಾಯಾ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿದ ಈ ಆಕಾಶನೌಕೆ, ಸೌರಮಂಡಲದಾಚೆಗೆ ಧಾವಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದೇ ಶ್ರೇಣಿಯ ಮತ್ತೊಂದು ಆಕಾಶನೌಕೆ, ಪಯನೀರ್

11. 1973 ರಲ್ಲಿ ಗುರುಗ್ರಹವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ 1979 ರಲ್ಲಿ ಶನಿಗ್ರಹದ ಛಾಯಾಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಭೂಮಿಗೆ ರವಾನಿಸಿ, ಸೌರಮಂಡಲದಾಚೆಗೆ ಪಯನೀರ್ 10 ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ವಿರುದ್ಧ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಇವೆರಡು ಉಪಗ್ರಹಗಳ ಪಥವನ್ನು ರೇಡಿಯೊ ಸಂಕೇತಗಳಿಂದ ಸತತವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಅವುಗಳ ವೇಗದಲ್ಲಾಗಲೀ, ಚಲನೆಯ ಗತಿಯಲ್ಲಾಗಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನಾದರೂ ಕಂಡಬರುತ್ತಿದೆಯೆ ಎಂದು ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಯಂತ್ರಗಳಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ನಿಖರವಾಗಿ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಂತಹ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನಾದರೂ ಕಂಡುಬಂದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದಾದ ಆಕಾಶಕಾಯದ ಪತ್ತೆ ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ. ನೆಪ್ಚೂನ್ ಗ್ರಹ ಕಂಡು ಹಿಡಿದದ್ದೇ ಹೀಗೆ.

ಒಂದು ವೇಳೆ ಎರಡೂ ಉಪಗ್ರಹಗಳ ಪಥಗತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕಂಡುಬಂದರೆ ? ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಕಾರಕವಾಗಿ ಎರಡು ಗ್ರಹಗಳಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೆ ? ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಎರಡೂ ಉಪಗ್ರಹಗಳ ಪಥಗತಿಯನ್ನು ಪಲ್ಲಟಗೊಳಿಸಲು ಕಾರಕವಾಗಿರಬಹುದಾದ ಎರಡು ಗ್ರಹಗಳ ಸಾಧ್ಯತೆ ಉಹೆ ಗಣಿತದ ಸಮರ್ಥನೆ ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಈ ಹತ್ತನೆಯ ಆಕಾಶಕಾಯ ಒಂದು ನಕ್ಷತ್ರವಾಗಿರಬಹುದೆ ? ಸೂರ್ಯ ನಕ್ಷತ್ರದ ಯುಗ್ಮ ನಕ್ಷತ್ರವೊಂದು ತನ್ನ ಚೈತನ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಅಂತಿಮ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿನ 'ಬ್ಲಾಕ್ ಡ್ವಾರ್ಫ್' (ಕಪ್ಪು ಕುಬ್ಜ) ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಲುಪಿದ್ದು ; ತನ್ನ ಗುರುತ್ವಾಕರ್ಷಣ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಾಗಿ ಗ್ರಹಗಳ ಪಥದ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತಿರಬಹುದೆ ? ಈ ಉಹೆ ನಿಜವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅದರ ಸ್ಥಾನ ಸೂರ್ಯನಿಂದ 8000 ಕೋಟಿ ಕಿ.ಮೀ ದೂರದಲ್ಲಿರಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಮೂರನೆಯ ಉಹೆ ; ನಾವು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವ ಅಗೋಚರ ಆಕಾಶಕಾಯ, ಬ್ಲಾಕ್ 'ಹೋಲ್' (ಕಪ್ಪು ರಂಧ್ರ) ಆಗಿರಬಹುದು. ಅನಂತಾಕಾಶದಲ್ಲಿ, ಇಂತಹ ಆಕಾಶಕಾಯವಿರುವದೆ, ಅದರ ಪ್ರಚಂಡ ಗುರುತ್ವಾಕರ್ಷಣೆಯಿಂದಾಗಿ, ಬೆಳಕು ಕೂಡ ಹೊರಬರಲಾಗದೆ ಅದೊಂದು ಅಗೋಚರವೂ, ಮಹಾಶಕ್ತಿ ಶಾಲಿಯೂ ಆದ ವಸ್ತುವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಅಗೋಚರವಾದರೂ, ಅದರ ಆಕರ್ಷಣೆಯ ಸೆಳೆತಕ್ಕೊಳಗಾದ ಇತರ ವಸ್ತುಗಳ ವೇಗೋತ್ಕರ್ಷದಿಂದಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುವ ಕ್ಷ-ಕಿರಣಗಳೇ ಮುಂತಾದ ವಿಕಿರಣಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಬಹುದು. ಸೂರ್ಯನಿಂದ ಹತ್ತನೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವುದು "ಬ್ಲಾಕ್ ಹೋಲ್" ಆಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದರ ದೂರ ಹತ್ತುಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ಕಿ.ಮೀ.

ಮೇಲೆ ಸೂಚಿಸಿರುವ ಮೂರು ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಲ್ಲಿ, ಹತ್ತನೆಯದು, ನೆಪ್ಚೂನ್ ನಂತಹ ಭಾರಿಗಾತ್ರದ ಗ್ರಹ ವಿರಬೇಕೆಂಬ ಉಹೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪುಷ್ಟಿ ದೊರಕಿದೆ. 1990 ನೇ ವರ್ಷದ ಹೊತ್ತಿಗೆ, ನೆಪ್ಚೂನ್ ಗ್ರಹದಾಚೆಗೆ, ಸೂರ್ಯನಿಂದ 450 ಕಿ.ಮೀ. ದೂರದಲ್ಲಿ ಧಾವಿಸಲಿರುವ 'ಪಯನೀರ್' ಉಪಗ್ರಹಗಳು ದಶಮಗ್ರಹವನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಲು ಸೂಕ್ತ ಮೂಹಿತಿ ಒದಗಿಸಬಹುದೆ ? ಕಾದು ನೋಡೋಣ ? ಬ್ರಹ್ಮಗುಪ್ತನಂತಹ ಮಹಾಜ್ಞಾನಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಇಂದು ಅತ್ಯಂತ ವೇಗವಾಗಿ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಬಲ್ಲ ಗಣಕಯಂತ್ರಗಳು, ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಕಿ.ಮಿ. ಆಚೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸುದ್ದಿ ಕಳುಹಿಸಬಲ್ಲ ಉಪಗ್ರಹಗಳಿಂದಾಗಿ ಗ್ರಹಗಳ ಗತಿಯನ್ನು ಖಚಿತವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮಾನವನಿಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗಿದೆ. ಶತಶತಮಾನಗಳಿಂದ, ಮಾನವನನ್ನೂ ಕಾಡುತ್ತಿರುವ ವಿಶ್ವರೂಪ ರಹಸ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತಿಳಿವು, ಬರುವ ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ, ದೊರೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ.

ನಾನು ಮೆಚ್ಚಿದ ಪರಿಚಿತ ವ್ಯಕ್ತಿ

ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನ ಮೊದಲನೆ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಬಂದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ತಂದೆ, ತಾಯಿ, ಅಣ್ಣ, ತಮ್ಮ ಹಾಗೂ ಮಿತ್ರರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಬರೆಯುವುದು ಈ ಯುವ ಕೆರಿಗೆ ಸಹಜವೇ. ಆದರೆ ಪ್ರತಿದಿನ ಕಂಡರೂ ನಗರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಪರಿಚಿತರಾಗಿಯೇ ಉಳಿದು ಬಿಡುವ ಹಾಲು ಮೂರುವವರು, ಭಿಕ್ಷುಕರು, ಮನೆಗೆಲಸದವರು, ದೇವಸ್ಥಾನದ ಪೂಜಾರಿಗಳು ಇವರ ಕುರಿತು ಬಂದಿರುವ ಚಿತ್ರಣಗಳೆ ಹೆಚ್ಚು. ಅವರ ಜೀವನವನ್ನು ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿರುವುದು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಕುತೂಹಲವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಮನೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವಳ ಕುಟು ಮಗನ ಕುರಿತು ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಬರೆಯುವುದು ನೋಡಿ. - ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳು ಅವನನ್ನು ಎಷ್ಟೇ ರೇಗಿಸಿದರೂ ಅವನು ಸಿಟ್ಟು ಮೂಡಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರೆ. "ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಂಡದ್ದನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಸ್ವಭಾವ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾವೇಕೆ ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ನಾನು ಕುಟುಮಾದ್ದರಿಂದ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಕುಟುಮದ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸತ್ಯವಾದ್ದರಿಂದ ನಾನೇಕೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು?" ಹಾಗೆಯೇ ಒಬ್ಬ ಬಿಕ್ಷುಕನ ಕುರಿತು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ : "ಅಂತೋಣಿಯಷ್ಟು ಗುಣದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯವನು. ಆದರೆ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಆತನು ತನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗನನ್ನು ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಬಯ್ಯುತ್ತಾನೆ."

ಹೀಗೆ, ತಮ್ಮ ಕುತೂಹಲದಿಂದ, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸುತ್ತಣ ಜಗತ್ತನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಹಜವಾಗಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಭರತೇಶ್

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಂಪಾದಕ

‘ ಟೆಕೆಟ್ ಹರಿದು ಹಾಕಿ ಬಿಟ್ಟೆಯಾ ’

ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಮಗ ಜಯರಾಮ ವಿಚಿತ್ರ ಹುಡುಗ. ಅವನಿಗೆ ಯಾರನ್ನು ಕಂಡರೂ ಭಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಹಣ ಅಷ್ಟು ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಒಂದು ಗ್ಯಾರೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಲೀನರ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಪ್ರತಿದಿನ ಅವನಿಗೆ ಐದು ರೂಗಳು ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಪ್ರತಿ ಭಾನುವಾರವೂ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು.

ಒಮ್ಮೆ ಅವನು ಬಂದಾಗ ನಾವು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಮರುದಿನ ಬಂದು ತಾನು ಸಿನಿಮಾ ಟೆಕೆಟ್ ಬುಕಿಂಗ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ. ನೀವು ಯಾರು ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಟೆಕೆಟ್‌ನ್ನು ಹರಿದು ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ನಾವು

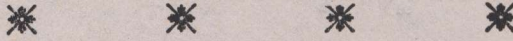
ಯಾರೂ ನಂಬಲಿಲ್ಲ.

ಮತ್ತೆ ಭಾನುವಾರ ನಾನೊಬ್ಬನೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅವನು ಬಂದನು. ನಾನು ಅವನನ್ನು ಸಿನಿಮಾ ಟಿಕೆಟ್‌ನ್ನು ತಂದೆಯಾ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಅವನು ಹೇಳಿದ “ ನೀವು ಇವತ್ತು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತೀರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ನಾನು ಟಿಕೆಟ್‌ನನ್ನು ಚಿತ್ರಮಂದಿರದ ಹತ್ತಿರವೇ ಹರಿದು ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟೆನೆಲ್ಲ ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ನನಗೆ ತಡೆಯಲಾರದಷ್ಟು ನಗು ಜೊತೆಗೆ ಕೋಪವು ಬಂತು. ಏನು ಮಾಡಲೂ ತೋಚದೆ ನಾನು ಸುಮ್ಮನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವನು ಭಾನುವಾರದಂದು ಬಂದರೆ ನಾವು ತಮಾಷೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಅವನನ್ನು ‘ಟಿಕೆಟ್’ ಹರಿದು ಹಾಕಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದೆಯಾ’ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಅವನು ಅಂದಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ (ಭಾನುವಾರ ಮಾತ್ರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ).

ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅವನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಂಥ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ. ಅದೇನೆಂದರೆ ‘ಮಶಾಣವನ್ನು ಒಂದು ಸುತ್ತು ಹಾಕುತ್ತಿಯಾ’ ಎಂದು ಕೇಳಿದ, ಅದೇ ಪಂಥ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ‘ಮಾಡಿದರೆ ಏನು ಕೊಡುತ್ತೀಯಾ’ ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ನಾನು ‘ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅವನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಶುಕ್ರವಾರದಂದು ಸರಿಯಾಗಿ ಹತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದು ‘ಬಾ ಹೋಗೋಣ ಮಶಾಣಕ್ಕೆ’ ಎಂದು ಕರೆದ. ಗಾಬರಿಗೊಂಡು ನಾನು, “ ನಾನೇಕೆ ಬರಲಿ ” ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ, ‘ನಾನು ಮಶಾಣವನ್ನು ಸುತ್ತುತ್ತಿರುವುದು ಯಾರು ನೋಡುವರು’ ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಆಗ ನಾನು ಅವನ ಬುದ್ಧಿ ವಂತಿಗೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆ.

ಆರ್. ಶಿವಕುಮಾರ್

ಸತೀಶ್

ನಾವು ಮುಂಜಾನೆ ಎದ್ದ ತಕ್ಷಣ ದಿನ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ತರುವವನು ಬರುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬರುವವನ ಹೆಸರು ಸತೀಶ್. ಅವನು ನಮಗೆ ಸುಮಾರು ಮೂರು ವರುಷಗಳಿಂದ ಪೇಪರ್ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗಿಗ ಸುಮಾರು 20 ವರುಷಗಳಿರಬೇಕು. ಅವನು ನಿತ್ಯ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಅವರ ಮನೆಯ ಆರ್ಥಿಕ ಭಾರ ತಗ್ಗಿಸಲು ಮುಂಜಾನೆಗೆ ಎದ್ದು ಏಜೆನ್ಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ದಿನಪತ್ರಿಕೆ, ವಾರಪತ್ರಿಕೆ, ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಸೈಕಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಮನೆಮನೆಗೂ ತೆರಳಿ, ಅವನ್ನು ಹಾಕಿ ಬಂದು, ಪಾಠಗಳನ್ನು ಓದಿಕೊಂಡು, ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಇಂಥಹವನು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಉದಾಹರಣೆ. ಅವನು ತನಗೆ ಬಂದ ದುಡ್ಡನ್ನು ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಮಿಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ಹಣದಿಂದ ಅವನ ತಮ್ಮನೂ ಸಹ ಓದುವುದಕ್ಕೆ, ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಇವನೇನಾದರೂ ಈ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಲ್ಲಿ ಅವರ ತಂದೆಗೆ ಬರುವ ಸಂಬಳ ಊಟ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಚಳಿಯಿರಲಿ ಮಳೆಯಿರಲಿ ಹೆದರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ನೀಚ ಸಮಾಜ ಕೀಳೆಂದು ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇದು ಅವನನ್ನು ದೃಶ್ಯಿಸಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಇಡೀ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನಾವು ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಓದಲೂ ಬಹುದೆಂಬ ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿರುವನು. ನಮ್ಮಿಂದ ಒಂದು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದಂತೆ. ನಾನು ಈತನಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಕಲಿತೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಈತನನ್ನು ಮೆಚ್ಚುತ್ತೇನೆ.

ವಿ. ಪ್ರಸಾದ್ ಬಾಬು

‘ಕುಂಟೆ ಕುಂಟೆ’

ನಾನು ಮೆಚ್ಚಿದ ಪರಿಚಿತ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಬಳಿ ಇರುವ ಒಬ್ಬ ಕುಂಟೆ ಹುಡುಗ. ಈ ಹುಡುಗ ಬಹಳ ಚತುರ ಹಾಗೂ ಚಾಣಾಕ್ಷ. ಈತನ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಈತನ ತಂದೆ ತೀರಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವರ ಸಂಸಾರ ಸಾಗುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು, ಈತ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗ. ಈತನ ತಾಯಿ ಅವರಿವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಸರೆ ತೊಳೆದು, ಹಾಗೂ ಅವರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬರುವುದು ಮುಂತಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ, ಅವರು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನ್ನ, ಸಾರು ಹಾಗೂ ಹಳೆಯ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತಂದು ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ತಿಂದು ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಮಿಕ್ಕ ಉಟವನ್ನು ತಾನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹೀಗೆ ಹೇಗೋ ಅವರು ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಕಾಲನೂ ಕುಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈತನು ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಪೊಲಿಯೋ ಕಾಯಿಲೆಗೆ ತುತ್ತಾಗಿ, ತನ್ನ ಒಂದು ಕಾಲನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಈ ಹುಡುಗ ಆ ಕುಂಟೆ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಆಟಗಳನ್ನು ಆಡುತ್ತಿದ್ದ. ಈತನು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಡಲೂ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದನು, ಆದರೆ ಅವನ ಆಸೆ ಈಡೇರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ, ವಿಧಿಯು ಈತನನ್ನು ವಂಚಿಸಿತ್ತು. ಆದರೂ ಈ ಹುಡುಗ ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಆತನನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲ (ಅಂದರೆ ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರು) ಸೇರಿ ಈತನನ್ನು ನಮ್ಮ ತಂಡದ ಅಂಪೈರ್ ಆಗಿ ಮಾಡಿದೆವು. ಇದರಿಂದ ಈ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಾಧಾನ ಹಾಗೂ ಸಂತೋಷವಾಗಲಿ ಎಂದಷ್ಟೇ ನಮ್ಮ ಬಯಕೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಈತನು ಪೊಲಿ ಹುಡುಗರ ಜೊತೆ ಸೇರದೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದ. ಅನಂತರ ಸಂಜೆ ನಾವು ಶಾಲೆಯಿಂದ ಬಂದಾಗ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಆಟವಾಡಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ಈತನನ್ನು ಅನೇಕ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗರು “ಕುಂಟೆ ಕುಂಟೆ” ಎಂದು ರೇಗಿಸಿ ಹೀಯಾಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೂ ಈತ ಒಮ್ಮೆಯೂ ಆ ಹುಡುಗರ ಮೇಲೆ ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಆತ ಆ ಹುಡುಗರನ್ನು ಮುದ್ದಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಈತನ ಈ ವಿಚಿತ್ರ ಸ್ವಭಾವ ಕಂಡು ನಾನು ಒಮ್ಮೆ ಕುತೂಹಲ ತಾಳಲಾರದೆ “ಆ ಹುಡುಗರು ನಿನ್ನನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಿದರು, ನೀನು ಅವರನ್ನು ಮುದ್ದಿಸುವೆಯಲ್ಲ” ಎಂದೂ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೆನು. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಹುಡುಗನು ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತರ ನನ್ನನ್ನು ಬೆರಗುಗೊಳಿಸಿತ್ತು. ಆತ ಉತ್ತರಿಸಿದ “ಮಕ್ಕಳು ಕಂಡದ್ದನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಸ್ವಭಾವ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾವೇಕೆ ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾನು ಕುಂಟೆನಾದ್ದರಿಂದ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಕುಂಟೆ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸತ್ಯವಾದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಅವರ ಮೇಲೆಕೆ ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು” ಎಂದನು. ಈತನ ಗುಣ ಸ್ವಭಾವ ನನಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಾಯಿತು. ಈತನಿಗೆ ಕಾಲಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಒಳ್ಳೆದಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದುಕೊಂಡೆ, ಅನೇಕ ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಆ ಹುಡುಗನನ್ನು ನಾನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ನಾನು ಅವರ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಆಕೆ ಬಿಕ್ಕಳಿಸಿ ಅಳುತ್ತ ಹೇಳಿದಳು. “ಕಾರೊಂದು ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆಯಿತು. ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟ” ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ನನ್ನ ಕರುಳು ‘ಚುರ್’ ಎಂದಿತು. ದೇವರು ಎಂದಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯವರನ್ನೇ ಮೊದಲು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕುಂಟೆ ಹುಡುಗನ ನನ್ನ ಆತ್ಮೀಯ ಪರಿಚಿತನಾಗಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ. ದೇವರು ಆತನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿ ನೀಡಲಿ.

ಎಂ. ಚಂದ್ರಶೇಖರ

ಅಂತೋಣಿಯಪ್ಪ

ನಾನು ಮೆಚ್ಚಿದ ಪರಿಚಿತ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಭಿಕ್ಷುಕ. ಅವನ ಹೆಸರು ಅಂತೋಣಿಯಪ್ಪ, ನಾನು ಅವನನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚುವ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಅವನ ಗುಣ. ಅವನು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಹೊಟ್ಟೆ ಪಾಡಿಗಾಗಿ ಬೇಡಲು ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಮಗಳು. ಮಗಳು ತೀರಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಮಗಳ ಮಗ ಅಂದರೆ ಅಂತೋಣಿಯಪ್ಪನಿಗೆ ಮೊಮ್ಮಗನನ್ನು ಸಾಕುವ ಹೊಣೆ, ಅವನು ತುಂಬಾ ಮುದುಕ. ಇದ್ದ ಒಬ್ಬ ಮಗ ತಂದೆಯಿಂದ ದೂರವಿದ್ದಾನೆ. ಅಂತೋಣಿಯಪ್ಪನಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಆಗದ ಕಾರಣ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುತ್ತಾನೆ. ಮಂಜಾನೆ ಅಂತೋಣಿಯಪ್ಪ ಮೊಮ್ಮಗನ ಜೊತೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಬೇಡಲು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲವರು ಆಹಾರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯಿಂದ ಮುದುಕನ ಮನೆಗೆ ಸುಮಾರು ಅರ್ಧ ಕಿ.ಮಿ. ಅವನ ಮನೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬರಲು 3ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಾಯಿ ಇದೆ. ಅದರ ಹೆಸರು 'ಚೀಟಾ' ಅದಕ್ಕೂ ಆತನಿಗೂ ತುಂಬಾ ಸ್ನೇಹ. ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿ ತಂದ ಅನ್ನವನ್ನು ನಾಯಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಅಂತೋಣಿಯಪ್ಪ ಗುಣದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯವನು. ಆದರೆ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಹೀನ. ಆತನು ತನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗನನ್ನು ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಬೈಯುತ್ತಾನೆ. ಒಮ್ಮೆ ನಾನು ತಾತನನ್ನು 'ಏಕಪ್ಪಾ ಹೀಗೆ ಬೈಯುತ್ತೀ' ಎಂದಾಗ ಆತನು 'ಏನಪ್ಪಾ ಮಾಡಲಿ, ವಯಸ್ಸಾಯಿತು. ಸುಮ್ಮನಿರಲು ಆಗದು. ಆದರೆ, ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕೆಂದರೆ ಯಾರಿಗೆ ತಾನೆ ಸಾಧ್ಯ' ಎಂದನು. ನಮ್ಮ ಮನೆಯಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಕೊನೆಗೆ ತಿಲಕನಗರ ಮತ್ತು ಜಯನಗರವನ್ನು ಸುತ್ತಾಡಿಕೊಂಡು ಸಂಜೆ 6-30 ಗಂಟೆಗೆ ವಾಪಸ್ಸಾಗುತ್ತಾನೆ! ಬರುವಾಗ ಸಹ 'ಚೀಟಾ'ಗೆ ಊಟ ಕೊಟ್ಟು ಮುದ್ದಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನು ಕಂಡರೆ ನನಗನಿಸುವುದು ಇಷ್ಟೇ, ಇಡೀ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮುದುಕರನ್ನು ನಾವು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಾಣದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶವು ಮುಂದುವರೆಯಲು ಖಂಡಿತ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ದಯವಿಟ್ಟು ಈಗಿನ ಪ್ರಜೆಗಳಾದರೂ ತಮ್ಮ ಯೌವನದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರನ್ನು ಸುಖವಾಗಿ ಸಂತೋಷವಾಗಿಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು.

ಎಂ. ಮಂಜುನಾಥ

ಆತ್ಮೀಯ ಗೆಳೆಯ

ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬಹು ಮೆಚ್ಚುಗೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯಾರೆಂದರೆ ರಾಮು. ಅವನು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ದಿನಾಲು ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದಲ್ಲಿ ಆದಷ್ಟು ಜಲಾಧಿ ಹಾಲು ತಂದು ಕೊಡುವ ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಮತ್ತು ನಂಬಿಗಸ್ತ ವ್ಯಕ್ತಿ. ನಾನು ಅವನನ್ನು ಎಷ್ಟೊ ಸಲ ತಪ್ಪಿತಸ್ತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಅವನು ಹಾಲಿಗೆ ನೀರು ಬೆರೆಸುತ್ತಾನೋ ಎಂದು ದಿನಾಲು ಹಾಲನ್ನು ಮೀಟರ್‌ನಿಂದ ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಈತನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ಬಿಡಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಆತನು ಎಷ್ಟು ನಂಬಿಗಸ್ತನೆಂದರೆ ಶೇಕಡ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರಷ್ಟು. ಆತನು ಬಡವನೆಂದರೆ ತೀರ ಬಡವ. ಆದರೂ ಆತ ಹಾಲಿಗೆ ನೀರು ಬೆರೆಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅಳತೆಯಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತನು

ಈಗ ಆತ್ಮೀಯ ಗೆಳೆಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಈಗ ಒಂದು ಸಿನಿಮಾ ನೋಡುವುದಾಗಲಿ ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದಾಗಲಿ ನಾನು ಸಂಗಡವೇ ಇರಬೇಕು. ಇದೆಲ್ಲವು ಬಿಡುವಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ. ನಾನಾದರೂ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಆದರೆ ಪಾಪ, ಆತ ತನ್ನ ದನಕರುಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಲಸ. ಆತ ನಾನು ಓದುವಾಗ ಒಂದು ತೊಂದರೆ ಮಾಡುವುದೇ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ಅಡಚಣೆ ಮಾಡುವುದೇ ಆಗಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಕೆಲಸ ಮತ್ತು ಬಿಡುವಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನಿತರ ಕಾರ್ಯ ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಆತ ಬರೀ ಹಾಲು ತಂದು ಕೊಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲ. ಆತ ನನಗೆ ಒಬ್ಬ ಆದರ್ಶ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಆತ್ಮೀಯ ಗೆಳೆಯನು ಆಗಿದ್ದಾನೆ.

ಎಡ್ವರ್ಡ್ ಜೇಮ್ಸ್

○ ○ ○

ದೇವರ ಮಕ್ಕಳು

ನನಗೆ ಬಹಳ ಮೆಚ್ಚಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಒಬ್ಬ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಪೂಜಾರಿ. ಅವರು ಬಹಳ ನಿಷ್ಠಾವಂತರು. ದಿನ ನಿತ್ಯ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗೆ ಎದ್ದು ತಮ್ಮ ಸ್ನಾನ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಬಹಳ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ನಡೆಯುವರು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಸುಗಂಧವಾದ ಹೂಗಳನ್ನು ಆಗತಾನೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಅರಳುತ್ತಿರುವ ಹೂಗಳನ್ನು ಮೆಲ್ಲನೆ ನೋಡುವಾಗಂತೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ನೇರವಾಗಿ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುವರು. ಬಹಳ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆಗೆದು ದೇವರನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಅವರಿಗೆ ಆನಂದವೇ ಆನಂದ. ದೇವರಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕ, ಅಲಂಕಾರ ನೈವೇದ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ದೇವರನ್ನು ಜಪಿಸುವರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಬರುವ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಮಂಗಳಾರತಿ ಕೊಡುವರು. ಆಗ ಜನರು ಮಂಗಳಾರತಿ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಸುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಮಂಗಳಾರತಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಎಲ್ಲಾ ಆದ ಮೇಲೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆಗೆ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಮುಚ್ಚುವರು, ಅವರಿಗೆ ಮಂಗಳಾರತಿಯ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಚಿಲ್ಲಿರೆ ಹಣವನ್ನು ಮನೆಗೆ ತರುವರು. ಅದರಿಂದ ಮನೆಗೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ತರುವರು. ಆಮೇಲೆ ಊಟ. ಅವರು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯುವಾಗ ರಜಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲ ಅವರ ಬಳಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವರು ನಮಗೆ ದೇವರ ಸ್ತೋತ್ರ, ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ದೇವರ ಕಥೆ; ಕೃಷ್ಣ ಲೀಲೆ, ಮಹಾಭಾರತ, ರಾಮಾಯಣ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೆ ಆನಂದವೇ ಆನಂದ. ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು 'ಬನ್ನಿರಿ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳಿರಾ' ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇ ಆಶ್ಚರ್ಯ. ಒಂದು ದಿನ ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿಯೇ ಬಿಟ್ಟ. "ಪೂಜಾರಿಯವರೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಏಕೆ ನೀವು ದೇವರ ಮಕ್ಕಳು ಎನ್ನುತ್ತೀರಿ" ಎನ್ನು ಕೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು "ನಾವೆಲ್ಲರೂ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳೇ ಮಗು" ಎಂದರು. ಆಗ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ನಾವು ದೇವರ ಮಕ್ಕಳು ರಾಕ್ಷಸರ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಾ ಎಂದು. ಅವರು ಸಂಜೆ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗೆ ಮತ್ತೆ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುವರು. ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುವರು. ಹೀಗೆ ರಾತ್ರಿ ಒಂಬತ್ತು ಗಂಟೆ ಮೇಲೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಕೈ ಕಾಲು ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಊಟವನ್ನು ಮಾಡಿ ದೇವರ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಹೇಳಿ ಮಲಗುವರು. ಹೀಗೆ ಅವರ ದಿನಚರಿ, ಇವರು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ. ಗುಣಶೇಖರಪ್ಪ.

ಡಿ. ಆನಂದ ಕುಮಾರ್

ಒಂದು ಸನಾಡ

ನನ್ನ ಜೀವನವೇ ನನಗೆ ಪರಿಚಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಜೀವನದ ಗುರಿ ಎಂದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಜೊತೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಹುಚ್ಚನಿಗೆ ಸಮಾನ. ಇನ್ನು ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಪರಿಚಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ತುಂಬ ಇದ್ದಾರೆ, ಕಾರಣ ಜನಸಂಖ್ಯೆ. ಆದರೆ ಬದಲಿಗೆ ನಮಗೆ ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಚಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅಪರೂಪ. ನಾನು ಮೆಚ್ಚಿದ ಪರಿಚಿತ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯ ರಾಮಣ್ಣ. ಪಾಪ ಅವನಿಗೆ ದುರ್ಗುಣಗಳಿಲ್ಲ. 'ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು' ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು. ಅವನ ಬಾಳಿನ ಗುರಿ ಎಂದರೆ ತಾನು ದುಡಿಯಬೇಕು, ಅದರಿಂದ ಬದುಕಬೇಕು. ರಾಮಣ್ಣನಿಗೆ ದೇವರು ಒಂದು ಕಾಲು ಮತ್ತು ಕೈ ಐಬುಮಾಡಿದ್ದ. ಇದು ನಿಜವಾದ ದುಃಖ ಸಂಗತಿ. ಅವನ ಕಷ್ಟ ಜೀವನವನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆದರೆ ಪುಟಗಳು ದಾಟಬಹುದು. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಒಂದೇ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ! ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಸಂಗತಿ. "ಏನಪ್ಪಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತೆ ಒಂದು ಕೈಯಿಂದ" ಎಂದು ಟೀಕಿಸುವವರು ಹಲವರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವನು ಯಾವುದನ್ನು ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಸಂಗತಿ. ಈಗ ರಾಮಣ್ಣ ತನ್ನ ಬಾಳಿನ ಗುರಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ದುಡಿದು ಈಗ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದಾನೆ. ಇದೊಂದು ಅದ್ಭುತ ಪವಾಡವಲ್ಲವೇ ?

ಗ್ರೇಸಿಯಸ್ ಸಿಕ್ವೇರ

ಒಳ್ಳೆತಹ ಯೋಚನೆ, ಒಳ್ಳೆತಹ ಭಾವನೆ,
ಒಳ್ಳೆತೆಂದೆನುವ ಬಹುಪರಿಯ ನಡೆನುಡಿ ಕಥೆ,
ಎಲ್ಲವೂ ನೀನಿಟ್ಟ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಬಳಿದಿಹವು;
ಎಲ್ಲ ಒಳ್ಳೆದಕೆ ನೀ ಗುರು, ದೇವದೇವ.

ಜಡದಿನಿಸ ತೆಗೆದದರ ಮಧ್ಯದಲಿ ನಿನ್ನಿರವ
ಕಿಡಿಯೊಂದನಿರಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಮಾಡಿ, ನಾ ನಿನ್ನ
ಒಡೆಯ ಎಂದೆನೆ ಕಲಿಸಿ, ಎನ್ನ ಅಂತರ್ಮದಲಿ
ಒಡನಾಡಿಯಾಗಿ ನಿಂದಿರುವೆ ನೀ ದೊರೆಯ

'ಶ್ರೀನಿವಾಸ'

ಉರಿಯುತ್ತಿದೆ ಭಾಮಿ

ಸುಬ್ರಮಣಿ ಎ. ಎಂ.

ದ್ವಿತೀಯ ಬಿ. ಕಾಂ.

ನಾಡೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಿದೆ ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ ತಂಗಾಳಿ
ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೇಳಲು ಹೋದೆ ಹೀಗೇಕೆ ಹೇಳಿ

ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನೋಡಿದರೆ ರಂಗು ನೀಲಿ
ಮೋಡಗಳೇ ಇಲ್ಲದೆ ಸ್ಥಳವೆಲ್ಲಾ ಖಾಲಿ

ನೋಡುತಿಹರು ಮಳೆಯನ್ನು ತೋಟ ನೀರಗಂಟಿ
ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ ಮಳೆಯ ಗ್ಯಾರಂಟಿ

ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರಿಗೆ ಜೀವನವೇ ಗೋಳು
ಹೀಗೆಯೇ ಆದರೆ ದೇಶವೇ ಹಾಳು

ಉರಿಯುತ್ತಿದೆ ಭಾಮಿ ಬಿಸಿಲ ಬೆಂಕಿಯಂತೆ
ಕೇಳಿದರೆ ರೈತ ತೆಗೆದ ತನ್ನ ಕಥೆಯ ಕಂತೆ

ಮಳೆಯೂ ಇಲ್ಲ ಬೆಳೆಯಂತೂ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ
ಪಶು ಪಕ್ಷಿಗಳ ಬದುಕಂತೂ ಬದುಕೇ ಅಲ್ಲ

ಕೃಷಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಗುಳಿಹೋದ ರೈತ
ತನ್ನ ಬಾಳಿನ ಕಥೆಯನ್ನ ಹೇಳುತ್ತಾ ಬೆವತ,

ರಾಜೀವ್ ಗಾಂಧಿ ಅಳಿಯ — ಒಂದು ಹಗಲುಗನಸು

ಹಗಲು ಗನಸುಗಳು ಬೀಳುವುದು ಸಹಜ. ಅವನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ನನಗೂ ಒಮ್ಮೆ ಒಂದು ಹಗಲು ಗನಸು ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ನನಗೆ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಆಫೀಸರ್ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಇಷ್ಟ. ನಾನು ನನ್ನ ಬಿ.ಎ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಂಕ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಹಾಗೂ ನನಗೆ ಎಂ.ಎ ಪದವಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ JNU ನಲ್ಲಿ ಸೀಟು ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಉತ್ತಮ ಅಂಕದಿಂದ ತೇರ್ಗಡೆ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ಜೊತೆಗೆ IAS ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಪಾಸಾಗಿ ನನಗೆ ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ದೊರಕಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಒಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೊಬ್ಬರು ಅವರ ಮಗಳ ಮದುವೆಗೆ ಕರೆದರು. ಆಗ ನಾನು ಬಹಳ SMART ಆಗಿ ಹೋಗಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ರಾಜೀವ್ ಗಾಂಧಿಯವರು ಅವರ ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮಗಳು ಪ್ರಿಯಂಕಾ ಸಹ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ. ಪರಸ್ಪರ ನೋಡುವಿಕೆಯಿಂದ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಮದುವೆ ನಿಶ್ಚಯ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಎಲ್ಲರೂ ನನಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಿಯಂಕಾಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಯಂಕಾ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿ, ನೆಹರೂರವರ ಹಳೆಯ ಪರಿವಾರದ ಪೋಟೊಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತೋರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಹಾಗೂ ಅವಳು ಅವರ ಅಪ್ಪನ ಜೊತೆ Foreign tour ಮಾಡಿದ ಪೋಟೊಗಳು ತೋರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆಗ ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಹಾಗೂ ಹೆಮ್ಮೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಪ್ರಿಯಾಂಕ್ ಹುಸೇನ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನ ಪೋಟೊಗಳು ಪೇಪರ್‌ನಲ್ಲಿ ದಿನನಿತ್ಯ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ರಾಜೀವ್ ಗಾಂಧಿಯವರು ನನ್ನನ್ನು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಹುದ್ದೆಗೆ ಏರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಏಕೆ ಅಂದರೆ ನಾನು ಅವರ ಮಗಳ ಗಂಡ. ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರು ಜನ ನನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಾನು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡಿದ್ದೆ. ಬಿದ್ದ ಕನಸನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಬೈದರು. ನಾನು ಆಗ ಯೋಚಿಸಿದೆ ನಾನು ನೋಡಿದರೆ ಒಬ್ಬ ಮಾಮಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಅವಳನ್ನು ಹೋಗಿ ಮದುವೆ ಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಇದೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸಿದಾಗ ನಾನು ಅಂದುಕೊಂಡೆ. ನಾನು ಒಬ್ಬ ಶತ ಮೂರ್ಖ, ಹುಚ್ಚ. ನನ್ನನ್ನು NIMHANS ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕು ಅಂತ. ಯಾರ ನಸೀಬಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಬರೆದಿದ್ದಾ ನೋ ಆ ಅಲ್ಲಾ.

ಎಸ್. ಡಾನಿಷ್ ಹುಸೇನ್

ಎದೆಗೆ ತಂಪ ತಳಿದೆ; ಮುಂದೆ

ಬರುವ ದಿನದಲಿ

ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಎಂದೆ ಇರಲಿ

ಮುದದ ಬಣ್ಣ ಬಾಡಿ, ಕ್ಲೇಶ

ಅದುಮಿ ಮನವ ಹಿಡಿದ ದಿನದೆ,

ಮತ್ತೆ ಇಂತೆ ಬಾ ;

‘ಶ್ರೀನಿವಾಸ’

ಮುಗುಳು ನಗೆಯ ಮಕರಂದ — ಒಂದು ಹಗಲುಗನಸು

ಮ. ನ. ರಾಜನ್

ಎರಡನೆಯ ಪದವಿ

ಸಣ್ಣ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ಖಾಕಿ ಸಮವಸ್ತ್ರ ಧರಿಸಿ ಟಾಕೋಟೀಕಾಗಿ ನಡೆದಾಡುವ, ದರ್ಪ ಮಿಶ್ರಿತ ಗಂಭೀರ ದಿಂದ ವ್ಯವಹರಿಸುವ ಫೋಲೀಸ್ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದವನು ನಾನು. ಅಂತೆಯೇ ಮೊದಮೊದಲು ನಾನು ಸಹ ಒಬ್ಬ ಜಘರ್ದಸ್ತಿನ ಫೋಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಮೋಟಾರ್ ಸೈಕಲ್ ಮೇಲೆ, ಅಥವಾ ಜೀಪಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಊರಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಾಡಿದ ಹಾಗೆ; ಸಮಯ ಸಿಕ್ಕಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಕನಸು ಕಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಕೆಲವು ವರುಷಗಳಿಂದ ನನ್ನ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ಯಾವುದು ಸರಿ ಯಾವುದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಅರಿವಾದ ನಂತರ; ಹಿಂದಿನ ದರ್ಪದ ಫೋಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗುವ ಕನಸನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಒಬ್ಬ ನಿಜವಾದ, ನ್ಯಾಯವಾದ, ಸಮಾಜದ ನಾಡಿಯ ಬಡಿತಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ, ಕಾನೂನಿನಂತೆ ನಡೆಯುವ ಫೋಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಎಡೆ ಎತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಕಂಡ ಕನಸು ಒಂದಲ್ಲಾ, ಎರಡಲ್ಲಾ, ನೂರಾರು.

ನಾನು ಬಿ.ಎ. ಪದವಿ ಮುಗಿಸಿ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪೋಲೀಸ್ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು (KPS) ತೆಗೆದುಕೊಂಡಂತೆ; ಅದರಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಅಂಕಗಳಿಂದ ಪಾಸಾದಂತೆ; ಆದರೆ ಇದರ ನಡುವೆ ನಾನು ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಎಂದು ನನಗೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಅರಣ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರ ಆದೇಶ ನೀಡಿದಂತೆ; ಆದರೆ ನಾನು ಅದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮೊರೆ ಹೊಕ್ಕನಂತರ ಮತ್ತೆ ನನ್ನನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕರ್ನಾಟಕ ಪೋಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ; ಬಳಿಕ ನಾನು ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮಡಕೇರಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಆಗಿ ಅಧಿಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ; ಪ್ರಕೃತಿಯ ತವರಾದ ಮಡಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆ, ಕೋಮು ಗಲಭೆ, ಮುಂತಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಜಾಣತನದಿಂದ, ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಎದುರಿಸಿ, ಜನರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೂರಿನ ಸರ್ಕಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಬಹಳ ಅಸಾಧ್ಯನಪ್ಪ ಎಂದು ಎನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆ.

ನನ್ನ ದಿನಚರಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದು ಪ್ರತಿದಿನ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ 5 ಗಂಟೆಗೆ. ಎದ್ದು, ನನ್ನ ಪ್ರಕೃತಿ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, 5-15 ಗಂಟೆಯಿಂದ 6-15 ರವರೆವಿಗೂ ವ್ಯಾಯಾಮ, ನಂತರ ಸ್ನಾನ, ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ, ನಂತರ ಉಪಹಾರವಾದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಸ್ವಚ್ಛ ವಾಗಿ ಇಸ್ರಿ ಮಾಡಿದ ಖಾಕಿ ಸಮವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ನನ್ನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಬರುವ ಎಲ್ಲಾ ಪೋಲೀಸರ ಮುಖಗಳು ಕಾಣುವ ಹಾಗೆ ಸೊಗಸಾಗಿ ಪಾಲೀಷ್ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಧರಿಸಿ ಒಮ್ಮೆ ನಿಲವುಗನ್ನಡಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿನ ನನ್ನ ಪ್ರತಿ ಬಿಂಬಕ್ಕೆ ಸೆಲ್ಫೋಟ್ ಹೊಡೆದು, ನಂತರ ಮನೆಯ ಹೊರಗೆ ಬಂದು, ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ D.S.P ಸಾಹೇಬರ ಮದುವೆ ಯಾಗದ (ದಂತದ ಗೊಂಬೆ ಅನ್ನಿ) ಮಗಳಿಗೆ ಕೇಳುವ ಹಾಗೆ 'ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಡ್ಯೂಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಜೀಪಿನ ಕಡೆ ನಡೆದಂತೆ, ಜೀಪನ್ನು ಏರಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ನಾನು ಒಮ್ಮೆ D.S.P ಸಾಹೇಬರ ಮನೆಯ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದ ಹಾಗೆ; ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅವಳು (ದಂತದ ಗೊಂಬೆ), ಆ ನನ್ನ ಮುಗುಳು ನಗೆಯ ಮಕರಂದ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ, ನನ್ನ ಹಗಲುಗನಸು.

ಮಾಸ್ತಿ ಇನ್ನಿಲ್ಲಿ

ಕೆ. ಗುಣಶೇಖರ್

'ಶ್ರೀನಿವಾಸ' ಕಾವ್ಯನಾಮದಿಂದ ಕಥೆ, ಕಾದಂಬರಿ, ಕವನ, ನಾಟಕ, ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ, ಲಲಿತ ಪ್ರಬಂಧ, ಹೀಗೆ ಒಂದು ನೂರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಡಾ|| ಮಾಸ್ತಿ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರಂಗದ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಅನನ್ಯ ಕಾಣಿಕೆ ನೀಡಿದ ಸೀಮಾಪುರುಷ. ತಮ್ಮ ತೊಂಭತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಂಗದ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದ ಡಾ|| ಮಾಸ್ತಿಯವರು

ವರು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು, ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮಾಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ.

ಡಾ|| ಮಾಸ್ತಿ ಕನ್ನಡ ಸಣ್ಣ ಕಥೆಯ ಆಚಾರ್ಯರೆಂಬುದು ಪ್ರತೀತಿ. ಸಣ್ಣ ಕಥೆಯ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಹಲವು ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ಹುಲುಸಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಅವರದು. ಈ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಎಲ್ಲ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಂಶಗಳ ಪರಿಪಾಕ, ನೇರ-ಸರಳ ನಿರೂಪಣೆ ಮತ್ತು ಜೀವನ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ದೊಡ್ಡ ಹಾಗೂ ಅಪರೂಪದ ಗುಣ ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿತ್ತು.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಂಬೆಗಾಲಿಡುತ್ತಿದ್ದ ದಿನಗಳನ್ನು, ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅದು ಮೆರದ ಕಾಲವನ್ನೂ ಇಡಿಯಾಗಿ ಕಂಡ ಮಾಸ್ತಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ, ಸೌಜನ್ಯದ ಸಾಕಾರ ಮೂರ್ತಿ.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ (ಬೆಳಗಾವಿ), ಪಿ.ಇ.ಎನ್. ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ, 'ಜೀವನ' ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿ ಅವರು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಕಾರ್ಯ ಅನನ್ಯ. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ತಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದ ಡಾ|| ಮಾಸ್ತಿ ಅವರಿಗೆ ಸಂದ ಗೌರವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪುರಸ್ಕಾರ ಅಪಾರ.

ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಪಡೆದ ಮಾಸ್ತಿಯವರು ೧೯೭೪ರಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಫೆಲೋಶಿಪ್ ಪಡೆದ ಗಣ್ಯರು. ೧೯೭೮ರಲ್ಲಿ ಅವರ 'ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗಳು' ಕೃತಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬಂದಿತ್ತು.

'ಮಾಸ್ತಿ ಕನ್ನಡದ ಆಸ್ತಿ' ಎಂದೇ ಜನಜನಿತರಾದ ಕನ್ನಡದ ಹಿರಿಯಣ್ಣ, ಸೀಮಾಪುರುಷ ಡಾ|| ಮಾಸ್ತಿ ಜೂನ್ 6, 1986 ರಂದು ನಿಧನರಾದರು. ಅವರ ಜೀವನ ಶ್ರದ್ಧೆ, ನಗುಮುಖದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ, ಕನ್ನಡಾಭಿಮಾನ ಎಲ್ಲ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ.

ತೆನ್‌ಸಿಂಗ್ ನೋರೆ ಯುವಜನಕ್ಕೆ ನಿರಂತರ ಸ್ಪೂರ್ತಿ

ಹಿಮಾಲಯದ ಎವರೆಸ್ಟನ್ನೇರಿ ಗೆದ್ದ ಮೊತ್ತ ಮೊದಲ ಇಬ್ಬರು ಸಾಹಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೊನ್ನೆ ಶೀರಿಕೊಂಡ (1914-1986) ತೆನ್‌ಸಿಂಗ್ ನೋರೆ ಒಬ್ಬರು. ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಇವರ ಜೊತೆಗಾರ ನ್ಯೂಜಿಲೆಂಡಿಗ ಸರ್ ಎಡ್ಮಂಡ್ ಹಿಲರಿ. ತೆನ್‌ಸಿಂಗ್ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ನೇಪಾಳದಲ್ಲಿ. ಮಗನನ್ನು ಧರ್ಮರಕ್ಷಕನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆ ತಂದೆಯದು. ಆದರೆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಸನ್ಯಾಸಿಯಾಗಲು ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕನಸು ತುಂಬಿದ ಹುಡುಗ ಖಾಟಮಂಡುವಿಗೆ ಹೋದ. ಡಾರ್ಜಿಲಿಂಗಿಗೆ ಹೋದ. ಆದರೆ ಎವರೆಸ್ಟ್ ಸದಾ ಅವನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಅನೇಕ ಪರ್ವತ ರೋಹಿ ತಂಡಗಳೊಂದಿಗೆ ಅಪಾರ ಅನುಭವವನ್ನು ತನ್ನದಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ತೆನ್‌ಸಿಂಗ್ ಎಲ್ಲ ತಂಡಗಳಿಗೂ ಬೇಕೇ ಬೇಕಿದ್ದ ಜೊತೆಗಾರ. 1953 ಐತಿಹಾಸಿಕ ವರ್ಷ. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಪರ್ವತರೋಹಿ ತಂಡವೊಂದರಲ್ಲಿ ಎವರೆಸ್ಟ್‌ಗೆ ಪಯಾಣ. ಮೇ29, 1953ರಂದು ಸರ್ ಎಡ್ಮಂಡ್ ಹಿಲರಿಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಎವರೆಸ್ಟ್‌ಗೆ ಏರಿತ. ಹಿಮಾಲಯವನ್ನೂ ಮಣಿಸಿದ ವೀರ. ಅಪಾರ ಅದೃಷ್ಟಿವಂತ. ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಪದ್ಮಭೂಷಣ ಪ್ರಶಸ್ತಿ. ಸದಾ ಉತ್ಸಾಹದ ಚಿಲುಮೆ. ಯುವಜನಕ್ಕೆ ನಿರಂತರ ಸ್ಪೂರ್ತಿ. ಮಾನವನ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಅಪೂರ್ವ ಸಂಕೇತ.

ಲೂಯಿಸ್ ವಿಜಯಕುಮಾರ್

ಪಿ. ಯು. ಸಿ.

ವಿಶ್ವಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನ

1985 ರ ಡಿಸೆಂಬರ್ 15, 16, 17 ದಿನಾಂಕಗಳಂದು ಪ್ರಥಮ ವಿಶ್ವಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿತು. ಕನ್ನಡ ಜನ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಸೇರಿದ್ದರು. ಮೈಸೂರು ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ಸಮ್ಮೇಳನ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಕುವೆಂಪು ಅವರು ಜ್ಯೋತಿ ಬೆಳಗಿಸಿ, ವಿಶ್ವಮಾನವ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದರು. ಡಾ|| ಶಿವರಾಮಕಾರಂತರು ತಮ್ಮ ಉದ್ಘಾಟನಾ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡತನದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರಿಸಿದರು. ದಿನಾಂಕ 16 ರಂದು ಪ್ರಧಾನಿ ರಾಜೀವ ಗಾಂಧಿಯವರು ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಗೌರವಿಸಿದರು. ಕರ್ನಾಟಕದ ಭವ್ಯ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದರು. ವಿಚಾರಗೋಷ್ಠಿಗಳು, ಕವಿಸಮ್ಮೇಳನ, ಚಿತ್ರಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ, ಪುಸ್ತಕಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ, ಜಾನಪದ ಕಲಾವಿದರಿಂದ ಬೃಹತ್ ಮೆರವಣಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಭೀಕರ ಬರಗಾಲದಿಂದ ತತ್ತರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದ್ದೂರಿಯ ವಿಶ್ವಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನ ಅವಶ್ಯವಾಗಿತ್ತೇ ಎಂಬ ಮಾತೂ ಕೇಳಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ಎಂ. ಮಹಾಲಿಂಗ

ಬಿ. ಕಾಂ

ಕನ್ನಡ ನಾಡು-ನುಡಿಯ ಒಂದು ಮಹಾಪರ್ವ

ವರದಿ

ಜಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಜು

ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಭೀಕರ ಬರಗಾಲದಿಂದ ಜನ ತಲ್ಲಣಿಸಿದರು. ಈಗ ಮುಂಗಾರು ಮಳೆ ಭರವಸೆಯನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ಉತ್ತರದ ಪಂಜಾಬಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂಸೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಶ್ರೀ ಲಂಕಾ ಒಂದು ಆಗ್ನಿಕುಂಡ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮುನಿಸಿನೊಂದಿಗೆ ಮನುಷ್ಯನ ಅಜ್ಞಾನವು ಸೇರಿಕೊಂಡು ನಾಡು ತತ್ತರಿಸುತ್ತದೆ. ಧರ್ಮ, ಗಡಿ, ಭಾಷೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಸಾವು-ನೋವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಾಂತಿ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ-ಶಾಂತಿಯ ಪರಿವಾಳಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ದಿವ್ಯ.

ಡಾ || ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ್ ಐಯಂಗಾರ್ ಅವರಿಗೆ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೆವು. ಈ ವರ್ಷ ಶ್ರದ್ಧಾಂಜಲಿಯನ್ನು ಆರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ತೊಂಭತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳ ದೀರ್ಘಜೀವನವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿ ನಡೆಸಿದವರು. ಹೊಸಗನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬೆಳೆದ ರೀತಿಯನ್ನು ಕಂಡವರು, ಬೆಳೆಸಿದವರು. ನಮ್ಮ 'ಕನ್ನಡ ಸಂಘ'ದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಅಭಿಮಾನವಿತ್ತು.

'ಕನ್ನಡ ಸಂಘ' ಡಾ || ಅ.ನ.ಕೃ. ಲೇಖನ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಮತ್ತು ಡಾ || ದ.ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ ಸ್ಮೃತಿ ಕವನ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿತ್ತು. ಲೇಖನ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಒಟ್ಟು ಎಂಭತ್ತು ಲೇಖನಗಳು ಬಂದಿದ್ದವು. ಶ್ರೀ ಎಚ್. ದಂಡಪ್ಪ (ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ, ಅಂಜನಿ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಕಾಲೇಜು, ಚಿಂತಾಮಣಿ) ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ನಂಗಲಿ (ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ, ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜು, ಗುಬ್ಬಿ) ತೀರ್ಪುಗಾರರಾಗಿ ಸಹಕರಿಸಿದರು. ಕೆಲವು ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾನದ ಆಸೆಗಾಗಿ ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಲೇಖನಗಳ ಭಾಗಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸು

ವುದು ಕಂಡು ಬಂದಿತು. ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಇದು ಭೂಷಣವಲ್ಲ. ಡಾ || ದ.ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ ಸ್ಮೃತಿ ಕವನ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಒಟ್ಟು ಇನ್ನೂರ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಕವನಗಳು ಬಂದಿದ್ದವು, ಈ ಕವನಗಳನ್ನು ಓದಿ, ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ತೀರ್ಪು ನೀಡಿದವರೆಂದರೆ ಡಾ || ಬಿ.ಸಿ. ರಾಮಚಂದ್ರ ಶರ್ಮ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಜಿ. ಸಿದ್ದರಾಮಯ್ಯ (ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ, ಸರ್ಕಾರಿ ಕಲಾ ಕಾಲೇಜು, ತುಮಕೂರು). ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಲೇಖಕರಿಗೆ, ಕವಿಗಳಿಗೆ, ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ನೆರವಾದ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಿಗೆ ಸಂಘದ ವಂದನೆಗಳು.

ಕನ್ನಡ ಸಂಘ 29 ನವಂಬರ್ 1985 ರಂದು ತ್ರಿರಂಗರ 'ಅಗ್ನಿ ಸಾಕ್ಷಿ' ನಾಟಕವನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿತು. ಇದನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟವರು ಡಾ || ಜಿ.ಎಸ್. ಅಮೂರ್ ಅವರು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ 'ವಿಮೋಚನಾ' ಬಳಗದ ಸದಸ್ಯರು, ತ್ರಿಮತಿ ಶಾರದಾ ಆದ್ಯ, ತ್ರಿಮತಿ ಶಶಿ ದೇಶಪಾಂಡೆ, ಶ್ರೀ ಎಚ್.ವಿ. ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯನವರು ಆಗಮಿಸಿ, ಕನ್ನಡ ಸಂಘದೊಂದಿಗೆ ಸಹಕರಿಸಿದರು. ದಿನಾಂಕ 31 ಜನವರಿ 1986ರಂದು 'ಬೇಂದ್ರೆ ಕಾವ್ಯ' (ಡಾ || ರಂ.ಶ್ರೀ. ಮುಗಳಿ), ಬೇಂದ್ರೆ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನುಭಾವದ ಒಂದು ನಿಜವಾಗಿ (ಡಾ || ವಿಜಯಾದಿಬೈ), ಪ್ರತಿದಿನದ ಸೂರ್ಯ (ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು) ಬಹುಮಾನಿತ ಲೇಖನಗಳು (ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು) ಪುಸ್ತಕಗಳ ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಬಹುಮಾನ ವಿತರಣೆಯನ್ನು ಡಾ || ರಂ. ಶ್ರೀ. ಮುಗಳಿಯವರು ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ.ಬಿ.ಎಸ್. ನಂಜುಂಡಯ್ಯನವರು ಐನೂರುಐವತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅಭಿಮಾನಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಟಣೆಗಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು.

ಶ್ರೀ.ಎನ್. ಸುಂದರರಾಜನ್ ಪ್ರಕಟಣೆಗಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಂಘದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಭರವಸೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಸಂಘ ಕೃತಜ್ಞ ವಾಗಿದೆ.

ಕನ್ನಡ ಸಂಘ 23 ಫೆಬ್ರವರಿ 1986ರಂದು ಡಾ|| ದ.ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ ಸ್ಮೃತಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಲೆಯ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಡಾ|| ಕೆ.ವಿ. ತಿರುಮಲೇಶ್ (ರೀಡರ್, ಸಿ.ಐ.ಇ.ಎಫ್, ಎಲ್., ಹೈದರಾಬಾದ್) ನಡೆಸಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಈ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರು ಬಸವನ ಗುಡಿ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಲೇಜ್ 'ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ'ದ ಸಹಕಾರದೊಂದಿಗೆ ನಡೆಸಲಾಯಿತು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬೇಂದ್ರೆಯವರ ಭಾವಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದರು.

ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಪರಂಪರೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ ಎರಡನೆಯ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಪದವಿ ಕನ್ನಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕಾಲೇಜಿನ ಗ್ರಂಥ ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನೆನಪಿನ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ನೀಡಿದರು.

ಕೈಲಾಸಂ ಬದುಕು - ಬರಹ ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ
ಶ್ರೀ ಕಂಠೇಶಗೌಡರ ಸಮಗ್ರ ಕೃತಿಗಳು
ಯೋಗಿಯ ಆತ್ಮಕಥೆ ಪರಮ ಹಂಸ ಯೋಗಾನಂದ
ಕಥಾಜಗತ್ತು ಅನು : ಎಸ್. ದಿವಾಕರ್
ಕಲೆ ಮತ್ತು ನಾನು ಎಂ.ಟಿ.ವಿ. ಆಚಾರ್ಯ
ಅರಣ್ಯ ಮತ್ತು ಸಮಾಜ ಕೆ. ಉಲ್ಲಾಸ ಕಾರಂತ
ಕರ್ನಾಟಕ ರಂಗ ಕಲಾವಿದರು ಹ.ವೆಂ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯ
ಹೃದಯ ಸಂಪುಟ (2 ಪ್ರತಿ) ಸಂ : ವಾಗೀಶ್ವರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿ
ನಾಟಕ : ರಂಗಕೃತಿ ಪ್ರಸನ್ನ
ಕರ್ನಾಟಕ ರಂಗಭೂಮಿ ಎಚ್.ಕೆ. ರಂಗನಾಥ್
'ಕಾವ್ಯಾನಂದ' ಅಭಿನಂದನ ಗ್ರಂಥ
ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ : ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಸಿ. ವೀರಣ್ಣ

ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜಿನ ಡಾ|| ಜಿ.ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಶ್ರೀ ಮುಕುಂದಮೂರ್ತಿ

(ಪಿ.ಯು.ಸಿ), ಡಾ|| ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಶ್ರೀ ಭರತೇಶ್ (ಎರಡನೆಯ ಬಿ.ಎ.) ಮತ್ತು ಡಾ|| ಕುವೆಂಪು ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಶ್ರೀ ಶೇಷಾದ್ರಿ (ಎರಡನೆಯ ಬಿ.ಕಾಂ) ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪಡೆದರು. ಇವರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು.

ಕಾಲೇಜಿನ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ಕಟ್ಟಡ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲ. ಈ ವಿಶಾಲವಾದ ಗ್ರಂಥಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಆಡಳಿತದ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ವಂದನೆಗಳು.

ನಮ್ಮ ಸಂಘದ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಾರ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ನಾಡಿನ ಹಿರಿಯ-ಕಿರಿಯ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ. ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲರ ಅಭಿಮಾನವೇ ನಮ್ಮ ಆಸ್ತಿ. ಇವರೆಲ್ಲರ ಸಹಾಯ-ಸಹಕಾರವನ್ನು ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಕೃತಜ್ಞ ತೆಯೊಂದಿಗೆ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ 'ಕನ್ನಡ ಸಂಘ'ವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ, ದಶವಾರ್ಷಿಕ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ, ಹರಸಿದ ಡಾ|| ಜಿ.ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪನವರು ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ವಿಶ್ರಾಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಶುಭವನ್ನು, ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಸಂಘ ಕೋರುತ್ತದೆ. ಡಾ|| ಎನ್.ಎಸ್. ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಭಟ್ಟರು ಹೊಸ ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು. ನಮ್ಮ ನಾಡು-ನುಡಿಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಒಂದು ಪರ್ವ ಮಾಸ್ತಿಯವರೊಂದಿಗೆ ಮುಗಿಯಿತು. ಅವರ ಮಾತುಗಳಲ್ಲೇ.

'ಇವನ ಧರಿಸಿದ ಭೂಮಿ

ಪುಣ್ಯಭೂಮಿ ಇದು

ಇವನ ನೋಡಿದ ನಾವು

ಧನ್ಯರಾವಿದು'

Participation in the name of the game
Rev. Fr. Rector & Rev. Fr. Principal

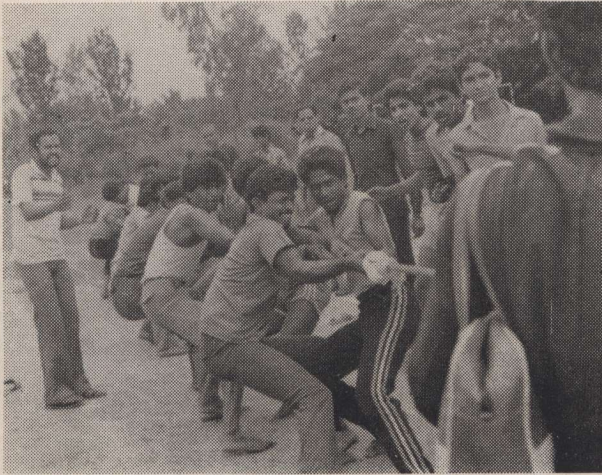
The pope has yet to arrive

SPORTS FESTIVAL

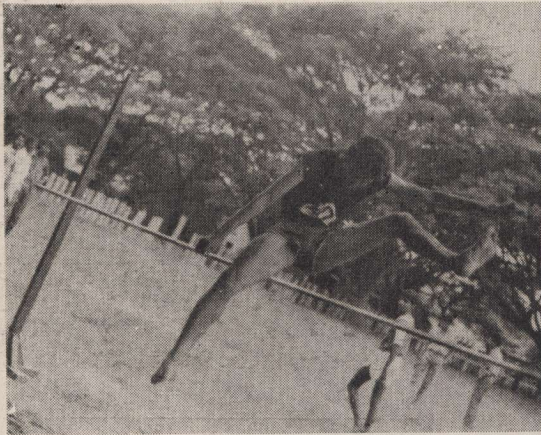

Unity In Diversity

In-to the Orbit

Might is right

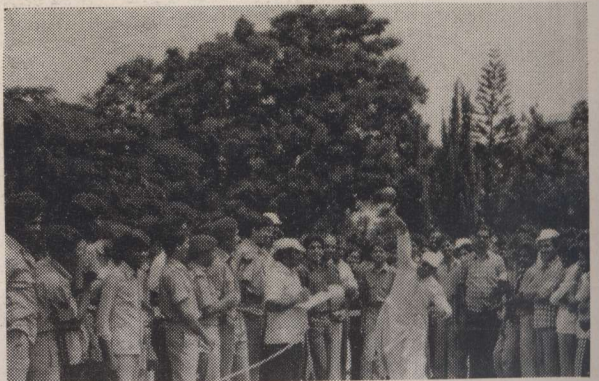

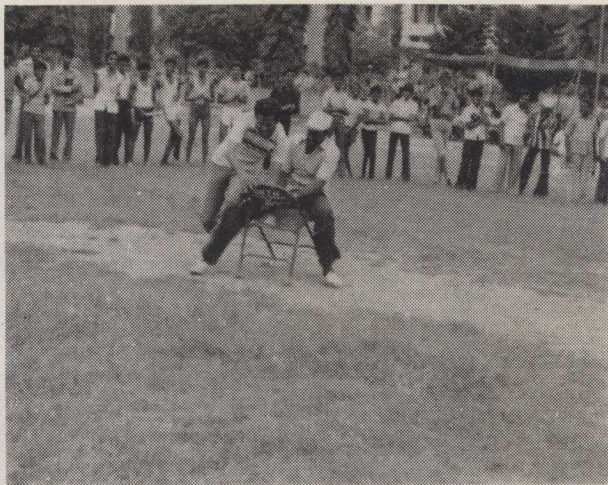
India Rubber Physic

A few more Strides

Photography in action

Power Struggle

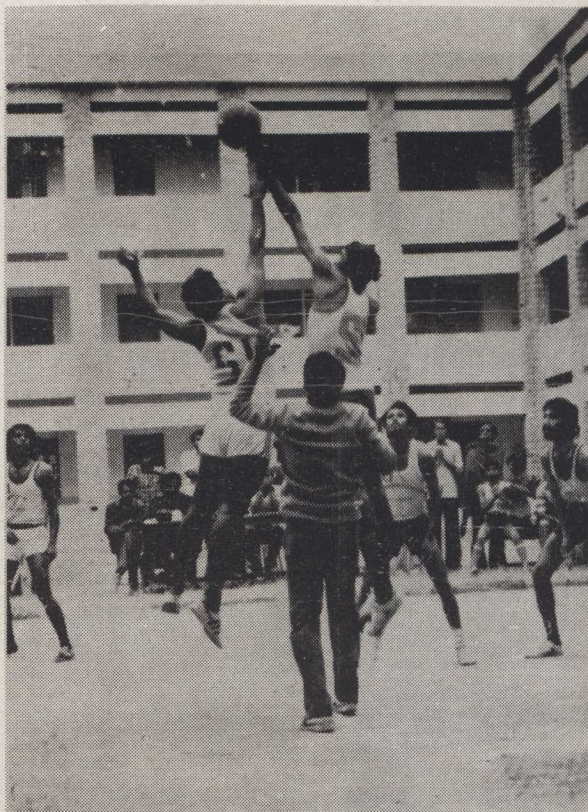

Smile for a while

I can still do it

BASKET BALL TOURNAMENT

' A man's reach should exceed his group '

What's the hazzle

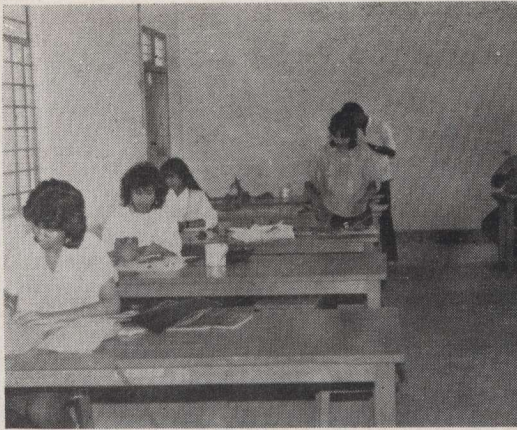
THE SPRING FESTIVAL

Hailing the most beautiful of seasons

Come, by our wares

Who is afraid of Amrita Sher-Gill

What a boring Job !

To sing or not to sing

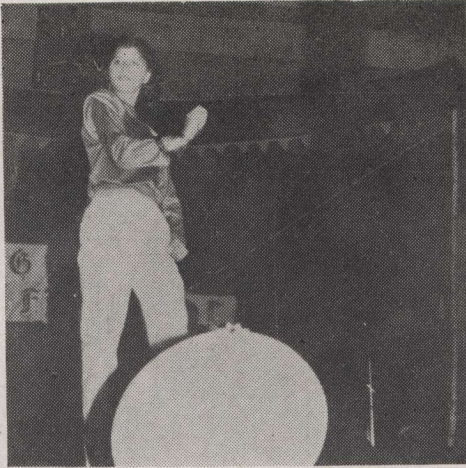
Oh! Give me a home

There he goes pouring out his soul !

My heart is breaking

'Is this the face that launched a thousand ships.....'

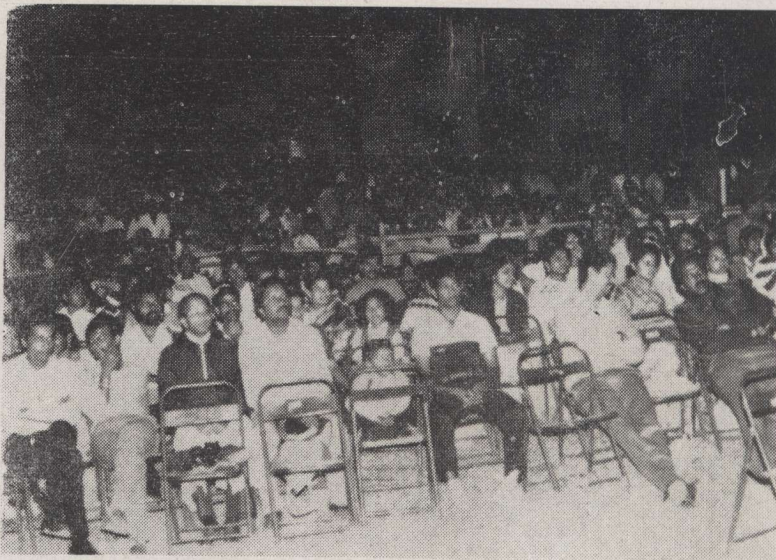
Hope this lasts till I finish.....

Beauty lies in the eyes of beholder

How ! It's real ! I can't believe it

Waiting — Waiting for they know not what!

RESONANCE

I told you it's a man's world

Do you hear my voice ?

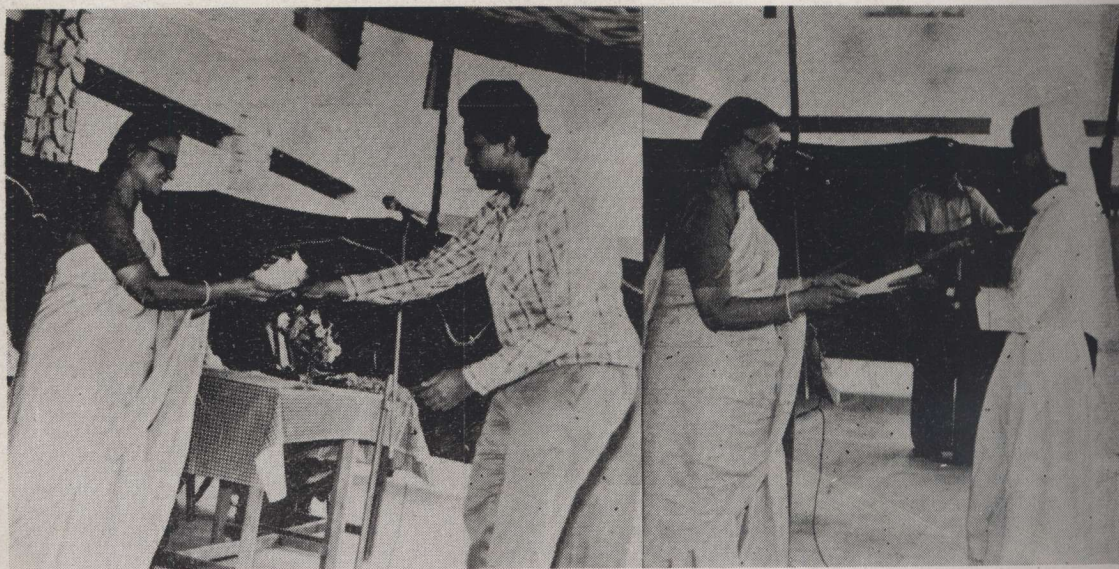

' Hanky Panky '

COLLEGE DAY

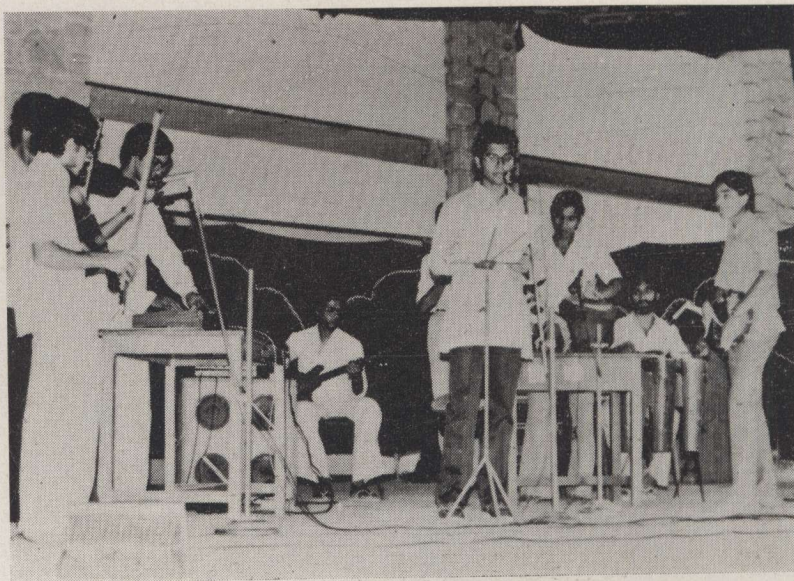

' Let the mind be a thorough fare for all thoughts '
Prof. C. N. MANGALA

' This is too small a prize for me '

She deserves it

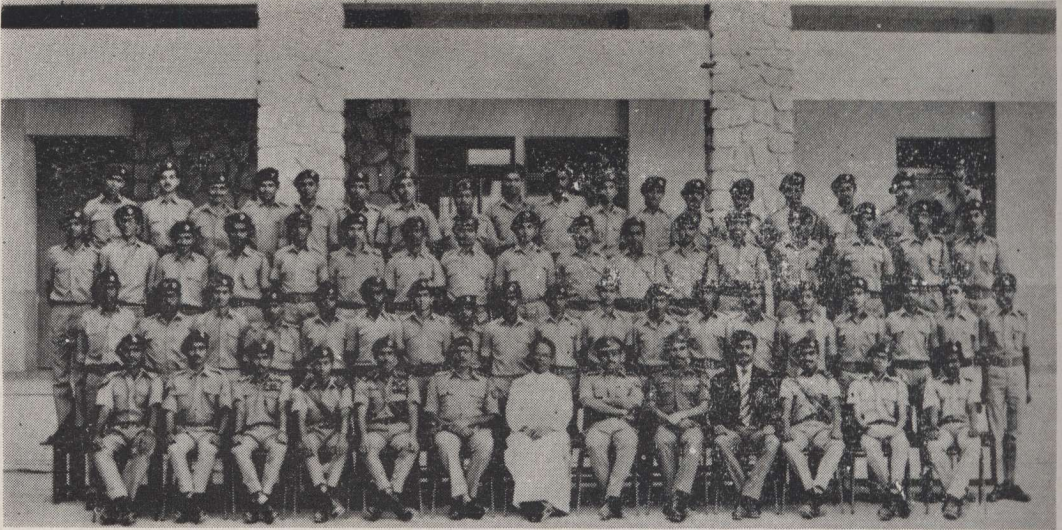

a hectic time

Calm yet thoughtful

N. C. C.

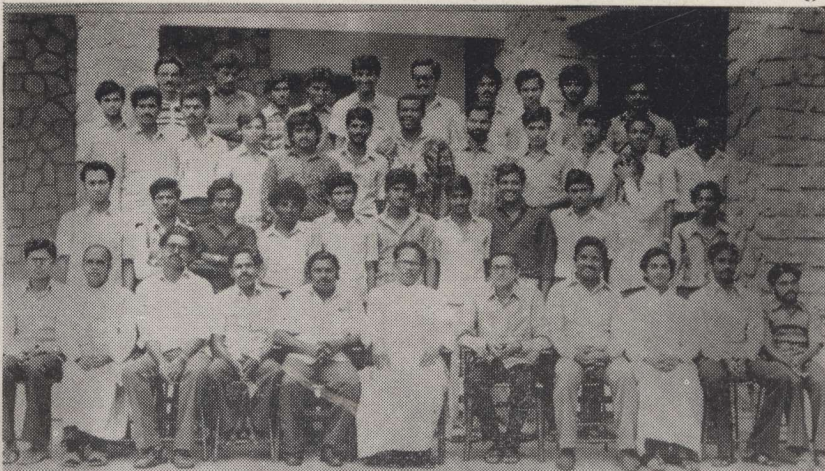

Wish all the forces combined!

OUT GOING STUDENTS

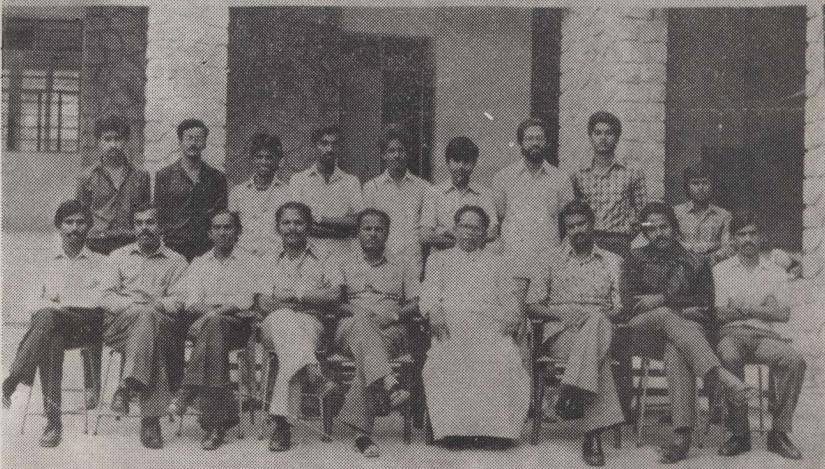

III B. Com. With hopes of taking over the banks !

III B. A.

With a social and
Psychological out look!

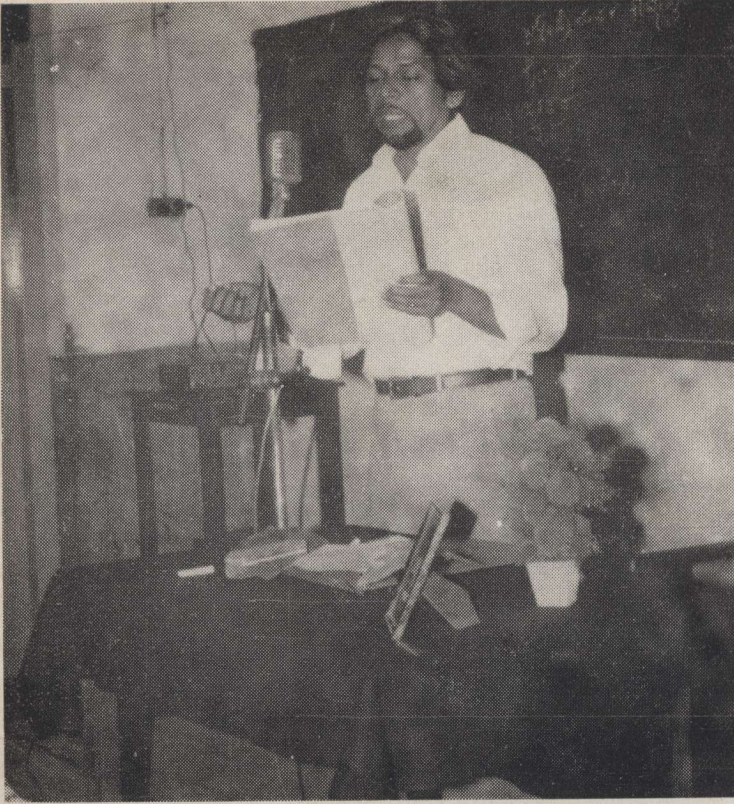
III CBZ

With nightmares of
scorpions and toads !

III PCM

With courage to meet
the Starwars !

KANNADA SANGHA

ಡಾ || ಕೆ.ವಿ. ತಿರುಮಲೇಶ್

ಡಾ || ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ ಸ್ಮೃತಿ ವಿಶೇಷ
ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಲೆ

ಡಾ || ರಂ.ಶ್ರೀ. ಮುಗಳಿ

ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಬಿಡುಗಡೆ
ಮತ್ತು ಬಹುಮಾನ ವಿತರಣೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ

HINDI SECTION

Editor: Rev. Fr. C. Antony

संपादकीय

सुनिल माधुर

II B.Sc (PCM)

आदरणीय गुरुजनो तथा प्रिय मित्रो। यह संपादकीय लिखने का श्रेय मुझ को हमारे पूज्य अध्यापक फादर ऐन्टनी तोमस द्वारा प्राप्त हुआ है। उनकी विशेष सहायता एवं अन्य अध्यापकों से प्रोत्साहित होकर, मैं अपने आप को उनका कृतार्थ मान कर संपादकीय प्रस्तुत कर रहा हूँ।

विगत वर्ष हमारे कालेज केलिए अत्यन्त शांतिपूर्ण एवं सुखदमय था। वर्ष के प्रारंभ में कालेज के चुनाव संपन्न हुए। इसके उपरान्त मुख्याध्यापक फा० अगस्टिन जोसफ के कुशल नेतृत्व एवं प्रशासन में सारे कालेज में शिक्षा का वातावरण फैल गया। अनुशासन अपनी चरम सीमा पर पहुंचा रहा। हमारे कालेज के उच्च आदर्शों के अनुकूल विद्यार्थी-शिक्षक संबंध उच्च कोटी का रहा। परीक्षा-फल सन्तोष जनक रहा तथा आगामी वर्षों में और भी अच्छे परिणामों की हम अभिलाशा रखते हैं।

सन् 1985 संयुक्त राष्ट्र संघ द्वारा "युवों का वर्ष" घोषित किया गया। हमारे दूरदर्शी एवं नव युवा प्रधान मंत्री श्री राजीव गाँधी के कुशल नेतृत्व में देश उन्नति के मार्ग पर अग्रसर हुआ। देश में

'कम्प्यूटर युग' का समारंभ हुआ। अनेक नयी एवं पुरानी समस्याओं का सामना उन्होंने अपनी दार्शनिकता एवं चातुर्य द्वारा अत्यन्त सहजता से सुलझाया। पंजाब की समस्या जो भातंकवादी समस्या के रूप में विश्व के कोने-कोने तक फैली थी। इसका हल राजीव-लॉंगवाल समझौता द्वारा हमारे देश में संपन्न हुआ। इसी प्रकार असम समस्या का समाधान श्री० राजीव गाँधी के कुशल प्रशासन का प्रतीक रहा। विश्व में भारतवर्ष का मान और बढ़ा तथा वह एक मजबूत एवं महान राष्ट्र के रूप में अग्रसर उभरा।

हमारा निकटवाला देश श्रीलंका में मासूम भारतवासियों पर प्रहार एक अत्यन्त चिंता का बिषय बना हुआ है। हमें पूर्ण विश्वास है कि वहाँ के राजनीतिज्ञ सहानुभूति का हाथ बढ़ायेंगे तथा उचित समझौते पर शीघ्र ही पहुंचेंगे।

हम सब यह कामना करते हैं कि हम क्राइस्ट कालेज के युवकों में से, अपनी शिक्षा प्राप्त करने के उपरान्त, कुछ ऐसे कुशल राजनीतिज्ञ बनें जो राष्ट्र को उच्च सम्मान प्राप्त कराये, कुछ ऐसे वीर युवक बनें जो देश की रक्षा करें, कुछ ऐसे वैज्ञानिक बनें जो नये आविष्कार करें, जिससे विश्व की भलाई हो, कुछ ऐसे महान चिकित्सक बनें, जो समस्त मानवता का कल्याण करें, कुछ ऐसे हो जो खेल-कूद में भारत वर्ष का नाम ऊँचा करें।

इन सब के अतिरिक्त हम सब यह आशा करते हैं कि हम सब कुशल भारतवासी बनें। देश की पुकार उसकी एकता एवं अखण्डता को बनाये रखने की है, इस में हम युवकों का पूर्ण सहयोग रहे।

अन्त में मैं सारे विद्यार्थियों की ओर से, आदरणीय मुख्याध्यापक तथा सब गुरु जनों को धन्यवाद देता हूँ जिनके सहयोग बिना हम कुछ नहीं बन सकते और यह संपादकीय समर्पण करता हूँ। जय हिन्द।

कहा कि रूस और अमेरिका जैसे देश शांति बनाने की कोशिश कर रहे हैं। क्यों कि अगर किसी कारण इन दोनों में युद्ध छिड़ जाए तो पूरे विश्व का नाश हो जाएगा और कहा जाता है कि पच्चीस हजार साल तक यहाँ कोई भी आदमी जीवित होने की संभावना हो न सकेगी। उन्होंने कहा कि भारत बहुत जल्दी अपनी प्रगति और उन्नति की ओर बढ़ रही है उन्होंने भारत के जवान लोगों से कहा कि वे अपनी देश की शांति रखें और कुछ अच्छा काम कर दिखायें। उन्होंने महात्मा गाँधी का उदाहरण दे कर कहा कि वे एक सच्चा देश भक्त और एक सच्चे बागरिक थे। उनमें सारी अच्छाई भरी हुई थी और इसलिये वे हमारे देश के पिता माने जाते हैं। उन्होंने लोगों से अपील की, कि गाँधीजी की तरह युवा लोगों को कुछ

कर दिखाना चाहिये। उन्होंने कहा कि हमारे सर्वप्रथम लेखक श्री रवीन्द्रनाथ टैगोर के लेख इतने सुन्दर हैं कि मन को मोह लेते हैं। उन्होंने कहा कि उनकी रचनाएं; लेख और कविताएं न कि बल्कि भारत में ही प्रचलित है किन्तु सारे विदेशों में इसकी प्रशंसा की जाती है।

पोप की भारत में, आश्विरी दिवस की यात्रा पर उन्होंने कहा कि जिस कार्य केलिये वे आये थे वह पुरा हो गया और वे खुश हैं कि उन्हें शांति और अखण्डता में रखने में वे सफल हुए। उनके अन्तिम दिन पर उन्होंने एक पत्र को सचित करते हुए राष्ट्रपति जैल सिंह कि भेजा “ की ” उनके दस दिन की यात्रा पूरी हो गई है। ”

“मंदिरा के प्याले की भाँति
परिपूर्ण जीवन ही प्रेम है।”

— रवीन्द्र

“प्रैम वसन्त समीर है
द्वेष ग्रीष्म की लू।”

— प्रेमचन्द

सीखिए

पल्लव जैन

I P.U.C. (HECA)

बोल सको तो मीठा बोलो
कटु बोलना मत सीखो ॥

बचा सको तो जीव बचाओ,
जीव मारना मत सीखो ॥

बदल सको तो कुपथ बदलो,
सुपथ बदलना मत सीखो ॥

बिछा सको तो फल बिछाओ,
शूल बिछाना मत सीखो ॥

मिटा सको तो बैर मिटाओ,
प्यार मिटाना मत सीखो ॥

कमा सको तो पुण्य कमाओ,
पाप कमाना मत सीखो ॥

लगा सको तो बाग लगाओ,
आग लगाना मत सीखो ॥

जला सको तो दीप जलाओ,
हृदय जलाना मत सीखो ॥

विद्यार्थी और फैशन

विनय कुमार एस जैन

I H.E.C.A

अंग्रेजी में एक कहावत है, “Simple living and high thinking.” अर्थात् सरल जीवन और उच्च विचार। इस कहावत का पालन, प्राचीन काल में किया जाता था, जब कि गुरुकुल प्रणाली प्रचलित थी, अर्थात् एक निश्चित आयु में बच्च गुरुकुल भेजा जाता था और अपने जीवन के पच्चीस वर्ष वहीं व्यतीत करता था। इन वर्षों में वह अपने गुरु से शिक्षा ग्रहण करता था और अपना समय वहीं बिताता था। वह केवल एक धोती पहनता था और कमर के ऊपर एक मामूली चादर लपेटता था। गुरुकुल छोड़ने के पश्चात भी वह अपना रहन सहन नहीं बदलता था।

जब से भारत में पश्चिम का फैशन आया है, तब से समाज पर उसका बुरा प्रभाव पड़ा है। अब लोगों को दिखावा करना पड़ता है क्योंकि यही इस

युग की मांग है। इसका गहरा प्रभाव विद्यार्थियों पर पड़ गया है। जब अंग्रेज भारत आये तब से अपने साथ फैशन ले आये। भारतवासियों के लिये अंग्रेजीवेशभूषा केवल ऊपरी आकर्षण था। अतः सब दिखावे के जाल में फँस गये। आज़ादी के बाद विद्यार्थी फैशन से जल्दी प्रभावित हो गये। इसका मुख्य कारण विदेशी चलचित्र थे। भारतीय चलचित्रों ने भी फैशन को आगे बढ़ाने में अपना हाथ बढ़ाया है।

इसके फलस्वरूप आज ऐसा मालूम होता है कि फैशन ही जीवन में सब कुछ है। आज का विद्यार्थी खाने में कम खर्च करता है और फैशन में ज्यादा। जिस वस्तु की अधिक भाँग है, वह उसे तुरन्त अपना लेता है, चाहे वह वस्तु पसन्द हो या न हो। जाड़े के दिनों में भी विद्यार्थी पतली कमीज़ पहनकर जाएगा क्योंकि कौंट का फैशन चला गया है। वह तो केवल बूढ़ों के पहनने की चीज़ है। आज कल के विद्यार्थी ने अपने जीवन को ही फैशन बना लिया है। वह जीता है तो फैशन से ही, मरता है तो उसी केलिये।

अन्त में यह कहा जाता है कि विद्यार्थी का उद्देश्य अपने गुण, आदत आदि का विकास करना है फैशन का विकास नहीं। आदमी में जो सुख है वह किसी और में नहीं है। मनुष्य फैशन से नहीं, अपने अच्छे गुणों तथा चरित्र से औरों को अपनी तरफ आकर्षित करत है।

आजकल के लड़के-लड़कियाँ सिनेमा देख-देख कर अपने कपड़े बनाते हैं। अगर कोई सिनेमा हीट हुई तो उस में नायक ने जैसे कपड़े पहने हैं वैसे ही सब पहनना शुरू कर देते हैं।

भारत प्यारा

एन गोपिनाथ

कोटि-कोटि लोगों के मुख से
होती जो भाषा मुखरित है
कवियों और सन्तों की वाणी
को जिसने ही दिया सहारा ।

भारत माँ की वेणी पर है
गुँये हुए ग्रन्थ रत्न अनूठे
उसकी आभा से सब भी है
विश्व साहित्य चका चौध सा ।

तुलसी, सूर कबीरा ने की,
जीवन भर जिस की ही पूजा,
बच्चन पेट निराला ने भी
जिस पर सारा जीवन वारा ।

जाति प्रान्त का भेद भुला कर
आओ हम सब हिन्दी सीखें;
एक सूत्र में कसों देश को
हिल मिल कर हम रहना सीखें ।

अतुल ज्ञान की राशि जहाँ पर
सागर भी लहराया करती
सर्वरसों की धारा मिलकर
रंग-विरंगे रूप दिखाती ॥

एक बार सोने की चिड़िया
फिर कहलाये देश हमारा
सब देशों से ऊपर जाये
भारत का तिरंगा प्यारा

TAMIL SECTION

Editor : Sri P. Krishna Swamy

தமிழ் மகுதி

சிறப்பாசிரியர் : ம. சிசுஷ்ணசாமி, தமிழ் விரிவுரையாளர்
மாணவர் பிரதிநிதி : ராஜேஷ், II B Sc.,

பொருளடக்கம்

1. கட்டுரை	—	தற்போது தமிழன்
வின்சென்ட் பால்ராஜ், III B.Com.,
2. கட்டுரை	—	வினம்பரங்களில் பெண்கள்
இழிவு படுத்தப்படுதல்
சு. முருகன் III B Com ,
3. கவிதைகள்	1	சினேகிதனுடன் சில நிமிடங்கள்
	2	ஓர் உருவகக் கவிதை
ராஜேஷ் II B.Sc ,
4. நாடகம்	—	பூக்களும் யுதகும்
வின்சென்ட் பால்ராஜ் III B.Com.,

எறும்புகள் வரிசையாக ஊர்ந்து கொண்டிருந்தன

அந்த வழியாக ஒரு ஆண் யானையும்,

பெண் யானையும் வந்தன ;

எறும்புகளைப் பார்த்ததும் பெண் யானை நின்றது

ஆண் யானையையும் நிற்கச் சொன்னது ;

ஆண் யானை கேட்டது “ ஏன் நிற்க வேண்டும் ? ”

பெண் யானை சொன்னது

“ பாவம் எறும்புகள் அவற்றை மிதித்துவிடாதே ”

இரண்டு யானைகளும் ஜாக்ரதையாக

எறும்புகளை தாண்டிச் சென்றுவிட்டன .

ஊர்ந்துகொண்டிருந்த எறும்புகளில் ஒன்று

மற்றொன்றிடம் சொன்னது :-

“ பார்த்தாயா ? நாம் கடித்துவிடுவோம் என்று

பயந்து அந்த யானைகள் விலகிச் சென்றுவிட்டன ”

அந்த எறும்பு சொன்னது

“ பாவப்பட்ட ஜன்மங்கள் சிழைத்துப் போகட்டும் ! ”

விளம்பரங்களில் பெண்கள் இழிவுபடுத்தப்படுதல்

சு. முருகன் III B.Com.,

நம் நாட்டில் ஆண்களுக்கு நிகராக பெண்கள் பல சாதனைகள் செய்து வருகின்றனர். ஆனால் அவர்கள் அதனை செய்ய எத்தனை தடைகள் குழப்பங்கள் உள்ளன? விளம்பரங்களில் பெண்களை விதவிதமாக வர்ணித்து அவர்களின் உணர்வுகளை புண்படுத்துவதும் ஒன்று.

திரைப்படம், சுவரொட்டி, பத்திரிக்கைகள், தினசரிகள் போன்ற மக்கள் தொடர்பு சாதனங்களில் வரும் விளம்பரங்கள் மக்களின் உணர்வை மழுங்க வைத்து, சிந்திக்கத் தூண்டாமல், மனதில் மாயைகளை உண்டாக்குகின்றன.

உதாரணமாக, பேரூ மையின் விளம்பரத்திற்கும், மோட்டார் சைக்கிள் விளம்பரத்திற்கும் பெண்ணின் தொடையின் படம் தேவை தானா?

மக்கள் தொடர் சாதனங்களில் எந்த வகையிலாவது பெண்களை இழிவு படுத்தும் அம்சங்களைக் காணலாம். இதை சுட்டிக்காட்டி மக்களிடையே விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்த வேண்டும். மக்களை வியாபாரிகளும், அரசியல்வாதிகளும், சுரண்டும் வர்க்கமும் பலமுனையில் சுரண்டி எடுக்கின்றன என்பதை உணரவைக்க வேண்டும்.

இப்படி சமூகத்தைச் சூழ்ந்துள்ள பல சக்திகள் பெண்களை இழிவு படுத்துவதை எதிர்க்க சில சங்கங்களும், கமிட்டிகளும் முன் வந்துள்ளன. அவைகளில் Portrayal of Women in the Media - எனும் ஒரு கமிட்டியும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இக்கமிட்டி 1983-ல் தில்லியில் ஜனவரி மாதத்தில் தோன்றியது. இக்கமிட்டியின் முக்கிய நோக்கம், மக்களிடையே சருத்துக்

கள் பரிமாறப்பட்டு அவர்களைச் சிந்திக்க வைப்பதாகும். மக்கள் தொடர்பு சாதனங்களில், பெண்களை நேரிடையாகவும் மறைமுகமாகவும் இழிவு படுத்துவதை, மக்கள் முன் வைத்து விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தி சமூக மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

இக்கமிட்டியில் தொடக்கத்தில் சில பெண்களைக் கூக்குரல் கொடுத்தனர். பின்னர், கல்லூரி மற்றும் பல்கலைக் கழக மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும், பத்திரிகையாளர்களும் தொழிலாளர்களும், புரட்சியாளர்களும், நாடக நடிகர்களும், நாடக கர்த்தாக்களும், குடும்ப பெண்களும் தாமதமாகவே முன்வந்து கமிட்டியில் சேர்ந்துள்ளனர்.

இக்கமிட்டி உறுப்பினர்கள் மூன்று கட்டங்களில் தம் புரட்சியை ஏற்படுத்தி முழு வெற்றியும் அடைந்துள்ளனர்.

- (1) எதிர்ப்பு நடவடிக்கை
- (2) பொது விழிப்புணர்ச்சி
- (3) பிரச்சார முயற்சிகள்

1. எதிர்ப்பு நடவடிக்கை :

தொலைக் காட்சி, வாளுலி போன்ற மக்கள் தொடர்பு சாதனங்களில் கொச்சையான விளம்பரமும், அல்ப ஆசைகளை தூண்டும் விளம்பரங்களை நிலைய இயக்குனர்களுக்கு எதிர்ப்பு கடிதம் எழுதி கண்டனம் தெரிவிக்கலாம்.

கொச்சையான சுவரொட்டிகள் மீது கரிபூசி எதிர்ப்பு தெரிவிக்கலாம். பத்திரிகையிலும், தினசரியிலும் வரும் விளம்பரத்தை கண்டித்து பதிப்பாசிரியரை எதிர்க்கலாம்.

முக்கியமாக விளம்பர கம்பெனிகள் மீது எதிர்ப்புக்குரல் கொடுத்தால் விளம்பரத்தை

ஏமாற்றும் நோக்கத்தை விட்டு அறிவிக்கும் நோக்கத்திற்குத் திருப்பலாம்.

உதாரணமாக வாஞ்சலியில் வரும் விளம்பரம், "நீங்கள் ஜாலியான மனைவி மட்டுமல்லாமல் கூடவே ஜாலி டிவியையும் அடைந்திருக்கிறீர்கள்" என ஒரு இந்தி விளம்பரம் செய்து வந்தனர். இது எதை குறிக்கிறது? "விளம்பர சந்தா தொகை மட்டும் கிடைத்தால் சரி, விளம்பரம் எப்படியும் இருக்கலாம்" என்பதை தெளிவாக்குகிறது.

ஆபாச சுவரொட்டிகள் மீது கரிபூசி எதிர்ப்பு தெரிவித்ததால் பல நகராட்சி மற்றும் மாநகராட்சி அலுவலர்கள் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்க தொடங்கி உள்ளனர். மகாராஷ்டிர மாநிலம் விளம்பரங்களை தணிக்கை செய்து அனுமதி கொடுத்தது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது இதை மற்ற மாநிலங்களும் கடைப்பிடிக்கலாம்.

தில்லியில் 1983-ல் செப்டம்பர் மாதம் பதினைந்திற்கு மேற்பட்ட ஆபாச திரைப்படங்கள் காலை காட்சியாக நடைபெற்று வந்தது. அப்போது படம் காண வந்த ஆண்களுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் துண்டுப் பிரசுரங்கள் கொடுத்து இக்கமிட்டியின் நோக்கத்தையும், மக்களுள் உணர்வை ஏற்படுத்த போராடுவதையும் விளக்கினார்கள். திரையரங்க உரிமையாளர்களை அப்படத்தை ரத்து செய்யும்படி போராடினார்கள் சில நாட்களில் இதுபோன்ற படங்களும், விளம்பரமும் நிறுத்தப்பட்டன. தில்லி போராட்டம் நடந்து, பத்து மாதங்களுக்கு மேல் இது போன்ற படங்கள் வராமல் இருந்தது. இதனால் மலையாள படத் தயாரிப்பாளரின்களும் எதிர்ப்பு இக்கமிட்டியை தாக்கியது.

வீடியோ படங்களின் மூலம் சென்சார் செய்யப்படாத ஆபாச படங்கள் புழக்கத்தில் உள்ளன, இதனை அடியோடு ஒழிக்க முழு முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

2. பெரது விழிப்புணர்ச்சி :

கண்டன ஊர்வலம் மூலம் மக்கள் கவனத்தை திருப்பலாம். அவர்களை சிந்திக்குப்படி செய்து பெண்களின் உணர்வை மதிக்கும்படி செய்யலாம். இக்கமிட்டி புதுதில்லியில் இருக்கும் 'மகளிர் முன்னேற்ற ஆய்வு மையம்' எனும் நிறுவனத்துடன் சேர்ந்து கருத்தரங்கம் நடத்தப்பட்டது. இதில் நாட்டின் பல பாகங்களிலிருந்து பிரதிநிதிகள் கலந்துகொண்டனர். இக்கருத்தரங்கில் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளையும், விவாதங்களையும், பத்திரிக்கையின் மூலமும், தொலைக்காட்சியின் மூலமும் வெளியிடப்பட்டது.

எல்லா தரப்பட்ட மாணவர்களிடமும், மக்களிடமும் கருத்து சேகரிக்கப்பட்டு கலந்துரையாடல் நடத்தப்பட்டது. பல புள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலிருந்தும் சேர்த்து கலந்துரையாடல் நடத்தப்பட்டு அவர்களிடம் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவைகளை வீடியோ படம் எடுத்து மேலும் பலரை அடைய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது இவை போன்ற நிகழ்ச்சிகள் உற்சாகமுடும் நிகழ்ச்சிகளாக இருந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கவை.

3. பிரச்சார முயற்சிகள் :

இக்கமிட்டியை சேர்ந்த பல உறுப்பினர்கள் கூட்டு முயற்சியை கொண்டுள்ளனர். நாடகங்களிலும், காவியங்களிலும் வரும் பாத்திரங்களை வைத்து நாடகங்கள் இயற்றியுள்ளனர் இதன் மூலம் தாங்கள் சொல்லும் கருத்துக்களை பாத்திரத்தோடு இணைந்து தீவிர எதிர்ப்புகள் மக்கள் மனதில் தோன்ற செயல்படுகின்றனர். சீதை, கைகேயி, பாஞ்சாலி போன்ற பாத்திரங்கள் மூலம் தம் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தலாம். இந்த முறை கையாளுவதில் பல முக்கிய அம்சங்கள் உண்டு. அவைகளில் கூட்டு முயற்சி, பல கருத்துக்களை குறுகிய நேரத்தில் வெளிப்படுத்தும் சந்தர்ப்பம், கண்ணிற்கும், காதிற்கும் இன்பம் தருவதுடன் மனதில் பதியும் அம்சங்கள் போன்றவை மிக ஏராளம்.

நாடகங்களில் பெண்களின் மேன்மைக்கு போராடியவர்களின் பாத்திரத்தை கைகொள்வது ஒரு கூடுதலான அம்சமாகும். கற்பனைப் பாத்திரங்களை உருவாக்கி நாடகம் மூலமும் கருத்தையும் உணர்வையும் வெளிப்படுத்தலாம். இதனால் கதாபாத்திரத்தின் முக்கியத்துவம் மேலும், புகழ் ஏணிக்கு ஏற வாய்ப்புண்டு இது போன்ற முயற்சியும் இக்கமிட்டி கைகொண்டு பல வெற்றிகள் அடைந்துள்ளது. பாரதியாரின் பாஞ்சாலி சபதம் காவியத்தை நாடகமாக்கினால் அதில் முழு வெற்றி அடைய சந்தர்ப்பம் உள்ளது.

மேற்கூறிய முயற்சிகள் எல்லாம் இக்கமிட்டியின் தொடக்கமே. இன்னும் பல முனைகளிலிருந்து, சமூகத்தில் பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் கேடுகளை திருத்த முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. மக்களின் ரசனைக்கும், அனுபவத்திற்கும் ஏற்றபடி

முயற்சிகள் அமையவேண்டும் என்பதை மனதில் கொண்டு இக்கமிட்டி செயல்படுகிறது.

இக்கமிட்டியின் செயல்கள் சிறு முயற்சி இதில் மேலும் பல இணைகள் விழுந்து அது நீண்டு வளரவேண்டும். பல நகரங்களில் சமூக மலர்ச்சிக்குப் பாடுபடும் சங்கங்கள் பல உண்டு. அவைகளும் பல கண்டன ஊர்வலம் நடத்தி தம் எதிர்ப்புகளை தெரிவிக்கலாம். சிறு அங்கங்களும் இக்கமிட்டி கூட சேர்ந்து பலப்படுத்தி, மக்களுள் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்படுத்தலாம்.

இதன் வளர்ச்சிக்கு முக்கிய பங்கு பள்ளி மாணவர்களிடமும், கல்லூரி மாணவர்களிடமும் இருக்கிறது. இதனை தக்க வழியில் கைகொண்டால் முழு வெற்றி அடையலாம்.

பூக்களும் - புதரும்

- வினசென்ட் பால்ராஜ் III B.Com.

[பல வருடங்களுக்கு முன்பு நெருங்கி பழகிய மூன்று நண்பர்கள், சமீபத்தில் சந்திக்க சமயம் கிடைக்கின்றது. அவர்களிடையே நடக்கும் உரையாடல் நம் சிந்தனைக்கு ஒரு சித்திரமாக இருக்கின்றது. பங்கேற்பவர்கள் : ராமு, சோமு மற்றும் ராஜா.

ராமு :- அடேய் ! என்னடா சோமு நல்லாயிருக்கியா ?

சோமு :- ஓ! வணக்கம் ராமு நல்லாயிருக்கேன் நீ எப்படி இருக்கின்றாய் ?

ராமு :- நானும் நலம், ஏது இந்த பக்கம் ?

சோமு :- எல்லாம் வேலை விஷயமாகத்தான்.

ராமு :- நீ எங்கு வேலை பார்க்கிறாய் ?

சோமு :- தற்சமயம் சுமங்கிவி சேலை விற்பனை கடையில் விற்பனையாளராக வேலை பார்க்கின்றேன்.

ராமு :- ஆமாம் ! மறந்தே போய்விட்டேன், உன்னுடைய படிப்பை என்ன !

முடித்துவிட்டாயா ?

சோமு :- எம். ஏ., படித்து முடித்துவிட்டேன்.

ராமு :- ஆஹா! வாழ்த்துக்கள்! ஆனால் என்ன பயன் ?

சோமு :- ஏன் அப்படி கேட்கிறாய் ?

ராமு :- நம் நாட்டில் வேலை இல்லா திண்டாட்டம் தான் அதிகம். எதற்கு சொல்கிறேன் என்றால், படித்தவர்கள் எத்தனையோ பேர்கள் வேலை கிடைக்காமல் லாட்டரி அடிக்கிறார்கள். சிலர் லாட்டரி கடையும் வைக்கிறார்கள். படித்த பட்டதாரிகள் எல்லாம் தங்கள் கண்ணீரைக் குளமாக்கி வற்றாத ஜீவ நதியாய் வாழ்கின்றார்கள்.

சோமு :- அப்ப என்ன படித்து பட்டம் பெறுவது தவறு என்கிறாயா ?

ராமு :-அப்படி இல்லை அதன் முடிவுதான் என்ன என்று கேட்கிறேன் ?

சோமு:-எந்த தொழில் செய்தால் என்ன ராமு ? செய்யும் தொழிலே தெய்வம் தானே, கல்விக்கும், வேலைக்கும் என்ன உடன்பாடு இருக்கின்றது. கற்போம் அறிவை வளர்க்க. கற்பது என்பது மனிதனின் ஒரு கடமை அல்லவா ! கற்க, கற்க அறிவு தானே வளரும் என்று வள்ளுவர் சொன்னார். ஆனால் வேலைவரும் என்று சொல்லவில்லையே. அப்படிப்பட்ட கல்வி அறிவைக் கொடுக்கத்தானே நம் நாட்டில் கல்லூரிகளும் கல்வி அறிவை வளர்க்க சிறந்த ஆசிரியர்களும் இருக்கிறார்கள்.

ராமு :-சிலர் அதைத்தானே கல்லாததற்கு காரணம் காட்டி வருகின்றார்கள்.

சோமு:-ஜப்பான் ஏர்லைன்ஸ் போயிங், ஏர் இந்தியா போயிங், அமெரிக்க ஜெட் லைனர் ஆகிய விமானங்கள் விபத்துக்குள்ளாகியது அல்லவா ! பயணிகள் அத்தனை பேரும் விபத்தில் மாண்டார்கள், அதற்காக விமான போக்கு வரத்தை ரத்து செய்தனரா? அல்லது பயணிகள் பயணம் செய்வதைத் தான் நிறுத்திவிட்டார்களா? சற்று யோசித்துப் பார் ?

ராமு :-அதற்கில்லை, படிக்காதவர்கள் தானே இன்று பெரிய பதவியில் இருக்கின்றார்கள் !

சோமு:-என்ன சொல்கின்றாய் ?

ராமு :-படிப்பையே அறியாத ஒருவர் தான் எங்கள் தொகுதிக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்கின்றார் என்று சொல்கின்றேன்.

சோமு:-அதற்கேற்ப தகுதியும், திறமையும் அறிவையும் முக்கியமாக கற்றவராய் இருக்கவேண்டும்.

ராமு:-எங்களுக்கு அது முக்கியமல்ல உண்ண உணவும், உடுத்த உடையும் கொடுத்தாலே போதுமானது ! ஆட்சி தலைவரை நாங்களே நிர்ணயித்து விடுவோம்.

சோமு:-அப்படி இருக்கக்கூடாது

[இதற்கிடையில் மற்றொரு நண்பன் ராஜா]

சோமு:-அட ! அங்கே பாரு யாருன்னு ?

ராமு :-ஓ ராஜாவா ! வாப்பா ராஜா.

ராஜா:-ஹலோ ! ராமு, அட சோமுவா — ! ஏது இந்தப் பக்கம் ?

சோமு:-சும்மாதான் சந்தர்ப்பம் சிக்கிவிட்டது

ராமு :-ராஜா நீ என்ன வேலை பார்க்கின்றாய்?

ராஜா:-அதுவா ! ஏன் கேட்கிறாய் ? சரியான வேலையே கிடைக்கவில்லை ; எனவே தான் தெரிந்துகொண்டேன் குறுகிய பாதை.

சோமு:-என்னப்போதை ?

ராஜா:-கள்ளக் கடத்தல் வியாபாரம்தான் !

சோமு:-அய்யய்யோ ! அது தவறப்பா !

ராமு :-என்ன தவறு ? நிமிர்ந்து நின்று, துணிந்து செய், தோல்வி கிடையாது தம்பி என்று பாடலே இருக்கின்றதே.

சோமு:-உண்மையைச் சொல், உள்ளதைச் செய் என்று அதே பாடல் சொல்கின்றதே !

ராஜா:-அய்யோ ! என்னை விடுங்க நான் வருகிறேன்.

(என்று சொல்லி ராஜா விடைபெற்றான்)

சோமு:-சரி பார்ப்போம் ! என்றுச் சொல்லி பின், காகித ஓடம் கடலலை மீது, மூவரும் போவோம், மூவரும் சேர்வோம்

(என்ற பாடலோடு அங்கிருந்து விடை பெற்றான் சோமு)

தற்போது தமிழன் !

வின் சென்ட் பால்ராஜ் III B Com.,

கண்ணிலே நீ எதற்கு ?
காலமெல்லாப் அழுவதற்கு.
ஈழத்திலே குருதி எதற்கு ?
தமிழர் உரிமையைக் கண்ணிமை
போல் காப்பதற்கு.

தற்போது தமிழன் எந்த நிலையில் இருக்கின்றான் என்று சிந்தித்தால் " ஏன் டா தமிழனும் பிறந்தாய் ? வேறு எந்த இனத்திலாவது பிறந்திருந்தால் உனக்கு எதேதோ சிடைத்திருக்குமே ! " " நான் ஏன் தமிழனும் தமிழகத்தில் பிறந்தேன் ? ஈழத்தில் பிறந்திருந்தால் உரிமைக்காக போரிட்டு வீரமரணம் அடைந்திருப்பேனே ! என்று சில கவிஞர்கள் கேட்ட வரிகள் நம் முன் நிற்கின்றது. ஏங்கு பார்த்தாலும் தமிழன் தாழ்த்தப்பட்ட மனிதனும் கருதப்படுகின்றான். காரணம் தமிழனைக் கண்டால் அவனுக்குக் கிடைக்கும் பரிசு உமிழ்வதும், உதைப்பதும், சுடுவதும், சிறையில் அடைப்பதும் தான். நமது பாரதி, கவிஞர் பரம்பரையிலே பிறந்தோமே, கம்பன் பிறந்த நாட்டிலே, வள்ளுவன் வாழ்ந்த நாட்டிலே நாமும் பிறந்தோமே ! என்ற பெருமை கொண்டார். ஆனால் அதே பாரதி இப்போது வாழ்ந்திருந்தால் கயவன் பிறந்த நாட்டிலே, வஞ்சகன் வாழ்கின்ற நாட்டிலே நாமும் பிறந்தோமே ! என்ற மனதுக்கம் கொண்டிருப்பார்.

எங்கோ தமிழன் கொல்லப்பட்டால் நமக்கென்ன வந்தது, அயல் நாட்டில் வாழ்கின்ற தமிழனுக்கு புயல் என்றால் நமது வயல் பாதிக்கப்படவில்லையே, என்ற எண்ணம் கொண்ட தமிழர்கள் தான் இக்காலத் தமிழர்கள். முற்காலத்தில் மு. க. என்ற முத்தமிழ் கழகத்தை உருவாக்கிய நம் முன்னோர்களின் முன்னொடி இன்று முகம் தெரியாமல் மூழ்கி விட்டது. காரணம் இத்தகைய முகமூடி

வாழ்வதால் தான். இது தமிழர்களின் குற்றம், அன்று துரியோதனன் திரௌபதியை கடத்திச் சென்றபோது நமது பாரதி துரியோதனனைக் குற்றம் கூறாமல் அங்கு நின்று வேடிக்கைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் மக்களைத்தான் குற்றம் என்று குறிப்பிட்டார்.

மரமானது வெய்யிலில் காய்ந்தால் தான் மரத்தின் கீழ் நிற்கும் மக்களுக்கு நிழல் கொடுக்கமுடியும் என்று எழுதிய கவிஞரை நாம் முதலில் பாராட்டவேண்டும். அது போல 10 கோடி தமிழர்கள் உயிரோடு, உரிமையோடு வாழ வேண்டுமென்றால் 10 தமிழ் தலைவர்கள் போரிட்டு தியாகம் செய்ய வேண்டும், அதில்தான் தமிழுக்கு சுகம் கிடைக்கும். தங்கத்திற்கும் மேலாக மதிக்கப்படுகின்றதல்லவா ! நம் தமிழ்மொழி எனவே தான்,

தங்கத்தைத் தருவோம்
தமிழை தரமாட்டோம்

என்று தங்கவயல் தமிழர்கள் சொன்னார்கள் அப்படி சொன்னவர்களை சுட்டுக் கொன்றார்கள்; தயங்கவில்லையே தங்கவயல் தமிழர்கள்;

தங்கவயலினிலே எங்கள் உடலுக்கும்
தமிழ் மொழியினிலே எங்கள்
உயி்ருக்கும்.

என்றுச் சொல்லித்தானே உயிர் நீத்தார்கள். எனவே தான் லட்சியத்திற்காக உயிர்நீத்த தியாகிகளின் கல்லறையின்மேல்,

உடல் மண்ணுக்கு,
உயிர் தமிழுக்கு.

என்று சில வரிகள் பொறிக்கப்பட்டிருக்கின்றதை நாம் இன்றும் காணலாம். ஆனால்

தற்போது தமிழன் தமிழனும் இராமல் எட்டப்பனும் நடித்து ஏதேதோ பெற்றுக் கொள்கின்றான் தலைவன் என்ற சொல்லுக்கு தன் தலையை பணயம் வைத்து விளையாடுவது போல தன் தலைவியை முடித்துக் கொள்கின்றான். ஆனால் தமிழன் என்ற சொல்லுக்கு முகம் காட்டவும் முன்வருவதில்லை எனவே தான் வாடிப் போகும் மல்லிகைக்கும் மணமுண்டு ஆனால் வாழப் போகும் தமிழ் மக்களுக்கு மணம் இல்லையே என்று நம் பெரியோர்கள் கேட்ட வினாக்கள் இன்று புலனாகிவிட்டது இன்று ஈழத்தில் தமிழர்கள் கொல்லப்படுகிறார்கள் என்றால் இங்கு வாழ்கின்ற தமிழர்கள் எல்லாம் என்ன தமிழ் உணர்வு இல்லாதவர்களா?

தமிழன் என்று சொல்லடா,
தலை நிமிர்ந்து நில்லடா.

என்று ஏதற்குச் சொன்னார் நம் கவிஞர்? அங்கு தமிழர்கள் ஆயுதம் ஏந்தி செல்கின்றார்கள், பிள்ளைகள் பள்ளிக்குப் போகாமல் பயிற்சி முகாமுக்கு செல்கின்றார்கள், மகளிரும் தற்காப்புக்காக ஆயுதம் ஏந்தியிருக்கிறார்கள். புறநானூறு இன்று புலனாகிவிட்டது என்று

இருக்கிறது. எனவே தான் ஏழு, எட்டு வயதே நிரம்பிய மழலைகள், மாணவச் செல்வங்கள், மாணவிகள் - வீராங்கனைகள், துடிப்புள்ள காளைகள், நடுத்தர வயதுத் தமிழர்கள், இடுப்பிலே குழந்தையை ஏந்திய வீரத் தாய்மார், வயோதிகர்கள் போராட்டத்தில் கலந்துகொண்டார்கள், காரணம்,

தமிழ் ஈழம் என்ற பேச்சு,
தமிழர்களின் உயிர்மூச்சு,
தமிழர்களின் தரகம்,
தமிழீழ தரயகம்.

இரண்டு கைகளையும் சேர்த்து தட்டினால்தான் ஓசை உண்டாகும், ஒன்றுப்பட்டால் தான் வாழ்வு உண்டு என்று சொல்வார்கள். அது போல உலகத்தில் உள்ள தமிழர்கள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து, தமிழனைக் காட்டிக்கொடுக்கும் எட்டப்பனும் இராமல், தமிழ் ஈழத்தை எட்டிப்பிடிக்க ஒன்றுபடுவோம், ஈழப்போராட்டத்தை ஆதரிப்போம்.

ஈழத்தை அடைய இறக்க
முன்வருவோம்,
ஈழக் கொடியை பறக்கச்
செய்தோவோம்.

சிநேகிதனுடன் சில நிமிடங்கள் - வறுமை

ராஜேஷ் பட்டவகுப்பு அறிவியல் இரண்டாமாண்டு

ஏ சிநேகிதா

ஓ ... வறுமையே

'துரத்தியும் போகாத'

தனிப்பெரும் சொந்தமே —

நீ —

நிலவைவிட நல்லவன் —

அது மையிருட்டில் மறைவதுண்டு —

நீயோ

நிரந்தர வேர்!

நீ நெருங்க —

நெருங்க —

வேட்டிகளும், சேலைகளும்

இருக்கின்றதே

இடுப்பிலல்ல, கழுத்தில்!

வருத்தப்படாதே

உன் பெயரில் கோடே

வரைந்திருக்கிறோம் போதுமா?

'வறுமையும் புலமையும்

சேர்ந்தே இருக்குமாம்!'

வக்காலத்து உனக்கு

வயிற்றெரிச்சல் எனக்கு!

உலகம் இதுரை

உன்னை விரட்ட —

தன்னறிவைச் சரியாய்

பயன் படுத்தாததுதான் —

உணரப்பட வேண்டிய உண்மை!

சிநேகிதா

சரியான சாதி எதிர்ப்பாளன்

நிச்சயமாய் நீதான்!

எல்லா சாதியிலும்

ஏழைகள் இருக்கிறார்களே!

நீ —

சுகமாய் ஜனித்த ஜீவனல்ல;

விளைவிக்கப்பட்ட களை.

MALAYALAM SECTION

Editor: Sri K. Abraham Jose

വൈലോപ്പിള്ളി—

ഒരനുസ്മരണം

പിററർ വർഗ്ഗീസ് I B. A.

1985 ഡിസംബർ 23-ാം തീയതിയിലെ സുപ്രഭാതം ഞെട്ടിക്കുന്ന ഒരു ദുഃഖ വാർത്തയായിരുന്നു കൊച്ചു കേരളത്തെ ഉണർത്തിയത്. അതെ, അന്നാണല്ലോ മലയാളത്തിലെ കാളിദാസനായ, മലയാള കവിതയുടെ മാമ്പഴം ഞെട്ടിറുവീണത്. മനുഷ്യസമുദായത്തിനും, മലയാള കവിതയ്ക്കും മഹത്തായ സംഭാവനകൾ നൽകിയ ശ്രീ വൈലോപ്പിള്ളി ശ്രീധരമേനോൻ അന്നാണല്ലോ തന്റെ കവിതാ ജീവിതത്തോടു് 'വിട' വാങ്ങിയത്. മലയാള കവിതയെ ധന്യമാക്കിയ അരനൂറ്റാണ്ടുകാലത്തെ ആ കാവ്യജീവിതത്തിലേക്കുള്ള ഒരേത്തിന്നോട്ടമാണീ ലേഖനം.

ജനനവും ബാല്യവും:

കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക തലസ്ഥാനത്തോടുത്തു കിടക്കുന്ന കല്ലൂരിലെ വൈലോപ്പിള്ളിത്തറവാട്ടിൽ 1911 മെയ് 11-നാണ് കവിയുടെ ജനനം. എറണാകുളം സെൻറ് ആൽബർട്ട്സ് ഹൈസ്കൂളിലും മഹാരാജാസ് കോളേജിലുമായിരുന്നു വിദ്യാഭ്യാസം. ശാസ്ത്രത്തിൽ ബിരുദം നേടിയ വൈലോപ്പിള്ളി കണ്ടശ്ശാംകുടവു് ഗവ. സ്കൂളിൽ ശാസ്ത്രാധ്യാപകനായി ഔദ്യോഗിക ജീവിതമാരംഭിച്ചു. പിന്നീടു് അവിടെ പ്രധാനാധ്യാപകനായി. ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ പ്രകടമാക്കിയ കവിതാജീവിതം അങ്ങനെ സമാരംഭിക്കുന്നു.

വൈലോപ്പിള്ളി കവിതകളുടെ സവിശേഷതകൾ

1. സൗന്ദര്യാനുഭൂതി:

വൈലോപ്പിള്ളിക്കു് മലയാളത്തിൽ ഇഷ്ടപ്പെട്ട കവി, 'വാദ്യേവന്തയുടെ പുരുഷാവതാരമായ' വള്ളത്തോളായിരുന്നു. മലയാളികളുടെ സൗന്ദര്യബോധത്തെ അങ്ങേയറ്റം ഉത്തേജിപ്പിക്കുകയും വികസ്വരമാക്കുകയും ചെയ്ത ആ വള്ളത്തോൾ കവിതകളായിരിക്കാം വൈലോപ്പിള്ളിക്കും തന്റെ കവിതാജീവിതത്തിനു് ആക്കം പകർന്നു കൊടുത്തത്. ഞാനൊരു വെറും സൗന്ദര്യാത്മക കവിമാത്രമെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം മലയാള കവിതയിലേക്കു കടന്നു വന്നത്. സൃഷ്ടിയുടെ മകുടമായ മനുഷ്യനമാത്രമുള്ള കഴിവാണല്ലോ സൗന്ദ

ര്യാസ്വാദനം. മനുഷ്യനിലുള്ള സൗന്ദര്യ ബോധത്തെ ഉണർത്തുവാനും ഉത്തേജിപ്പിക്കാനും വൈലോപ്പിള്ളി കവിതകൾക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഹൈസ്കൂൾ ക്ലാസ്സുകളിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, പാഠ്യവിഷയമായ വൈലോപ്പിള്ളി കവിതകൾ മനഃപാഠമാക്കുവാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചതും മറ്റൊന്നായിരുന്നില്ല. കവിത എന്ന സൗന്ദര്യമൂർത്തി, ജീവിത സൗന്ദര്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രശ്നാവബോധത്തിൽ നിന്നു പിറക്കുകയുള്ളൂ എന്നു വൈലോപ്പിള്ളി വിശ്വസിച്ചു.

2. ജീവിത വിക്ഷണം :

മാനവാത്മാവിനെ നവീകരിക്കാൻ പിറന്ന വൈലോപ്പിള്ളിക്കവിത തീർത്ത സൗന്ദര്യപ്രപഞ്ചം പുതിയ മനുഷ്യബോധത്തിന്റെ വെളിച്ചംകൂടി ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ്. തലയിൽ ചൂടുവാനുള്ള ഒരു റോസാ പൂവായിരുന്നില്ല അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കവിത. അദ്ദേഹം നമ്മുടെ കാലത്തിന്റേയും വർഗ്ഗത്തിന്റേയും കവിതയെഴുതി. കളവും കള്ളത്തരവും, കൊലയും കൊള്ളത്തരയായും നടമാടുന്ന ഒരു യുഗത്തിലാണല്ലോ നാമിന്ന് ജീവിക്കുന്നത്. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വൈലോപ്പിള്ളി കവിതകൾക്ക് പ്രത്യേക പ്രസക്തിയുണ്ട്. ജീവിതത്തിന്റെ ഇടുങ്ങിയ, ഇരുളിനിറഞ്ഞ ചിന്താഗതികൾക്കെതിരെ അദ്ദേഹം തന്റെ രൂപികാവാരം ആഞ്ഞുവീശി. ജീവിതത്തെ, അതിന്റെ സമസ്തമുഖങ്ങളിലും വിരൂപവും മലിനവും ഹീനവും നികൃഷ്ടവുമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഏതും പൊറുക്കാനായില്ല അദ്ദേഹത്തിന്. ജീവിതത്തെ,

സൗന്ദര്യവും, സൗഭാഗ്യപൂർണ്ണവുമാക്കിത്തീർക്കാനുള്ള മനുഷ്യന്റെ പ്രയാണം കഴിയുന്നത്ര സ്നേഹസുന്ദര പാതയിലൂടെത്തന്നെ ആവണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആശിച്ചു. അങ്ങനെ, മാനവാത്മാവിന്റെ മഹത്വമുരുവിട്ടുകൊണ്ട് ശ്രീ. വൈലോപ്പിള്ളി കത്തിജ്വലിച്ച ഒരു ദീപനാളമായി മാറി. “വൈലോപ്പിള്ളി കവിതയില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ എത്രയോ കൂടുതൽ വരണ്ടതും നിഷ്ജീവവും, വിരസവുമാകുമായിരുന്നു നമ്മുടെ ജീവിതം” എന്നാണ് ശ്രീമതി സുഗതകുമാരിയുടെ അഭിപ്രായം.

3. നിലവും ആകാശവും :

മേൽ പ്രസ്താവിച്ചവയിൽ നിന്ന്, അദ്ദേഹം ശക്തിസൗന്ദര്യങ്ങളുടെ മഹാകാശങ്ങളിൽ മാത്രം ജീവിച്ച ഒരു കവിയാണെന്നു തീർത്തുമാകുന്നില്ല. നിലവും ആകാശവും—ഇവയുടെ നിശ്ശേഷമായ ലയമത്രേ മിക്ക വൈലോപ്പിള്ളിക്കവിതകളിലും അനന്യായതയുടെ രഹസ്യം. നിലത്തുതന്നെ നിന്നു കളയുക എന്ന വൈകല്യമോ ആകാശത്തു പൊട്ടിമുളയ്ക്കുക എന്ന വ്യാമോഹമോ വൈലോപ്പിള്ളിക്കു പിണഞ്ഞിട്ടില്ല.

4. പക്ഷിമൃഗാദികളോടുള്ള താല്പര്യം :

മനുഷ്യജീവിതത്തെ എന്നപോലെ പക്ഷിമൃഗാദികളേയും കവി അങ്ങേയറ്റം സ്നേഹിച്ചിരുന്നു പ്രകൃതിയുടെ മനോഹാരിതയ്ക്ക് മാറുകൂട്ടുന്ന അവയെ തന്റെ കൃതികളിലെ നായകരാക്കിയതും അതുകൊണ്ടുതന്നെയാവാം. കുരുവികളും, കടലുറക്കുകളും, സ്വർണ്ണമത്സ്യവും, കൃഷ്ണമൃഗങ്ങളുടെ മരണവുമെല്ലാം ഇതിനുദാഹരണങ്ങളത്രേ.

പ്രധാന കൃതികൾ :

മാമ്പഴം, മണിനാദം, വിട, കന്നി ക്കൊയ്ത്തു, ശ്രീരേഖ, ഓണപ്പാട്ടുകൾ, വിത്തും കൈക്കോട്ടും, കയ്പവല്ലരി, കടലുക്കക്കുകൾ, കരുവികൾ, മകരക്കൊയ്ത്തു, കന്നിമണികൾ, സ്വർണ്ണമത്സ്യം, സഹ്യന്റെ മകൻ, കുടിയൊഴിക്കൽ, എന്നിങ്ങനെ നീണ്ടുപോകുന്ന ആ പട്ടിക കൃഷ്ണമുഗങ്ങളുടെ മരണത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നു.

പക്ഷേ, 'മാമ്പഴം' എന്ന ഒറ്റ കൃതി മലയാളത്തിലുള്ളിടത്തോളം കാലം മലയാളികൾക്കു മറക്കുവാനും, മറയ്ക്കുവാനും കഴിയില്ല വൈലോപ്പിള്ളിയെ. 'മാമ്പഴ'ത്തിന്റെ സ്വാദ് അനുഭവിച്ചവർ സംശയലേശമന്വേ പറയും ഈ നഗ്നസത്യം. "ഈ കവിയുടെ ആജ്ഞയും വേഗവും, ഗാംഭീര്യവും മിതത്വവും ശക്തിയും കേരളത്തിലെ നവോത്ഥാനത്തെ എനിക്കു വ്യക്തമാക്കിത്തന്നു" എന്നാണ് ശ്രീ. കുട്ടികൃഷ്ണമാരാർ 'മാമ്പഴ'ത്തിനു കൊടുത്ത അവതാരികയിൽ നാം കാണുക. ഡോ. ടി. കെ. രാധാകൃഷ്ണന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ "മഹാകവി വൈലോപ്പിള്ളിയുടെ കവിത 'മാമ്പഴം' പോലെ

മുളലവും, മധുരതരവും, സ്വാദിഷ്ടവുമാണ്."

മരണം :

1985-ൽ തന്റെ അവസാന കൃതിയായ 'കൃഷ്ണമുഗങ്ങളുടെ മരണം' എഴുതിയപ്പോൾ, അദ്ദേഹം തന്റെ മരണത്തെ കൂടി ഓർമ്മിച്ചിരുന്നിരിക്കണം. അതേ വഷം തന്നെ, പെട്ടെന്ന് തലച്ചോറിലുണ്ടായ രക്തസ്രാവംമൂലം, ഡിസംബർ 22-ാം തീയതി അർദ്ധരാത്രിയോടുകൂടി പൂജനത്തുവെച്ച് ആ ദീപനാളം എന്നേയ്ക്കുമായിരുന്നെട്ടു. പക്ഷേ, മഹാകവിയായ വൈലോപ്പിള്ളി മലയാളഭാഷയുടെ അനന്തകാലങ്ങളുടേതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൃതദേഹം തിരുവിലാ മലയ്ക്കടുത്ത് പാമ്പാടിയിൽ ഭാരതപ്പുഴയുടെ തീരത്ത് അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളുന്നു.

"പാട്ടുവാൻ, വാനിലേയ്ക്കു പറന്നുയർന്നീടുവാ, നിഴലുവിന്നാകുമോ?"

എന്നു പാടിയ കവി, എന്നേയ്ക്കുമായി പാട്ടുവാനായി, നിരന്തര സന്ദേശത്തിന്റെ അന്തപുരിയിലേക്കു പറന്നുയർന്ന ആ ധന്യാത്മാവിനു ആദരാജ്ഞലികൾ അർപ്പിക്കുന്നു.

അങ്ങകലെ ഒരു വെള്ളിപ്പൊട്ടുകുന്ന ക്കെ വിളങ്ങിനിന്ന നക്ഷത്രത്തെ നോക്കി നിൽക്കുകയായിരുന്നു സന്ധ്യ. അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ വിഷാദത്തിന്റെ അലകൾ അടിഞ്ഞു കൂടിയിരുന്നു. പുറത്ത് ശീതക്കാറ്റ് നന്നായി വീശുന്നുണ്ട്. വരാന്തയിൽ ഏകയായി അവൾ ഇരുന്നു. എന്തോ ഓർത്തിട്ടെന്നപോലെ അവൾ പെട്ടെന്നു് പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. അവളുടെ കരച്ചിൽ കേട്ടു് മുറിയിൽ നിന്നും ബീന ഇറങ്ങിവന്നു. കരഞ്ഞുകലങ്ങിയ കണ്ണുകളുമായി ഭൂരത്ത് കണ്ണും നട്ടിരിക്കുന്ന സന്ധ്യയെ ആണ് അവൾ കണ്ടതു്. അവളുടെ അടുത്തു് ചെന്നിരുന്ന് കണ്ണുനീർ തുടച്ചുകൊണ്ടു് ബീന ചോദിച്ചു 'എന്തുപറ്റി സന്ധ്യ?' അതിനത്തരം പറയാതെ അവൾ വിഷാദത്തോടെ ബീനയുടെ മുഖത്തേക്കു് നോക്കി. ആ നോട്ടത്തിൽ ദുഃഖം കലർന്നിരുന്നു.

'പറയൂ സന്ധ്യ നിനക്കെന്തുപറ്റി?' എന്തിനാണ് നീ കരഞ്ഞതു്? ബീന ചോദിച്ചു. 'ഒന്നുമില്ല' അവളിൽ നിന്നും ആ വാക്കു് മാത്രം വെളിയിൽ വന്നു. അവൾക്കു് എന്തൊക്കെയോ പറയണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. 'പക്ഷെ ശബ്ദം പുറത്തുവന്നില്ല. 'പിന്നെ എന്തിനാണ് നീ കരഞ്ഞതു്?' 'വെറുതെ'. പറഞ്ഞിട്ടവൾ വീണ്ടും ബീനയുടെ മുഖത്തേക്കു് നോക്കി. 'പറയൂ എന്താ സന്ധ്യ എന്താണെങ്കിലും എന്നോടു് തുറന്നു പറയൂ. ഒന്നുമല്ലെങ്കിലും ഇത്രയും നാൾ നാമൊരുമിച്ചു് താമസിച്ചിരുന്നല്ലെ?' അതിനത്തരം നല്ലൊരു സന്ധ്യ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ടു് മുറിയിലേക്കു് പോയി. ബഡു് ഡിൽ മുഖമമർത്തിക്കരയുന്ന സന്ധ്യയുടെ

നീലാകാശത്തിലെ നക്ഷത്രം

സജീവ് കുമാർ
I PUC

അടുത്തു് ചെന്നിരുന്ന് ബീന വീണ്ടും ചോദിച്ചു. 'എന്താണെങ്കിലും എന്നോടു് പറയൂ. നിനക്കെന്നെ വിശ്വാസമില്ലേ? എന്തെ ഒരു സഹോദരിയെപ്പോലെ കാണൂ.' പുറത്തു് കാറ്റ് വീശിയടിക്കുന്നുണ്ടു്. അങ്ങകലെ കാണപ്പെട്ടിരുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളും അപ്രത്യക്ഷമായി. സന്ധ്യ എഴുന്നേറ്റു് ജനൽ തുറന്നു് വെറുതെ പുറത്തേക്കു് നോക്കിയിരുന്നു. കാറ്റ് വീണ്ടും വീശിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവളുടെ തലമുടികൾ കാറ്റിടിച്ചു് പാറിപ്പറന്നു. ഒരു മഴ പെയ്യാനുള്ള ആരംഭമാണെന്നു് അവൾ മനസ്സിലാക്കി. ജനാല അടച്ചു് വീണ്ടും അവൾ കട്ടിലിൽ വന്നിരുന്നു.

‘പറയു സന്ധ്യ’ ബീന വീണ്ടും നിർബന്ധിച്ചു. ‘പറയാം ഞാനെല്ലാം പറയാം’.

‘പറയു എന്തിനാണ് നീകരഞ്ഞത്? അതിന്റെ കാരണമെന്തു?’ ‘എന്റെ വീട്ടിലെ ദയനീയാവസ്ഥ നിനക്കറിയില്ല.’ ‘എന്താണെന്ന് പറയൂ. ആ ദുഃഖം നമുക്കൊരുമിച്ചു പങ്കിടാം’ ട്രൂൽ എടുത്ത് കണ്ണനിർ തുടച്ച ശേഷം സന്ധ്യ തന്റെ കഥ വിവരിച്ചു. ‘എനിക്ക് രണ്ടര വയസ്സുള്ളപ്പോൾ എന്റെ അമ്മൻ മരിച്ചു. അതിനുശേഷം വീട്ടിൽ ഞാനും അമ്മയും മാത്രം’. അവൾ വീണ്ടും പൊട്ടിക്കരഞ്ഞുപോയി. ‘മരീ എന്തായിത് സന്ധ്യ? കൊച്ചുകുട്ടികളെപ്പോലെ’ ബീന അവളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു. അവൾ തുടന്ന് ‘അമ്മൻ മരിച്ചുദുഃഖം അറിയിക്കാതെ അമ്മ എന്നെ വളർത്തി. അങ്ങനെ എന്റെ പ്രയത്നംകൊണ്ടും അമ്മയുടെ പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടും എനിക്കീ ജോലി കിട്ടി. എനിക്ക് ജോലികിട്ടിക്കാണണമെന്ന് അമ്മ എപ്പോഴും പറയുമായിരുന്നു. എഴുന്നേറ്റു മുഖം കഴുകിയശേഷം സന്ധ്യ തുടന്നു. ‘ഇപ്പോൾ വീട്ടിൽ അമ്മ മാത്രമേ ഉള്ളൂ. എനിക്ക് അമ്മയെക്കൂടാതെ ജീവിക്കാൻ വയ്യ ബീനേ.’ അവളുടെ കണ്ണുകൾ വീണ്ടും ഈ നണിഞ്ഞു. ‘ഇനി നിന്നോടൊന്നും ഞാൻ പറയുന്നില്ല. എനിക്ക് വേണ്ടി എന്തിന് നീയും വേദനിപ്പിക്കൂ?’ ‘പറയു സന്ധ്യ.’ വീണ്ടും അവൾ നിർബന്ധിച്ചു. അവളുടെ നിർബന്ധത്തിന് വഴങ്ങി അവളെല്ലാം തുറന്ന് പറഞ്ഞു.

എല്ലാം കേട്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മനസിനെന്നോ ഒരു ഭാരമുണ്ടാകാൻ പോലെ ബീനയ്ക്ക് തോന്നി.

‘എങ്കിലും സന്ധ്യ നീയിതെന്നോട് നേര

ത്തെ പറഞ്ഞില്ലല്ലോ. വത്ര നമുക്കുണ്ടാം.’ ആഹാരംപോലും കഴിക്കാതെ അവർ കിടന്നു.

രാവിലെ എഴുന്നേറ്റു കളിപ്പോ ക്ഷണവും കഴിഞ്ഞ് ബീനയോട് യാത്ര പറഞ്ഞ് അവൾ ഓഫീസിലേക്ക് പോയി. ബീനയ്ക്ക് അന്ന് അവധി ആയിരുന്നു. ഫയലുകളാകുന്ന സമുദ്രത്തിന് നടുക്ക് ഇരുന്നപ്പോഴും അവളുടെ മനസ്സ് അകലങ്ങളിലേക്ക് ചിറകടിച്ചു പറന്നുയരുകയായിരുന്നു. ‘സാർ, ഒരു ടെലഗ്രാം അററൻഡർ ഗോവിന്ദൻ നീട്ടിയ കടലാസ് അവൾ വാങ്ങി വായിച്ചു. ഭൂമിയിലെ സർവ്വചരാചരങ്ങളും തലയ്ക്കുമീതെ കറങ്ങുന്നതായി അവൾക്ക് തോന്നി. അവൾ ആ സന്ദേശത്തിലേക്ക് വീണ്ടും വീണ്ടും നോക്കി.

‘‘മദർ എക്സ്പ്രസ്സ്. സ്റ്റാറ്റ് ഇമ്മീഡിയറ്റ് ലി’’ അവൾ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞുപോയി. തന്റെ എല്ലാമായ അമ്മയും തന്നോട് യാത്ര പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവൾക്ക് ദുഃഖം താങ്ങാനായില്ല.

ലീവ്ലെറ്റർ എഴുതിക്കൊടുത്ത് അവൾ മുറിയിലേക്ക് ഓടി. മുറിയിലെത്തിയപ്പോൾ ബീന ഒരു നോവലും വായിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. വന്നപാടെ ബീനയോടൊരക്ഷരം മിണ്ടാതെ വസ്ത്രങ്ങൾ ബാഗിൽനിറച്ചു യാത്രക്ക് തയ്യാറായി.

‘‘എന്താ സന്ധ്യ? എന്തുപററി?’’ ബീന തിരക്കി. അതിന് മറുപടി നൽകാതെ ‘ഞാൻ പോകുന്നു’ എന്നും പറഞ്ഞു ടെലഗ്രാം സന്ദേശം അവളുടെ അടുത്തേയ്ക്കിട്ടു സന്ധ്യ പെട്ടെന്ന് മുറിയിൽ നിന്നും പോയി. ബീന ടെലഗ്രാം സന്ദേശം കണ്ട് മിഴിച്ചിരുന്നുപോയി.

ബസിറങ്ങി അവൾ ഓടുകയായിരുന്നു. വീട്ടുമുറ്റത്തെത്തിയപ്പോഴേ തലച്ചുറുന്നപോലെ തോന്നി. വരാന്തയിൽ നിലത്തു് അമ്മയെ കിടത്തിയിരിക്കുന്നു. അവൾ സപ്പുതും മറന്നു് അമ്മയുടെ ദേഹത്തേക്കു് വീണു. കണ്ണിൽ നിന്നും കണ്ണനീർ ധാരധാരയായി ഒഴുകി.

‘അമ്മേ, അമ്മ എന്നെ തനിച്ചാക്കിയിട്ടു് പോയല്ലോ അമ്മെ’. പലരും അവളെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ആ ശ്രമം വിഫലമായി. ആ രംഗം കണ്ടുനിന്ന പലരുടേയും കണ്ണുകൾ ഈറനണിഞ്ഞു. ചിലർ ആ രംഗം കണ്ടുനിൽക്കാൻ ഗർഭിതയില്ലാതെ അവിടെ നിന്നും മാറിപ്പോയി.

ആശ്ചര്യം കഴിഞ്ഞു. അവൾ തിരിച്ചു പോകാനൊരുങ്ങി. ‘ഇനി താൻ ആർക്കുവേണ്ടി ജീവിക്കണം? എല്ലാമെല്ലാമായ അമ്മയും നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഇനിയും താൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ അർത്ഥമുണ്ടോ? അവൾ സ്വയം ചോദിച്ചു. വളവു് തിരിഞ്ഞു ബസ് നിറുത്തിയപ്പോഴാണ് അവളറിഞ്ഞതു് തനിക്കിറങ്ങേണ്ട സ്ഥലം ആയെന്നു്. മനസിൽ സംഘർഷങ്ങളുടെ വേലിയേറ്റമായിരുന്നു. അവൾ വേഗം ബസിൽ നിന്നും ഇറങ്ങിനടന്നു. മനസിൽ പലകാര്യങ്ങളും ഉദ്ദേശിച്ചു് അവൾ മുറിയിലേക്കു് നടന്നു. വാതിൽക്കലെത്തിയപ്പോൾ ഗേറ്റ് കീപ്പർ രാമൻ താക്കോൽകൊണ്ടു കൊടുത്തു.

‘ബീന എവിടെ’? അവൾ ചോദിച്ചു.

അതു് കേട്ടില്ലായെന്നു് തോന്നുന്നു അയാൾ

വേഗം നടന്നു നീങ്ങി. അകത്തു് കടന്ന സന്ധ്യ ബീനയെ അവിടെയെങ്ങും കണ്ടില്ല. പരിഭ്രമത്തോടെ സന്ധ്യ ബഡ്ഡിൽ വന്നിരുന്നു. മേശപ്പുറത്തു് തന്നെക്കാത്തു് ഒരു കത്തു് കിടക്കുന്നതവൾ കണ്ടു. എഴുന്നേറ്റുചെന്നു് അവൾ ആ കത്തെടുത്തു് വായിച്ചു ബീനയുടെ കത്തു്.

പ്രിയപ്പെട്ട സഹോദരി,

ഇത്രയും നാൾ നാമൊരുമിച്ചു് ജീവിച്ചു. എല്ലാ സുഖദുഃഖങ്ങളും നാമൊരുമിച്ചു് പങ്കിട്ടു. നിന്റെ അമ്മ മരിച്ചതിൽ എനിക്ക് അതിയായ വിഷമം ഉണ്ടു്. ദൈവവിധിയെ നമുക്കു് തടുക്കാനാവില്ലല്ലോ. എന്നാലും പോകാൻ നേരം എന്നോടൊരു വാക്കു് സംസാരിക്കാതെ നീ പോയല്ലോ. അതെന്റെ മനസ്സിൽ കടുത്ത മുറിവേല്പിച്ചു. ഇനിയും നിന്റെ ദുഃഖം കാണാൻ ഉള്ള മനക്കരുത്തു് എനിക്കില്ല. ഞാൻ ജോലി രാജിവച്ചു. നിനക്കു് സർവ്വ മംഗളങ്ങളും നേരുന്നു. ഞാൻ പോകട്ടെ. എന്നോടു് ക്ഷമിക്കൂ.

എന്നു് സ്വന്തം

ബീന.

കത്തു് വായിച്ച ഉടനെ ഒരായിരം ആണികളുള്ള ഗഭ കൊണ്ടു് തലയ്ക്കിട്ടു് ആഞ്ഞു് പ്രഹരിച്ച പ്രതീതി ആയിരുന്നു സന്ധ്യക്കു്. ആ കത്തും കയ്യിൽപ്പിടിച്ച് ഒരു ഗിലാപ്രതിമപോലെ അവൾ നിന്നു. അപ്പോഴും പുറത്തു് കാരറ്റ് ആഞ്ഞു വീശുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ഓമ്മയുടെ തീരങ്ങളിൽ

[ബാല്യകാല സുഹൃത്തിന്]

മനസ്സിൽ മുകരുന്ന മുഗ്ധഭാവങ്ങൾ കാണുകെ,
ആത്മാവിൽ വിലസുന്ന രാഗവീചികൾ കേൾക്കെ,
എന്നുള്ളിൽ അടരുന്ന ഭാവരസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ
കാണുന്നു നിൻ മുഖം ഞാൻ എൻമനോമുകരത്തിൽ.

ആത്മാവിന്നറകളിൽ ഗുപ്തമായൊരുങ്ങുന്ന,
ബാല്യകാലലീലകൾ ഓമ്മയിൽ തെളിയുന്നു;
ക്ഷണത്തിൽ മറയുന്നു എന്നുള്ളിൽ ലയിക്കുന്നു,
സ്വപ്നമായ് ശേഷിക്കുന്നു നമ്മുടെ പൂർവ്വകാലം.

പാടവും കാനനവും കാട്ടാറും തീരങ്ങളും,
വഞ്ചികൾ തുഴയുന്ന കുഞ്ഞിളം പൈതങ്ങളും,
ഞാനയവിറക്കുന്നു എന്നാത്മമാനസത്തിൽ
ഓടിമറഞ്ഞുപോയ സുന്ദരസുഭിനങ്ങൾ.

ആഘാതത്തുടിപ്പുകൾ നിറത്തവദനവും,
മാധുര്യവചനങ്ങൾ പൊഴിയും അധരവും,
ആനന്ദം പകരുന്ന നമ്ബസല്ലാപങ്ങളും,
ഇന്നിതാ തെളിയുന്നു എൻ മനോവിഹായസ്സിൽ.

പച്ചപ്പൂത്തപ്പാങ്ങളിൽ പിടിച്ചവച്ചനാൾമുതൽ,
പച്ചിലക്കമ്പിരകൂട്ടി പച്ചവെള്ളവും മോന്തി;
കച്ചകൾ തുന്നിക്കൂട്ടി കൊച്ചുമാടവും കെട്ടി,
സ്വപ്നം പിന്നിട്ടു നാം തുച്ചമാം ബാല്യകാലം.

വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിപൊങ്ങി വള്ളത്തിൽ തുളിച്ചാടി
കള്ളൻ പോലീസിന്യാടി പൊള്ളക്കളിയുമായി,
കഞ്ഞിളം മാരുതനിൽ ഉഞ്ഞാലിൽ ചാഞ്ചാടിയും,
നാമൊറ്റപ്പുറമായ് കഴിച്ചുബാലകാലം.

പാശാലകളിലെ ശിക്ഷണസമ്പത്തുമായ്;
കലാലയാജ്ജിതമാം വിജ്ഞാനസമ്പത്തുമായ്;
ലോകവിദ്യാലയത്തിൽ എത്തിയ നാമെല്ലാരും,
മനസ്സാവരിക്കുന്ന ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ.

ആകാശവിതാനത്തിൽ ജനിച്ച മരിക്കുന്ന
താരപുന്ദങ്ങളല്ലെ ഈ ഭൂവിൽ നാമെല്ലാരും?
സ്വർഗ്ഗീയസൗഭാഗ്യത്തിൻ ചിന്തയും പേറിക്കൊണ്ടീ-
ഭൂതലസീമയിങ്കൽ ഇഴഞ്ഞു നീങ്ങുന്ന നാം.

മാനവസംഗീത ധാരയിൽ മുങ്ങിയും,
സ്വർഗ്ഗീയസോപാന ഗീതിയിൽ ആടിയും,
ഈ വിശ്വഭൂതലത്തിൻ സീമകളിലൂടെ,
ചിന്തയാം പൊൻരഥത്തിൽ എന്തെ നയിച്ചു നീ.

ക്ഷണനേരത്തേക്കെന്നെ അനുഭൂതിയിലാക്കി
ഓടിമാഞ്ഞുവോ നീ എന്നുടെ ഹൃത്തിൽ നിന്നും;
വിടൻവികസിച്ചെൻ ആന്തരാത്മാവിൽ നിത്യം
ചൈതന്യം പരത്തുക എൻ പ്രിയ കളിത്തോഴം.

എൻമനോസാമ്രാജ്യത്തിൽ താരമായുദിക്കുന്ന
പൂക്കളായ് വിടരുന്ന ലതയായ് പടരുന്ന;
മാഗ്ഗദഗ്നമായ ബാലകാലതേജസ്സേ,
എന്നിൽ നീ ജ്വലിക്കുക ! എന്തെ നീ ഉണർത്തുക !

ജിൽസൺ ജോൺ III B.A.

നാദം മുഴങ്ങാത്ത വിണക്കമ്പി

സാജു മാത്യു

I B. A.

സമയം രാത്രി രണ്ടുമണി. എവിടേയും മൃകത തളം കെട്ടിയിരിക്കുന്നു. നിശയുടെ നിശബ്ദതയിൽ ശബ്ദിക്കുന്ന രാക്ഷയിലു കൾ ഈണംചേന്ന് പാടുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഒരു വിലാപഗാനമായി അനുഭവപ്പെടുന്നു. വിറങ്ങലിച്ച കാരറ്റ് നിശയുടെ കരിമ്പടത്തെ മുടി പുതപ്പിക്കുന്നു. തന്റെ കീറിപ്പറിഞ്ഞ കരിമ്പടത്തിനടിയിൽ ശോഭ തന്റെ കഞ്ഞിനേയും പൊത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഒന്നുകൂടി ചുരുങ്ങുകൂടി. കരിമ്പടത്തിന്റെ പഴുതിലൂടെ കഞ്ഞിത്തുളയ്ക്കുന്ന തണുത്ത കാരറ്റ് വീശുന്നുണ്ട്. ഓലപ്പരയുടെ വടക്കു വശത്തു് നില്ക്കുന്ന പുളിമരത്തിൽ നിന്ന്

കൂമന്റെ മരണ വിളി ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു് നീണ്ടു കേൾക്കാം. ചീവീടുകളുടെ കോലാഹല ങ്ങൾ. “ഹൊ ! എന്തൊരു അസ്വസ്ഥത” !

ജീവിതത്തെ സ്നേഹിക്കുവാനും, ജീവിതകുസൃതങ്ങൾ വിടത്തുവാനും, സൗഭാഗ്യ തയുടെ വഴിത്താരയിൽ സൗന്ദര്യം വിളയിക്കാനും ആശിച്ച ശോഭ ഇന്ന് ഓലകൂരയിൽ വെറും കീറപ്പായയിൽ കിടന്നുകൊണ്ട്, വിലാപഗാനങ്ങൾ ആലപിക്കുന്ന രാക്ഷയിലുകളോടും, മരണനാദമുഴക്കുന്ന ഊമനോടും കൂടി ചിന്തിക്കുകയാണ്.

“ഞാൻ എന്തിനാണ് ജീവിക്കുന്നത്? എന്നെ ആർക്കും ആവശ്യമില്ല. ഞാൻ ആർക്കു വേണ്ടി ജീവിക്കുന്നു. ഞാൻ എന്തിനു് ഭ്രമിയ്ക്കു് ഭാരമായിരിക്കുന്നു?” തന്റെ ചെറുപ്പക്കാലത്തു് അമ്മയോടൊപ്പം ദുഃഖമെന്തെന്നറിയാതെ ജീവിച്ച ശോഭ ഇന്ന് കണ്ണീരിന്റെ പുത്രിയായി തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. ജീവിതത്തിൽ ദുഃഖംമാത്രം കൈമുതലായിരിക്കുകയാണ്. അച്ഛൻ ഉപേക്ഷിച്ചുപോയ അമ്മ തന്റെ പൊന്നു മോളെ പൊന്നുപോലെ വളർത്തി. അടുക്കളവേലചെയ്തു് കഷ്ടപ്പെട്ടു കിട്ടുന്ന ഉരി അരി അവൾക്കു് വെച്ചു വിളമ്പി. അമ്മയുടെ മരണശേഷം താൻ അനാഥയാണെന്നോ ഒന്നും ചിന്തിക്കാതിരുന്ന അവൾക്കു് തന്റെ അമ്മയുടെ പെട്ടനുള്ള മരണം ദുഃഖം രുചിച്ചറിയില്ലെന്നായിവന്നു.

എന്നാൽ യൗവനം തുടിച്ചു നില്ക്കുന്ന പതിനേഴുകാരിയ്ക്കു് കാലികമായ ഒരു വ്യഗ്രത അനുഭവിക്കേണ്ടതായി വന്നില്ല. തന്റെ ജീവിത സഖിയായി അയൽവക്കു

ത്തെ സുരേഷിനെ അവൾ തിരഞ്ഞെടുത്തു. അമ്പലക്കുളക്കരയും, അമ്പലക്കുളവും, അമ്പല വരാനയും അതിന് മുകളിൽ സാക്ഷികളായി.

അധികാരത്തിന്റെ അടിമത്തം വിധിച്ചിരിക്കുന്ന ചുമട്ടൊഴിലാളിയായ സുരേഷിനും കുടുംബത്തിനും, റെയിൽവേസ്റ്റേഷന്റെ ഓരം ചേർന്ന വെളിമ്പറമ്പുകളിൽ നിന്ന് മാറി പോകേണ്ടതായി വന്നു. അങ്ങനെ അവർ മലയോരത്തെ ഒരു ഇടുങ്ങിയ പ്രദേശത്ത് താമസമുറപ്പിച്ചു. അന്നന്നു വെട്ടിക്കിട്ടുന്ന വിറക് വീററ കിട്ടുന്ന പൈസകൊണ്ട് അവർ ജീവിതം കഴിച്ചു പോന്നു. മലമ്പാമ്പിന്റേയും, മലങ്കാക്കുടേയും കൂടെ മലങ്കാകളിൽ മലയന്മാരുടെ മണമേറുകൊണ്ട് അവരുടെ സൗഭാഗ്യ ജീവിതം മഞ്ഞിൽ കണങ്ങളാൽ പൊട്ടിമുളയ്ക്കുന്ന ഇളം നാമ്പുകളെപ്പോലെ കിളിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

പക്ഷെ സൗഭാഗ്യത്തെ മകുടമണിയിക്കാൻ കൊതിച്ച ശോഭാ-കുടുംബത്തിന് സൗഭാഗ്യത്തെ മുടിച്ചടുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ദിവസങ്ങൾ പലതും കടന്നുപോയി. തന്റെ കഞ്ഞുമോളുടെ ഒന്നാം പിറന്നാൾ ദിനത്തിൽ ശോഭയ്ക്ക് കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞത് തന്റെ പ്രിയതമൻ, തന്റെ എല്ലാമെല്ലാമായ ഭർത്താവ്, കാട്ടാനകളുടെ കാലുകൾക്കിടയിൽ ചവിട്ടിയരയുന്നതാണ്. തുമ്പിക്കയ്യിൽ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്ന തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ തല പാറക്കെട്ടിൽ അടിച്ചു ചിതറി. ഒന്നാംപിറന്നാളിൽ ഓരോ മകളെ കൈമാ ചാത്തുവാൻ കൈമകളായ പഠിക്കുവാൻ പോയ തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ രക്തത്താൽ കൈമാചാർത്തിയൊഴുകുന്ന കാട്ടാനിനെ കണ്ട് അവൾ

അബോധാവസ്ഥയിലായി....

തന്റെ കഞ്ഞിന്റെ പെട്ടെന്നുള്ള നിലവിളി കേട്ടുകൊണ്ടാണ് ശോഭാ ചിന്തയിൽ നിന്നും ഉണർന്നത്. കണ്ണനീരിൽ കുതിന്ന് കണ്ണുമായി അവൾ തന്റെ കഞ്ഞിനെ വാരിപ്പണൻ.

തന്റെ ജീവിതം ഭർത്താവിനോടൊത്തു അവസാനിപ്പിക്കണമെന്ന് ശോഭയ്ക്ക് തോന്നിയെങ്കിലും തന്റെ പിഞ്ചോമനമകളെയോർത്ത് അവൾ അതിന് തുനിഞ്ഞില്ല. ജീവിതത്തെ സ്നേഹിക്കുവാൻ പഠിച്ച ശോഭ ഒരു നേരത്തെ ഭക്ഷണത്തിനായി ഒട്ടിയ വയറുമായി, ക്ഷീണിച്ച് അവശയായ തന്റെ കഞ്ഞിനെയും എടുത്തുകൊണ്ട് അടുത്തുള്ള മുതലാളിമാരുടെ വീടുകൾ കയറിയിറങ്ങി. എന്നാൽ ആരും അവൾക്ക് വാതിലുകൾ തുറന്നുകൊടുത്തില്ല. എല്ലാ വാതിലുകളും അവൾക്കെതിരായി കൊട്ടിയടച്ചു. അവസാനം ചെന്നുമുട്ടിയ വാതിൽ അവൾക്കായി തുറന്നുകൊടുത്തു.

മാത്തപ്പൻ മുതലാളിയുടെ വീട്. യൗവനം തുടിക്കുന്ന മുഖത്തോടുകൂടിയ ആരോഗ്യദ്രവശാത്രൻ. സുഖലോലുപതയുടെ മുൻപിൽ ആടിക്കളിക്കുന്ന സുന്ദരിയും സാമൂഹ്യ പ്രവർത്തകയുമായ ഭാര്യ. ഭാര്യയുടെ സ്നേഹം ലഭിക്കാത്ത മാത്തപ്പൻ മുതലാളി അല്പം ദാഹശമനത്തിനായി കൊതിയ്ക്കുന്നു.

അടുക്കള വേലക്കാരിയായ ശോഭയ്ക്ക് ഭുവത്തിന്റെ തിരശ്ശീലമാറുവാൻ സാധിച്ചില്ല. തന്റെ കഞ്ഞിനെപ്രതി അവൾക്കു പലതും സഹിക്കേണ്ടതായി വന്നു. ജോലി ഭാരത്താൽ ക്ഷീണിച്ച് അവശയായിത്തീർന്നശോഭയ്ക്ക് തന്റെ കഞ്ഞിനെ മുലയൂട്ടുന്നതിനുപോലും സമയം കൊടുത്തില്ല.

മുതലാളിയുടെ കഞ്ഞും ശോഭയുടെ കഞ്ഞും ഒരേ പ്രായക്കാരാണ്, പാലും, പഴവും, ബോൺവിററും അവരുടെ പിഞ്ചോമൻ മകനായ ജിമ്മിയ്ക്ക് കൊടുക്കുമ്പോൾ കട്ടൻകാപ്പിക്കുപോലും വകയില്ലാതെ നോക്കിനില്ക്കുവാനെ പാവം ശാലിനീമോളിന് കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. ഒരു ദിവസം ജിമ്മിയിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച ഒരു ബിസ്ക്കറ്റ് കഷണം വളരെ ആത്മീയോടുകൂടി തിന്നുന്നത് കണ്ട സാമൂഹ്യപ്രവർത്തകയും, സംസ്കാരസമ്പന്നയുമായ കൊച്ചമ്മ ആ പാവം ശാലിനിയെ വലിച്ചിട്ടിട്ടു. വൃത്തികെട്ട ജന്തുവെന്ന് അഭിസംബോധന ചെയ്ത ആ പിഞ്ചു പൈതലിന്റെ പുറത്തും നെഞ്ചത്തും അടികൊണ്ട പാടിൽനിന്ന് രക്തം ഒലിക്കുന്നതു കണ്ട ശോഭയ്ക്ക് തന്റെ കഞ്ഞിനെ മാറോടണച്ച് കരയുവാൻ കഴിഞ്ഞൊള്ളൂ....

മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തന്റെ പിഞ്ചു കഞ്ഞിനെ ചികിത്സിക്കുവാൻ സഹായം ചോദിച്ച ശോഭയ്ക്ക് തന്റെ ചാരിത്രത്തെ വിലയ്ക്കു ചോദിക്കുന്ന ഒരു മുതലാളിയെ

യാണു് കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞതു്. ശോഭയ്ക്കു് തന്റെ ഹൃദയം തകൻപോകുന്നതു പോലെ തോന്നി. ചുടുകണ്ണനീർ പൊഴിച്ചു കൊണ്ടു് ആ വീടു് വിട്ടിറങ്ങി. പരിശുദ്ധിയെ സ്നേഹിക്കുന്ന ആ ഗ്രാമീണ സ്ത്രീ തന്റെ ചാരിത്രത്തെ വിലയ്ക്കു് കൊടുക്കുവാൻ തയ്യാറായില്ല.

പിരിഞ്ഞുപോയ ഇണയെ ഓർത്തു കൊണ്ടു് വിലപിക്കുന്ന ചെങ്ങാലിയോടുകൂടി, കഞ്ഞുങ്ങളെ നഷ്ടപ്പെട്ടു് ആദുനാദ മാലപിക്കുന്ന രാപ്പാടികളോടുകൂടി മരണനാദം മുഴക്കുന്ന കുമനോടു കൂടി ദുഃഖപൂരിയായ ശോഭ വിലപിക്കുകയാണ്.

“ഞാൻ എന്തിനു് ജീവിക്കുന്നു? ഇണയറ്റ, ചിറകൊടിഞ്ഞ, ഈ പ്രാവിനു് ഇന്നു് എവിടെ അസു്തിത്വം. ദുഃഖമെ, നിന്റെ തീരശ്ശീലകൊണ്ടു് എന്നെ മറയ്ക്കൂ. സൗഭാഗ്യമെ നിനക്കു് എന്നിൽ സ്ഥാനമില്ല. പാവങ്ങളായ ഞങ്ങൾ അബലകളാണു്. സൗഭാഗ്യമെ ഓടിപോകൂ.... ഓടിപോകൂ....”

നാഷണൽ ബുക് ട്രസ്റ്റ്, ഇന്ത്യ

പിന്നീട് മറ്റൊരു പതിപ്പ്

ധനമാണവിലസാരമുഴിയിൽ

പണ്ടു പാടി കമാരനാശാൻ
സ്നേഹമാണവിലസാരമുഴിയിൽ—അതെ
സ്നേഹമാണീ വിശ്വം ഭരിച്ചിട്ടുണ്ടുതും
സ്നേഹമാണീ വിശ്വം മുഴുവനിലും.

പക്ഷെ ഇന്നിതൊരുദ്യോപ്യൻ ചിന്തമാത്രം.
ഇന്നെവിടെ സ്നേഹം
ഇന്നെവിടെ സാഹോദര്യം
ഇന്നെവിടെ സ്വമത്വം.

ആശാൻ തൻ വാക്കുകളിന്നും
പാഴ്വാക്കുകളോ
പഴമയിൽ ഉറഞ്ഞു കിടക്കും
പഴമൊഴിയോ

എന്നാൽ നമുക്കിന്നും പാടാം
ധനമാണവിലസാരമുഴിയിൽ—അതെ
ധനമാണീ ധരയെ നയിച്ചിട്ടുണ്ടുതും
ധനമാണീ ധരതന്നാശ്രയം.

ധർമ്മപുതിയേറോറി
ധരയിൽ
ധനം മാത്രം
ധരയിലെ മനുജക്കാലംബം.

ജോസഫ് സി.സി.

TELUGU SECTION

Editor: Sri A. Bhaskar Sharma

హాస్యపు జల్లు

ఎన్. రమేష్, II పి.సి.ఎమ్. (వియస్సి)

1) విద్యార్థి : సార్, నాకోపదానికి అర్థం చెబుతారా?

ఇం. టీచర్ : డిక్షనరీ తీసుకొనిరా, చెబుతానుకాని

విద్యార్థి : డిక్షనరీలో చూస్తే నాకేం తెలుస్తుందిసార్

ఇం. టీచర్ : ఔనోయ్; అవని ముందే చేయాల్సింది. నన్నడిగి చేయాలా?

2) భార్య : ఏమండి! కొత్తరకం చీరలోబ్బాయట మార్కెట్లోకి, నాకొకటి కొనిపెట్టుండి అంది గారాలుపోతూ

భర్త : పక్కంటి పంకజాక్షి కొనుక్కుందా? అన్నాడు భర్త కోపంతో

భార్య : కాదండీ! ఎదిరింటి అలిమేలు కొనుక్కుంది అంది మరింత గారాబంగా

3) తండ్రి: ఏరాగోపి ఆంధ్రవాషకు అక్షరాలెన్నో చెప్పు; అంటూ ప్రశ్నించాడు రెండవతరగతి చదువుచున్న గోపితో

గోపి : పదహారు అన్నాడు రక్కున గోపి

తండ్రి: అదెలా రాస్కెల్ అన్నాడు తండ్రి మండి పడుతూ

గోపి : మరి నాకు తెలిసింది అ,అ.....అం,అః అనే పదహారు అక్షరాలే అంటూ గడ గడా ఒప్పు
చెప్పాడు గోపి

4) లాయర్ : నీవు ఆ జమీందారును ఎందుకు చంపావు అన్నాడు ముద్దాయితో

ముద్దాయి : ఆ జమీందారు గారు నా వేతిలో భస్తే స్వర్గానికి పోతానని బలవంతంగా పొడిపించుకున్నారండి
అన్నాడు ముద్దాయి.

5) పక్కంటామె : పిన్నిగారూ; ఓ చెంచాడు కాఫీపొడి ఉంటే ఇస్తారా ?

ఇంటామె : అయ్యో; దానికేం భాగ్యం తల్లీ! అలాగే తీసుకొనిపోదువు గాని; రెండు చెంచాల చక్కెఱుంటే
తెచ్చియ్యి.

6) అత్త : అల్లుడుగారూ! నేను చేసిన కాఫీ ఎలా ఉంది ?

అల్లుడు : చాలా బాగుంది అత్తమ్మా! అందుకే కషాయాన్ని తాగినట్లు ఒకే గుటకలో తాగేశాను.

తలచుకొంటే నవ్వు

నేను పదవ తరగతి చదివే రోజులవి. ఒకనాడు మా తెలుగు పండితుడు గ్రామర్ లో ప్రశ్నలు అడుగుతున్నాడు ఒక విద్యార్థినినిలేపి దుఃఖాశ్రవులకు సంధికార్యము తెలుపమన్నాడు. వెంటనే ఆమె లేచి దుఃఖ+అశ్రవులు: దుఃఖా దేశ సంధి: "సూత్రము":-చెంపకు వేయి పరంబగునవ్వుడు కంటికి నీరు ఆదేశంబగును. వెంటనే క్లాసు నవ్వుల మయమైనది. మా తెలుగు పండితుడు కోపంతో నిజంగానే ఆమె చెంప చెక్కుమనిపించాడు. వెంటనే ఆమెకళ్ళలో నీళ్లు తిరిగాయి, క్లాసంతా సైలెంటయ్యింది. ఈ సంఘటన తలపుకు వచ్చినప్పుడంతా నవ్వుస్తుంది.

ఎన్. రమేష్ II పి.సి.ఎమ్. (వియస్సి)

లేదిక మీకు విముక్తి

ఎన్. రమేష్

II పి.సి.ఎమ్. (వియస్సి)

- 1) అది అక్టోబర్ మాసం ముప్పది ఒక్కటవతేది
బుధవారం పంతొమ్మిదివందల ఎనభై నాల్గవ సంవత్సరం
ఆకాశవాణి వెల్లడించింది ఓ విషాదవార్త
అఖిలభారతము అట్టుడికి పోయింది
దుఃఖనముద్రములో మునిగి పోయింది
ఆకాశం నుండి ఓ ద్రువతార రాలిపోయింది
భారతీయులకు భౌతికంగ కనుమరుగై
ఆ తారస్థానాన్ని అక్రమించుకొంది ఇందిర!
- 2) తిన్న ఇంటికే వాసాలు లెక్క బెట్టారు
పాలు త్రాగిన తొమ్మునే చితక బొడివారు
భారతీయులకు మాతృమూర్తియైన ఇందిరను;
భౌతికంగ ఈ లోకం నుండి వేరు చేశారు.
- 3) అనాడు స్వాతంత్ర్యాన్ని సంపాదించి పెట్టిన మహాత్మాగాంధీ
ఈనాడు మన దేశాన్ని ఓ రీతికి చేర్చిన ఇందిరాగాంధీ
ఇకలేరు! మతోన్మాదుల దుష్టశక్తికి; హింసాప్రవృత్తికి;
నికృష్టమారణ హోమానికి బలైపోయారు ఇకలేరు!
- 4) దేశం కోసం ప్రాణాలర్పించే దేశనాయకులను
స్వార్థం కోసం బలిగొన్న ఓ రాక్షసులారా!
లేదిక మీకు విముక్తి; లేదిక మీకు విముక్తి.

అ క్రం ద న

ఎన్. రమేష్, II పి.సి.ఎమ్. (వియస్సి)

ఎక్కడిది ఆ అక్రందన; ఎవ్వరిది ఆ అక్రందన
వచ్చిన జీతాన్ని సారాయికి సరిపుట్టి; నిషాలో
భార్యను బాదాడు ఓ నిర్భాగ్యుడు
ఆ అక్రందన ఆ ఇల్లాలిదా?

ఎక్కడిది ఆ అక్రందన; ఎవ్వరిది ఆ అక్రందన
శీలానికి రక్షణలేని ఈ కలియుగ సమాజంలో
ఒక కామాంధుని దౌర్జన్యానికి బలియైనదో కన్య
ఆ అక్రందన ఆ వనితదా?

ఎక్కడిది ఆ అక్రందన; ఎవ్వరిది ఆ అక్రందన
చేతిలో పెత్తనం; తన మాటకెదురాడని కుమారరత్నం
కల్లు తాగిన కోతిలా కోడలిమీద అజమాయిషి
ఆ అక్రందన ఆ కోడలుపిల్లదా?

ఎక్కడిది ఆ అక్రందన; ఎవ్వరిది ఆ అక్రందన
చేతిలో అధికారం; కళ్ళల్లో క్రౌర్యం
హృదయంలో కాలకూట విషం; అతని అన్యాయానికి
బలికాబడిన ఓ అమాయకునిదా ఆ అక్రందనా?

నా దేశం

శివారెడ్డి, తృతీయ వియస్సి.

భారతదేశం మన భారతదేశం,
కాశ్మీరమునుండి కన్యాకుమారివరకు
కలసి మెలసి తిరుగాడెడి పృజలకు - నిలయం ||మన||

పెట్టనికోట హిమాలయ శిఖరం—
జీవనదుల కిది నిలయం—
కుల, మత, జాతులు ఎన్నైనా—
మనమంతా ఒక్కటే — అని మను—
మనుషుల కిది నిలయం — " మన భారతదేశం —
మా భారతదేశం"

గాంధీ, నెహ్రూ, బోసులవంటి
మహనీయుల కన్నతల్లి - నాదేశం
శాంతి, దాంతి సౌహార్దముల పృథ్వీదేశం.
ఇది - మా భారతదేశం, మన భారతదేశం.
విశాల దృక్పథ, పథములలో
పయనించెడి హైందవ ధర్మం

ప్రపంచానికే మార్గదర్శమై
నిలిచినదేశం - మా దేశం మనభారతదేశం
దేశ స్వాతంత్ర్యాని కోసమై
తను ధన, ప్రాణములనే
త్యాగంచేసిన, త్యాగమూర్తులెందరో పుట్టిన దేశం.
మన భారతదేశం.
అహింసయే పరమధర్మమని
చరకాయే తన ఆయుధమని
రవి అస్తమించని సామ్రాజ్యానికి
సామ్రాట్టులనే పారద్రోలిన
వీరకేసరి బాపుజీ నడిచిన ఈదేశం, మన భారతదేశం.
సాహిత్య క్షేత్రమందేమి
విజ్ఞాన భూమియందేమి
ప్రపంచఖ్యాతి నార్జించిన
ఘనమేధావులనే, కన్నదేశం, మన భారతదేశం —
మన భారతదేశం.

సంఘములో యువకుల పాత్ర

ఎం. తిమ్మారెడ్డి, ద్వితీయ బి.ఎ.

మన ప్రజారాజ్యము యువకులపై ఆధారపడి యున్నది. అందువలన, మన సంఘములో ఉన్నటువంటి దురాచారములను దురలవాట్లను తొలగించవలెనంటే యువకుల పాత్ర ఎంతైనా ఉంది. యువకులు చేపట్టినచో ఏపనినైనను సులభముగా సాధింపగలరు. ఈ సదుద్దేశ్యంతో, బాధ్యతను స్వీకరించుటకు యువకులు ఐచ్ఛికముగా ముందునకు రావలెను.

మనమిప్పుడు ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలు — ముఖ్యమైనవి—నిరక్షరాస్యత, మద్యపానము, మురికివాడల పునరుద్ధరణము, జనాభా పెరుగుదల, నిరుద్యోగ సమస్య, లంచగొండితనము, అస్పృశ్యత అనునవి. నిరక్షరాస్యత :— దీనిని సమాజములోని మొదటి సమస్యగా పరిగణింపవచ్చును. 'విద్యలేనివాడు వింత పశువ'ని - ఆర్యోక్తి. విద్యాగంధము లేనియెడల మనిషి తనను గురించి ఎప్పుడూ ఆలోచించునేగాని, తన పరిసరముల గూర్చిగాని, ఇరుగు పొరుగు జనుల కష్టనష్టములను గూర్చిగాని ఆలోచింపలేడు. విశాల దృష్టి లేక, తన, మన అనేడి జ్ఞానమును కూడా పొందలేడు. అందువలన అక్షరాస్యులైన యువకులు ముందునకొచ్చి నిరక్షరాస్యులకు విద్యనేర్పింపవలెను. ఆడా మగ అను తేడాలేక రాత్రిబడులందుగాని, లేక తీరిక సమయములలోగాని విద్యను వారికి నేర్పవలెను. విద్యా గంధముండినచో సమస్యలు తామంతకు తామే తగ్గును, విడిపోవును. వయోజనవిద్యను ప్రోత్సహిస్తూ విద్యలేనివారికి విద్యను బోధించుటకు యువకులు ముందుకు రావలెను.

మద్యపానము :— మద్యపానము ఒక అలవాటుగా, సరదాగా పరిణమించింది. కొంతమంది నాగర

కతకు సంకేతముగా భావించి త్రాగుచున్నారు. కొంతమంది, సహవాస దోషమువలన మొదట రుచిచూసి ఆపై అలవాటుపడి దానికి బానిసలై పోతున్నారు. దీనివలన కొన్ని ప్రయోజనాలున్నాయని భావిస్తున్నారు. ఇది నూతనోత్తేజాన్ని ఇస్తుందని వారు భ్రమపడుతున్నారు. తాత్కాలికముగ ఉత్తేజమును కల్గించునేమోగాని, దానివలన నరములు బలహీనమగుట, దాహ మెక్కువగుట, జీవకణములు నశించుట ఇత్యాది అనారోగ్యములు ఏర్పడును, మెదడుకున్న శక్తిని కూడా ఇది రాను రాను హరించును. మానవునియందలి అద్భుత శక్తి సామర్థ్యముల హరించుశక్తి మద్యమునకున్నదనుటలో సందేహంలేదు: యువకులు కొంతమంది వేడిరక్తంవల్ల తెలిసికూడా తప్పటడుగులు వేయుచున్నారు. కావున ఈ నిద్రమత్తు నుంచి వారు మేల్కొని ఆమత్తులో మునిగియున్న వారిని మేల్కొల్పాలి. ఈ దశలో బాధ్యతలేరిగిన యువకులు, త్రాగుడలవాటున్నవారికి, అందువలన కలుగు కష్టనష్టములను తెలియజెప్పి, ఈ అలవాటు మానునట్లు చేయవలెను.

మురికివాడలు మరియొక సమస్య. ఇందులో నివసించు ప్రజలు చాలవఱకు బీదవారు. వీరు అన్ని రంగములలోను వెనుకబడియున్నట్టివారు. ఎదుగుబొడుగులేని జీవితమును గడుపుచున్నట్టివారు. వీరికి సరియైన ఆహారము, బట్టలు ఉండవు, శుభ్రత అంటే ఏమిటో తెలియనట్టి స్థితిలో వారు ఉంటారు. ఆహార పోషకములకు ప్రాకులాడుటకే - అరగా ఒకటైనా తెరువుకోసం పెనుగులాడుటతోనే చారి జీవితములు తెల్లారుతున్నవి. ఇట్టి స్థితిలో వారు అవంశశుభ్రత గురించిగాని, అనారోగ్యమును గూర్చి గాని వారు

యోచించేస్థితిలో లేరు. అవరిశుభ్రతచేత అనారోగ్యములు, అంటురోగములు త్వరలో వ్యాపించుట కవకాశమున్నది. యువకులు చేతనైన సహాయముచేస్తూ పరిసరములను శుభ్రముగా ఉంచుకొను విషయమును గూర్చి తెలియజేసిన కొంత ఉపశమనము వారికి కల్గించిన వారౌతారు ఇందువల్ల వారును సమాజములో గుర్తింపబడగలుగుతారు. సమాజమునకు వారు కూడా చేతనైన సహాయము చేయగల్గుటకు అవకాశములుంటాయి. చైతన్యవంతులై, మార్గదర్శకులై ఈ విషయముగా యువకులు ముందంజవేయవలెను.

వ్యభిచారము ఒక వృత్తిగా పరిగణింపబడుచున్నది. దీనివలన లాభములకన్న నష్టములే ఎక్కువకొంతమంది మహిళలు ఇష్టములేకున్నా బలవంతముగా ఈఉచిలో దిగబడుతున్నారు. దీనికి కారణములు పెక్కులు, ఇట్లు బలవంతముగా వ్యభిచారమును ప్రోత్సహించు సంఘ విద్యోహులకు కఠినమైన శిక్ష విధింపవలసిన బాధ్యత ప్రభుత్వమున కెంతైనా ఉంది. అయితే ఇది కేవలము ప్రభుత్వము మాత్రమే చేయగలిగినట్టి పనికాదు. కాపున యువకులు ముందునకు వచ్చి ప్రభుత్వమునకు మరియు ప్రజలకు సహాయము చేసినయెడల ఈ దురాచారమును వీలైనంత త్వరలో తుదముట్టింపగల వారమౌతాము. ఇక జనాభా పెరుగుదల తలచుకొంటే, ముందు ముందు మనజీవితములు ఎంత దుర్లభముగా ఉంటాయో ఉహించుటకు కూడా కష్టముగాఉంది. అందువలన జాతి మత భేదములేకుండా కుటుంబ నియంత్రణమును పాటించవలెను. ఈ విషయములో దీనివలన జరుగు లాభములు తెలియనివారికి తెలియజెప్పటకు యువకులు ముందునకు రావలెను. ఇది యువకులచే సులభముగా సాధింపవీలగును.

నిరుద్యోగ సమస్య దేశమునందు తాండవింపచున్నది. నిరుద్యోగ సమస్యకు జనాభా పెరుగుదలకు సంబంధమున్నది. చేయుటకు పనిఉండినా కొంతమంది చేయరు. దీనికి కారణములు - సోమరితనము, నిర్లక్ష్యము, పనిచేసే విధానము తెలియక ఇత్యాదులు పేర్కొనవచ్చును. దీనిని యువకులు బోధించుట చేత వారికి తెలియ జెప్పినచో కొంత సమస్య తగ్గించినవారౌతారు, ఇలాగా కుటీరపరిశ్రమల విషయములు ప్రజలకు తెలియ జేసి ప్రోత్సహించినచో కొంత వఱకు నిరుద్యోగసమస్య తగ్గును.

లంచ గొండితనము దేశమున ఇక్కడ ఉన్నది అక్కడలేదు అనుటకు వీలులేనంత పెరిగిపోయింది. దీని కారణముగ ఎంతమంది బలి అగుచున్నారో తెలియదు. దీనిని రూపుమాపుటకు అభగవంతుని వలన కూడా సాధ్యము కాదేమో అనిపిస్తోంది. లంచ గొండులైన విద్రోహకవ్యక్తులను, వ్యవస్థలను వట్టి వారికి బుద్ధిచెప్పి గుణ పాఠమును నేర్పుటలో బాధ్యత గల్గిన యువకుల పాత్రప్రాముఖ్యమెంతైనా ఉన్నది. దీనికి బద్ధకంకణులై యువకులు ముందునకు రావలెను.

అస్పృశ్యత దేశపురోభివృద్ధిని దెబ్బతీస్తున్నది. దీనిని వీలైనంతత్వరలో నిర్మూలించవలెను. మనిషికి మనిషికి మధ్య ఈ అంటరానితన మెందులకు? మానవులందరూ ఒక్కటే! ప్రతిమనిషిలోను ఒకే రక్తము ప్రవహిస్తున్నదనే జ్ఞానాన్ని అందరూ పొందగలిగేట్లు చేయాలి, మానవత్వపువిలువలను బోధించాలి. సర్వమానవ సౌభ్రాతృత్వ ధర్మాన్ని బోధించాలి. దీనినిచేపట్టి ఈ అంటరానితనమనే అంటురోగాన్ని నిర్మూలించడానికి యువకులు లేచిరావాలి ముందడుగువెయ్యాలి కొంతమంది రాజకీయ నాయకులు వీటిని అసరాగా

తీసికొని స్వార్థబుద్ధితోను, స్వలాభార్జన దృష్టితోను దేశాన్ని దోచుకొంటున్నారు. కుంటిసాకులు చెప్పి తప్పించుకొంటున్నారు. వారు చేయలేనట్టి పనులను యువకులుచేసి వారికి చూపించి మార్గదర్శకులు కావాలి లేనిచో మన దేశమున అభివృద్ధిసాగదు. శాంతి గగనకు సుమమాతుంది. క్రొత్తసమస్యలను రానీకుండా ఉన్న

సమస్యలను నిర్మూలించుటకు ప్రయత్నింపవలెను. యువతరం కష్టపడి సమాజానికి బాధ్యత లెటిగి కర్త వ్యోమ్ముఖులై సేవచేసిన యెడల దేశంలోని ప్రజలు సుఖముయమైన జీవితమును సాంగిచుటకు, శాంతి సౌఖ్యములు నెలకొల్పుటకు సాధ్యమౌతుంది.

ప్రేమ

ఎం. ప్రకాష్, I వియస్సి.

ప్రేమ అనేది రెండు హృదయాల సంగమం అందుకే ఈ ప్రేమ అనేది రెండు హృదయాల్ని కలిపేదిగా ఉండాలిగాని రెండు శరీరాల్ని కలిపేదిగా ఉండరాదు. ఈరెండు హృదయాలమధ్య, నేను,నువ్వు అనే అంతరం ఉండరాదు మనం, మనది అనే ఉమ్మడిభావం ఉండాలి ఈ ప్రేమ అనేక రకాలు సోదరప్రేమ, తల్లిప్రేమ, ప్రేయసీ, ప్రియులప్రేమ మొలదగునవి.

ఇది అలౌకికమైనదై, కేవలం కోరిక వరకే పరిమితమై మృగప్రాయంతో గాక, మానవత్వంతో ఆపై దైవత్వంతో సాంతంసాగాలి పెళ్ళి చేసికొనిన తర్వాత నైనా నిండైన ప్రేమ ఆ దంపతుల మధ్యవెల్లి విరియాలి. ఇట్లలేకపోతే ఆజీవితం నరకమౌతుంది.

ప్రేమకు, విలువకట్టడం కష్టం. దేనితోను, కొనుక్కోడానికి కూడ వీలుగానిది ప్రేమ. పవిత్రమైన ప్రేమ అజరామరమైనది. దేనినైనా ఎదిరింపగల శక్తి ప్రేమకున్నది. దివ్యమైన ప్రేమ తత్వాన్ని తెల్పి కొన్నవారు, అందరి వట్ల, నిర్మలమైన, మనస్సుతోను, శాంతస్వభావతోను ప్రవర్తిస్తారు.

సృష్టిలో ప్రతిమనిషీ ఇతరులను ప్రేమిస్తూ, అలాగే, తాను ఇతరుల చేత ప్రేమింపబడుతూ బ్రతకాలి. అప్పుడే నిజమైన ప్రేమ, మానవత్వం నిలబడగల్గి, విలువను సంతరించుకొంటాయి. సంఘములో మనం, సంతోషంగాను నెమ్మదిగాను బ్రతకాలంటే ప్రేమింపడం, ప్రేమింపబడడం తప్పని సరిగా కల్గి ఉండాలి వస్తుంది ఈ ప్రేమయే దైవత్వాన్ని పొందేటట్లు చేయగల్గుతుంది చేస్తుందికూడా!

ఇట్టిప్రేమ, సృష్టిలో అన్ని జీవరాసులకు సమానంకాని, మానవజన్మలో మాత్రమే ఇది ధన్యమౌతుంది. ప్రేమాను భావం ప్రాణిధర్మం సర్వం ప్రేమమయం అందులకే ప్రేమయేదైవం అన్నారు ఆర్యులు, జీవితంలో చాల ఉన్నతమైనది, పవిత్రమైనది, ప్రేమ ఒక్కటే.

ఇంక ప్రేయసీ, ప్రియులప్రేమ దగ్గరికివస్తే,

స ర స్వ తీ క టా క్ష ం

జి. సుదర్శన్ రెడ్డి, ద్వితీయ బి. కాం.

ఓ అన్నలార ; తమ్ములార !
అక్కలార, చెల్లెళ్ళార !
భావిభారత పౌరులార !
కదలిరండు, కదలిరండు
ముందడుగువేయండి !
దేశప్రగతికి, సహజీవనానికి
బద్ధకంకణులు కారండి !
ప్రతిహృదయంలోను, నేను,
మేము నాదేశం అనే ఐక్యతను,
జాతీయభావాన్ని పెంచండి !
మండేపేదల గుండెల
క్షుధాగ్నుల్ని రప్పండి
సోదరభావం, పొందండి !
జాతి, మత వైషమ్యాలు,
వేష, భాషల, భేదం మనకెందుకు ?

మన మంతా ఒక్కటే,
భారత జాతి మనది
అనే భావానికి మన హృదయాల్ని
అంకితం కావించుకొందాం,
స్వాధీనాన్ని కుట్రల్ని మోసాల్ని
కలసికట్టుగా అంతమొందిద్దాం
ఈ సదుద్దేశంతో
నడుంకట్టి ఆయత్తమౌతాం
రేపటికాంతి సౌభాగ్యాలకు
శ్రీకారం చుట్టాం.
మరోప్రపంచానికి
బ్లూప్రింట్ తయారుచేద్దాం
భారతమాతకు శాంతి వేకూర్చుదాం
ఈ సదుద్దేశ్యంతో అందరం ఏకమౌదాం,

మ నో భా వ న

ఎం. కృష్ణప్ప, తృతీయ బి. కాం.

నేను అనుకొన్నాను నాడు
చదువులో ముందడుగు వేయాలని
కాని, తెలిసింది, కృషికి
తగ్గ ఫలితం, హుస్సమని,
అనుకొన్నాను ఒక మంచి
వానితో స్నేహం చేయాలని
కాని, తెలిసికొన్నాను, దానికికూడ
కులమత భేదాలు, అంతస్తులున్నాయని,
ఒకఅందమైన అమ్మాయిని
ప్రేమించి పెళ్ళిచేసుకోవాలి, అని
కలలెన్నో కన్నాను,

కాని, తెలిసికొన్నాను, ప్రేమకు
పెళ్ళికి, సంబంధంకుదరదని,
చేద్దాం అనుకొన్నాను ఒక ఉద్యోగం,
కాని, తెలిసికొన్నాను అలస్యంగా,
దానికి, చదువుతో నిమిత్తంలేదని,
లంచాలు, రెకమండేషన్లు కావాలి, అని
చేద్దాం అనుకొన్నాను, ఏదైనా వ్యాపారం
కాని, తెలిసింది. దానికి కూడా,
మోసం చేయడంలో, అనుభవం ఉండాలని,
వివరికి తెలిసి కొన్నాను,
ఇక మనిషిగా పుట్టకూడదని.

న వో ద యం

వై. రామచంద్రారెడ్డి, తృతీయ వియస్సి.

అశాబీవిగా బ్రతకాలనే మనిషి
శాంతం జీవితంతో సమరం సాగిస్తూనే ఉన్నాడు
అరు బుతువుల్లోను ఒళ్ళువంచి పన్నేస్తూనే ఉన్నాడు
ఆ కష్టానికి ఖరీదు కట్టే కుపేరుడే లేడు
కాక, ఉండినా,
స్వలాభార్థనా దృష్టితోనో స్వార్థబుద్ధితోనో !
రెక్కాడితే కానీ, డొక్కాడని వాని
జీవితం, చించిన, విస్తరి
కొసరి, కొసరి, వడ్డించే వారు లేక పోతే పోయె,
కసరి, విసరి తిట్టే కసాయిగుండెలున్న
మనుషులే యెక్కువ
వారి రక్తాన్ని బ్రాందిగా మార్చి త్రాగుతున్నారు.
వారి చెమటని నీళ్ళుగా మార్చిపారించుకొంటున్నారు
వారి నోటి కూడును బలవంతంగా లాగేసుకొంటున్నారు
ఇదేమిటని అడిగే వాళ్ళ నోళ్ళుల్ని
కర్మ సిద్ధాంతంలో కట్టేస్తున్నారు
ఇజాల నిజాల్ని సముద్రంలో కలిపేశారు
స్వలాభాలకనుగుణ్యంగా వాటిని మార్చేసుకుంటున్నారు
మనిషి మనుగడకు, సవలైతన్యాన్నిచ్చే
సహృదయుల సామ్రాజ్యోదయం జరగాలి
పదాల వేగం ఆలోచనా స్రవంతిని,
అట్టడుగు పొరల్లోనుండి తట్టిలేపాలి
బాధా తప్త హృదయుల ఆక్రందనం
అకాశాత్పతితతోయ తుల్యంకా కూడదు
యువతరం—
అజ్ఞానాన్ని, అహంకారాన్ని త్యజించి,
ఉన్నతాదర్శాలతో
సమసమాజ బావుటా నెగరేయాలి,
శ్రామిక వర్గం, ధార్మిక వర్గం ఖభప్రదం కావాలి
వీధి వాళ్ళోయేడుపునాచి, మొసలి కన్నీరుకార్చే
కరుడుగట్టిన ధనవంతుల రాతిగుండెలు

పీడితజనుల, ఆక్రందనలనే బాంబుల దెబ్బలకి,
ముక్కలు ముక్కలుగా పగిలిపోవాలి
గాంధీజీ ఆశయాలరాసుల్ని ఆయనతో పాటే
సిరాలో సమాధి చేసిన స్వార్థపరులు అంతంకావాలి
వారి అంతం చూడాలి
స్వాతంత్ర్యంలేని యువతరం,
దేశాభ్యున్నతికి తీరని అవాంతరం
మంచికోరే వారిని మాట్లాడించేవారే కరువైన తరం
కలసి బ్రదుకుదాం రమ్మంటే
కాదు పో పోమ్మంటారు
వేది కర్చిక్కి మనమంతా ఒక్కటే
మేమంతా మీ సేవకులం,
మీకోసం చూ సర్వస్వాన్ని త్యాగంచేస్తామంటారు
పంచవర్షాలు మొగలాయిలు
ఆ తర్వాతనే కాళ్ళ బేరాలు
ఎన్నాళ్ళీ రాలు గాయి వ్యాపారాలు ?
కాకాలు పట్టి, బాకాలూదే
సంఘ విద్రోహుల సజీవదహనం జరగాలి
వ్యక్తిపూజల సజీవ సమాధికి
క్రొత్త సాంప్రదాయ పునాది పడాలి
దోపిడి దారులకు ప్రభుతనెఱపే
అధికారాన్నిచ్చే ప్రజాహృదయాలలో
ఈ అజ్ఞానంతోలగి జ్ఞాన దీపికలు వెలగాలి
దోపిడిదారుల అంతంతో మాత్రం కాక

ఆరంభంకాని, మరోప్రపంచం,
శ్రామిక ప్రపంచం, ధార్మిక ప్రపంచం,
కార్మిక ప్రపంచం, కర్షక ప్రపంచం,
విప్లవంతోనైనా, సాధించాల్సిందే
ఆ నవోదయం జరగాల్సిందే !

With Best Compliments from:

M/s CHAMUNDI STATIONERY

And

PAPER STORES

B-9 UNITY BUILDINGS

BANGALORE - 560 002

Telephone No. 224137

Office No. 76231

Dealers in Mysore Paper Mills, Kores and Camlin Products.

Phone : 222376

UNIVERSAL SCIENTIFIC WORKS

**Dealers in : Lab Equipments,
Chemicals & Glass Wares.**

153/B, 5th Main Road,
1st Cross, Chamarajpet
BANGALORE - 560 018.

On approved list of Government of Karnataka
Grams: Instrument

Phone: Offi: 72203
Res: 41765

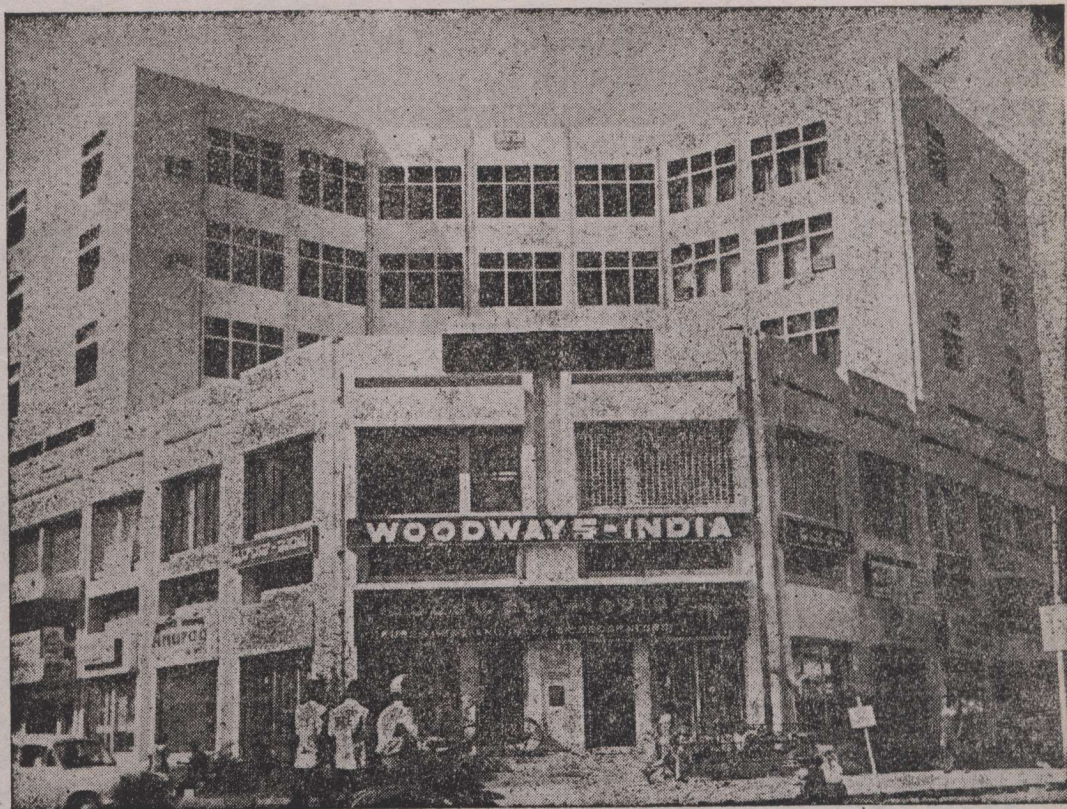
OMPRAKASH TRADING CORPORATION

**Hospital and Laboratory
Equipments**

Business Lines, Ematoi Microscopes,
Laboratory Apparatus, Chemical and
Glasswares, Hospital Furniture and
Surgicals Instruments.

WE SPECIALIZE IN
Microscopes, Photo-Electric Colorimeter.
Epidiascopes Microtomes and other allied
Apparatus Laboratory and Library Furniture.

**70, Arcot Srinivasachar Street
Bangalore-560 053.**

THE FURNITURE PEOPLE

woodways-india

FURNISHERS AND INTERIOR DECORATORS

BRIGADE ROAD, BANGALORE-560 025

Grams: WOODWAYS ☎ 564342
568267
53516

LITTLE DROPS OF WATER.....

Every single rupee you save takes you one step closer towards turning your dreams into concrete reality. The S. I. B. has a number of Schemes that will help you to realise your dreams.

Kalpakanidhi Scheme.
Golden Jubilee Cash Certificate.
Recurring Deposit Scheme.
Non-resident (External) Account.

(GROWING TO SERVE YOU EVERYWHERE)